

អំណាចរបស់ព្រះដើម្បីធ្វាស់បុរ

អគ្គិក បងប្រុស។ បងប្រុស ខាល់ វិលូម្យ និយាយ “ប្រាកដណាស់ជាអកិយេងកសិទ្ធិជំណាស់ដែលមានបងប្រុស ប្រាកដហំមកតាបីយេងដល់ហូននិច។ ខ្ញុំគិតថាគាត់តែមកហូននឹងប្រើប្រាស់ជាងកនៃផែងផែងឡើត។ ហើយយើងចង់ច្បាត់បន្ទាយកឡៀតដាប ណាតុំនៅខេះនៅខេះ។ សូមព្រះប្រទានពរបងប្រុសប្រាកដ ហាំ។—អើយ។ សូមអគ្គិក សូមអគ្គិកបងប្រុស វិលូម្យ។

អរណាស្ថិតិមិត្តទៅដឹងទញ្ញាយ។ ខ្ញុំ... នេះជាក្រសាធារណការផ្លូវ។ បងប្រុស វិលូម្យ និងបងស្រី វិលូម្យ ហើយតុកគេជាព្រើននៅខេះនៅខេះដើម្បីការបែងចាយបានយើងអគ្គិកនិងអគ្គិក ប្រែបាសជាតិរួមបីផ្ទា។ មុននេះបានយើងបងប្រុស ហើយការបែងចាយបានយើង។

2 ហើយកាលពីផ្ទាំមុនពេលយើងនៅខេះនៅខេះ ខ្ញុំដើរកីត់នៅក្នុងសន្តិចាត់ខេមករ កិត់ជាបេលដែលបុរាណាចាយ (គាត់លើបានដឹងអី? ខ្ញុំត្រូវបានដឹងអីទេ។) គីត់នៅខេះនៅខេះ។ មានគេនិយាយថា “ស្មោនឡើយ” —អើយ។ ស្មោនឡើយ បីសុរាប់ ស្មោនឡើយ មកពីព្រះវិហារភាគិក។ អ្នកចាំទៅពេលគាត់នាំយកព្រះគម្ពីរឡើងខ្ញុំ អ្នកដឹងហើយ គាត់បាននិយាយមកខ្ញុំ...

វាគាតាការព្រាករណ៍ជាព្រើន “ក្នុងស្រីបស់ខ្ញុំបានជាបើយ។”

3 ហើយគាត់បានដឹងថានិយាយពីនៅខេះនៅខេះដឹងមិនល្អឡើយ។ “នាងនឹងស្សាប់នៅចេញ្ញោះម៉ោងពីរោងម៉ោង ៣ ព្រលីម។” ចង់ចាំថា? មានគេនិយាយថា “ម៉ោង” —Ed] ដូច្នេះ ម៉ោងពីរប្រុម៉ោងបី។

4 ហើយខ្ញុំមិនអាចប្រាប់ ដេមីស បានទេ។ ហើយខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកយើងមិនបានប្រាប់នៅក្នុងបន្ទាប់នៅខាងស្តាំផ្លូងហូសទីនេះបន្ទិច។ ខ្ញុំបាននិយាយថា “នាងនឹងមិនធ្លាកស្សីយឡើយ។”

លោកស្រី សាកាដីន បាននិយាយថា “ម៉ោងហើយ អ្នករាល់គ្មាកំពុងទាយ។”

5 ខ្ញុំបាននិយាយថា “ពិតណាស់ ខ្ញុំអាចខុសខ្លួនឯង ប៉ុន្តែខ្ញុំបាននិយាយវា នាងនឹងមិនធ្លាកស្សីយឡើយ។”

៦ ខ្លួនប្រាប់ពួកគេជាប្រើបាលជាបីឆ្នាំមុនម៉ា ខ្លួនយើងនាងគេទៅរកដីតាមបស់នាង ហើយនាងបានចូលទៅការការពិភ័យ ហើយនាងបានបើកដែឡើងហើយពីសក ចំពោះខ្លួនចោន់។ ហើយខ្លួនមិនអាចសុម្រោះគេទៅរកនាង។ ហើយបន្ទាប់មកខ្លួនយើងនាងស្ថាប់។ ហើយខ្លួនក្រឡ្យកមិន ហើយមានអ្នមួយ មាននាទីកាត់ ហើយវាបាននិយាយថា វាមានអ្នមួយនៅថ្ងៃនោះដោយពីរម៉ោង ៣។

៧ ហើយដូចដីសិស្សពាណិជ្ជកម្ម មែនហើយ ខ្លួនមែនគឺកីត្យឡើង យ៉ាងម៉ោង។ ដូចដីរាជាណក់ឡើង។

៨ យើងពិតជាតាតំទោស។ ខ្លួនអាមេណ៍ថា ព្រះវិហារបានបាត់បង់មនុស្សដី អស្សារ្យម្នាក់ បង្រីន ហ្មន សាការ្យន។ បីនែនាងគឺជាអ្នកចំណេះដីអស្សារ្យម្នាក់ នាងគឺជាប្រជុំដែលពេញដោយវិញ្ញាបាត

៩ ខ្លួននៅជាមួយម្នាក់នាង។ ម្នាក់បានបង់នាងគឺជាមនុស្សម្នាក់ក្នុងចំណោម អ្នកទាក់ទងដំបូង ខ្លួននៅផ្ទះខាងលិច នៅពេលម្នាក់បង់នាងបានជាសេស្តីយ៍។ នៅពេលដែលគ្រឿពទៅ...នាងស្ថាប់ហើយហើយឡើងទាំងអស់។ ដូចដីហើយ—នេះគឺគ្រឿពទៅពេលនៅទីនោះបានប្រាប់ខ្លួន។ “គ្រឿនេះ សូមស្វាត់ស្វែះនៅពេលដែលអ្នកអធិស្ឋាន។ កំបងើតសំលេងខាងប្រឈម។” ព្រឹននោះជិតស្ថាប់ហើយ។

ធ្វើយថា “មែនហើយ។”

១០ ហើយគាត់បាននិយាយថា បន្ទាប់មក គ្រាន់តែបន្ទាប់ខ្លួន។ ហើយខ្លួនមិនមានឱកាសបើកមាត់របស់ខ្លួនដែរ។

១១ ដូចដី វារោបានបង្របស ដៅឯស បានប្រាប់ខ្លួនឡើងមុខ ហើយឡើងទៅហើយដូចបនាង។

១២ ដូចដី ខ្លួនទៅជាតាន់ខាងបី។ ហើយបន្ទាប់កំណុងលុកជងដៃនៅក្រោះតួដូចបន្ទាប់មកក្នុងស្រីតុចស្រស់ស្ថាតនិងស្រីមួយចំនួនឡើត។ ហើយបានទៅហើយអធិស្ឋានសម្រាប់នាង ហើយបានប្រាប់វា ហើយនាងកំស្ថាប់បាត់ស្ថាតី។ ហើយបានប្រាប់នាងថាដានាងនិងក្រាកកឡើងម្នាក់ឡើត។ ហើយនាងបានធ្វើ។

បុំន្ទានឆ្លាំក្រាយមកនាងបានស្ថាប់។ ហើយទទួលវេនេះព្រះបានធ្វើយកអធិស្សានរបស់យើង។

¹³ ហើយយើងដឹងថា យើងធ្វើចាប់យើងទាំងអស់គ្មានមកទីនេះ ដោយព្រះទៅយើនព្រះ ហើយកើនឯងចាកចេញដោយរៀបចំគ្មាន។ មួនមួយទៅយើងនឹងត្រូវផ្តល់ការតែប្រាកដនោះ។ នោះហើយជាមួលហេតុដែលយើងនៅទីនេះនៅព្រៃកនេះបានប្រុលដុំគ្នានៅក្នុងការប្រកបដាមួយក្រុមដុរកិច្ចព្រៃកស្ថាន តើជាការនិយាយអំពីជីវិះទាំងនេះ៖ ហើយធ្វើប៉ែសំសាប់ពួកគេពីព្រោះយើងដឹងថាពួកគេប្រាកដជាមក។

¹⁴ ឥឡូវបង្ហៀបនិងជាប្រសិទ្ធភាព ក្នុងម្នាក់ អាយុស៊ិសិបីធ្លា បងប្រុស វីរិយៈ បានប្រាប់ខ្លួន ហើយនៅក្នុងណាស់ប៉ុន្មានពួកគេ... នៅពីនេះ នាងមានជីវិះទាំងមួនដឹងទៅ ហេតុអ្នីខ្លួនយើងនិងមិនមែនពួកគេ... នាងមានជីវិះទាំងមួនដឹងទៅ ពីព្រោះយើងបានធ្វើយ៉ាងពួកគេហើយ។ យើងគ្រាន់តែចេងដូចជាអស់គ្នានៅក្នុងចំណោមពួកគេយើងដែលបានដូចជាយើងទាំងអស់គ្នា ដូចជាបង្ហៀបនិសាករឿង។

¹⁵ ហើយយើងចង់អធិស្សានសម្រាប់បងប្រុស ដែមឱ្យស បងស្រីស។ ហើយសូមចាំថា ពួកគេបានជួយការលំបាកយ៉ាងខ្លាំងនៅក្នុងជីវិករបស់ពួកគេ នៅថ្ងៃព្រាយ... វាតាមីពួកគេសំគាត់ និងបួនស្រីរបស់គាត់ទូទៅនេះ... នៅក្នុងបុំន្ទាន ផ្លូវចង់ក្រាយរបស់គាត់។ នៃរណាម្នាក់ និយាយទៅការសំបងប្រុសប្រាការហំ—អី។ បុំន្ទុ ហើយ មែនហើយ តិចជាង... តិចជាងដែលខ្លួន ហើយបងស្រី—បងស្រីនៅជណាងដែរ។

¹⁶ ជូនេះ ខ្លូវដឹងថាការត្រូវអាណាពិភាគសុរបងប្រុស ដែមឱ្យស ។ ខ្លូវបានខិតុក បងប្រុសស្រីប្រពន្ធ និងក្នុង ត្រូវនៅថ្ងៃយើងគ្នាដឹងយ៉ាងពួកគេដឹងទៅពីរីប៉ែង ជូនេះខ្លះ—ខ្លូវដឹងពីអារម្មណកាត់នៅព្រៃកនេះ។ អ្នកគ្រាន់តែដឹងថាពេលណាម្នាកែរណីស្ថិកដឹងពួកគេ នោះជាពេលដែលអ្នកដឹងពីរីប៉ែងអាណាពិភាគសុរ។ ហើយ...

¹⁷ [ប្រព័ន្ធរណ្តិ៍យុទ្ធតិដែលកំពុងវិកដុំជាល—អី។] ខ្លូវបានធ្វើជូនេះ ដោយខ្លួនឯង។ អត់ទេស។ ខ្លូវការបណ្តុះក្នុងមួយនៅទីនេះ ដោយដែលខ្លះ ជូនេះ—ខ្លូវសំទោសខ្លួនឯងសំលែងខ្លាំងពេកហើយ ខ្លូវមិនចង់មាននៃយអតីះទេ។

18 ដុំឡែះអនុញ្ញាតខូរយើងឈរកទៅបន្ទាន់ខណៈពេលដែលយើង...ប្រសិនបើអ្នកអាចធ្វើបានប្រសិន បើវាតា...អនុញ្ញាតខូរយើងនាក់រាបស់យើង។

19 ព្រះវិហីតានៃស្ថានស្អី យើងបានជួបជុំគ្មានទៅព្រះកនះដើម្បីថ្វាយបង្កែង សុមអរ្រោះគុណភាពធមសិនីដែលបែងចែង ដែលបានបញ្ចប់ព្រះយេស៊ូវរបស់យើង មក អ្នកប្រាស់លោកដែលយើងមានគីសដឹងបន្ទាប់ពីធីតិនេះបានកន្លងដុត ទៅកើយ ដោយយើងបានរារាំងប្រាកដបង្កែងសេវានៅទីនេះគ្រប់ពេល។ កើយ ព្រះវិហីតាដើយ ដើម្បីមែលលប់ក្នុងខណ្ឌដែលមានសភាពខ្លួនទ្រូវការបង្កែងការយកចំនួននេះអារម្មណលាន យើងវិការយកដែលយើងមិនបាន ត្រូវនៅទីនេះ គ្រប់ពេលណាមា ប្រែងបានធ្វើដើរការរត្តគេច្បាប់ ផ្លូវការការពិនិត្យបញ្ជីស្ថាប់ស្ថាប់។

20 កើយ ព្រះវិហីតាដើយ យើងខ្ញុំសូមអរ្រោះគុណភាពបែងចែងនៅព្រះកនះសម្រាប់ ធីតិនុសុម្ពាត់ដែលបានឈរជាមួយយើង កាលពីមួយឆ្នាំមនប្រៀងសិនី តាមឱ្យព្រះអង្គ។ បងស្រី ហ្មិន សាការីន ដូចដែលយើងបានស្ថាល់នាង។ កើយប្រែងបានប្រាប់យើងជាយុរមកកើយ សូម្បីតែឆ្នាំដែលវានឹងកើតឡើង ដែលវានឹងពីការពេះពេះ ការក្រាក់ដើម្បីបានប្រាប់យើង។ កើយយើងដឹងថាគ្នុង ដែលប្រែងមានបន្ទូលគីជាការពិត។ កើយប្រែងបានបន្ទូលថា “បុសដែល កើតពីស្រីគីមានរយៈពេលពីរបីថ្ងៃកើយពេញដោយបញ្ហា” យើងដឹងថាគាតា ការពិតជាគំដែរ ព្រះអម្ចាស់ដើយ។ យើងដឹងថាយើងចាំអស់គ្នាត្រូវកំពុងមក តាមព្រឹលដោយនៅៗ។ ដុំឡែះយើងសូមអរគុណប្រៀងដើម្បីបាប់ដីតិនុបស់នាង នៅ ហើយធែនដី។ កើយដឹងថាយើងជានីចាតទូរនេះនៅព្រះកនះនាងបានផ្លូវដុតពីមន្ទី ព្យាបាលពាណិជ្ជកម្មដែលនៅនៅនៅៗ ទៅជាប្រកាសយុទ្ធផលនៃការប្រៀងដឹងនិងសំលែងដែលនាងមាន កើយ នាងមានគុណភាពធមសិនីប៉ុណ្ណោះគុណភាពមួយយុទ្ធផលនៃក្រីសុ! ថាដានេរាជ គ្រប់មកវិញនៅព្រះកនះ នាងនឹងមិនធ្វើវាបានយើងបានមេដាយ នាងនឹងត្រូវ ផ្លូវការការចាំអស់នេះមួងទៀត។ ដែលទូទួរចុះហើយ នាងនៅជាមួយម្មាយ និងខីពុកនាង។ ឲ្យកគេហេកកូនរបស់ឲ្យកគេទៅនៅឯណ៍។ ដុំឡែះយើង—យើងសូម អរគុណប្រៀង។

21 យើងកំបងដើម្បីស្ថានសម្រាប់ការល្អុងលោមសម្រាប់បងប្រុសរបស់យើង សា

ការង្ហោះ បង្កើតជាទីស្របទ្វាយ ដើម្បី—ដើម្បីដែលគាត់បានសំនៅនិងទួរដែនា
ដែលគាត់បានឆ្លងការតែនៅថ្ងៃចុងក្រោយបង្កើតនេះ និងរបៀបដែលគាត់មាន។
យើងត្រូវគាត់ដើម្បីចំណាស់ហើយសក់បស់គាត់រួមទៅ ហើយស្ថាបស់គាត់ធ្លាក់ តែ
ព្យាយាមនៅលើវាលសម្រាប់ព្រះ។ ព្រះអើយ សូមប្រទានកំលាំងដែលគាត់នៅ
ថ្ងៃនេះ។ យើង អធិស្ឋានចាប្រាប់ដែលទ្រង់នឹងផ្តល់រក្សា ជួនចំពោះអស់អ្នកដែល
បានបាត់បង់នានា យើងអធិស្ឋានជាមួយគ្នា។

²² ហើយសូមខ្សោយឱង ព្រះអម្ចាស់អើយ ជួលដែលយើងកំពុងគិតអំពីរឿងនេះ
សូមចងចាំថា យើងត្រូវកៅទៅនៅថ្ងៃណាមួយដែងដោយ ខណៈពេលដែលយើង
កំពុងអង្គូយជាមួយគ្នានៅទីនេះ ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវើយ យើងនឹងសំខីរចេងនាំ
យកភាពព្រសសំនេះឡើយឱងចងចាំ ហើយសូមខ្សោយឱងពិនិត្យម៉ែលការ បួយកសុក
របស់យើងធ្លាក់សំនេះ ចាប់យើងស្ថិតនៅក្រោមឈាមនិងនៅក្នុងសេចក្តីជំនួយ
ផ្តល់រក្សាប្រះអម្ចាស់អើយ។

²³ ឥឡូវនេះជួលដែលខ្ចុះបានព្យាយាមនៅក្រោមគាល់ទេស់ទាំងនេះដើម្បីទាំង
យកសារតិចតុចទៅប្រជាធិបតេយ្យ ថ្ងៃនេះខ្ចុះអធិស្ឋានចាប្រែងនឹងផ្តល់រក្សាបំ
អើយ។ ពានីងខ្ចុះជួតខ្ចុះ—ខ្ចុះ—ខ្ចុះត្រូវការរាយព្រះអម្ចាស់។ ហើយខ្ចុះអធិស្ឋានចាប្រែងនឹងផ្តល់ខ្សោយ។ ហើយនិងអាចមានគេនិយាយចាន់ត្រៀមដោយទៅ ហើយ
ប្រសិនបើមាននៅក្រោមសំឡេងនៃសំលេអរបស់យើងនៅព្រឹកនេះដែលមិនទាន់
បានក្រោមខ្លួនរបាល់ក្នុងការប្រឈមនឹងម៉ោងដោក(ស្ថាប់ចំពោះមុខពុកគេ អាច
ជាបេលដែលពុកគេព្រមចុះចាត់ ព្រះអង្គដែលមានបន្ទូលចា “ខ្ចុះជាង្នូវ ជាតិវិត
សេចក្តីពិតិ” ជាប្រះអម្ចាស់បស់យើង ព្រះយេស៊ូគីស្តី ជួតយើងសូមរាយនៅក្នុះ
ព្រះនាមច្រេង។ អាម៉ែន។ (អ្នកអាចអង្គយបាន។)

²⁴ [នៃរណាមួកកៅនៅលើវិកានិយាយទៅគាន់បង្កើតប្រាកាលហំ—ឬខី។]
បង្កួននៅទីនេះដោងដើម្បីប្រសិនបើអ្នកកាល់គ្នាអាចស្អាប់បានទាំងអស់។ គាត់
មានមេក្រីនីហើយនៅលើវា។ មិនអីទេ? តើអ្នកអាចបញ្ជីទេ? លើកដែលមើងប្រសិនបើ
អ្នកអាច។ តើអ្នកអាចបញ្ជីទេ? លើកដែលបស់អ្នកទៀរើង។ ត្រីមត្រីរើយ។

²⁵ ខ្ចុះសំទោសដែលយើងមិនមានកន្លែងអង្គូយសំរាប់អ្នកកាល់គ្នាដែលព្រឹកនេះ។
ហើយយើងធ្វើជាក់ចាត់ខ្ចុះនឹងមិននៅទីនេះយុវរោកទេ គឺត្រូវប់គ្រាន់ដើម្បីទាំងយើង

ប្រកែលអវានតែព្រះបន្ទូលប៉ុន្មោះ។ ចាប្រះអម្ចាស់ជាប្រព័ន្ធនឹងគោរពព្រះបន្ទូលដែល
បានអវានហើយនឹងផ្តល់ខ្សោយឱ្យយើងនូវព្រះគុណរបស់ទ្រង់យើងអាចបញ្ជីទ្រង់។

²⁶ តើម្ខ្មរៀន៖ ខ្ញុំត្រូវបានប្រាប់ដោយបីលីបូលនៅព្រឹកនេះ ថា ចាក់អាចចោរក្រោច ដែល
យើងនិយាយថ្វីអាចទិញបន្ទាប់នៅ ព្រៃនីមួយៗ អាសីមបីអប់បណ្តុត ក្នុង ពុកសុន។
ប្រសិនបើមាននរណាម្នាក់នៅទីនេះមកពីពុកសុនខ្ញុំប្រកែលជាមិនបានជួបអ្នក
ទេ ស្អាតប៉ុន្មោះ។ ខ្ញុំនឹងទៅការប្រជុំ ព្រៃនីមួយៗ អាសីមបីអប់បណ្តុត នៅថ្វីអាចទិញ
បន្ទាប់។

²⁷ ដូច្នេះកើម្ខ្មរៀន៖ យើងទៅបែកព្រៃនប៉ុមកពីភាពខាងកើតវិញ ហើយខ្ញុំមាត្រីក
ខ្លួនខ្ញុំធ្លាក់ខ្សោយបន្ទិច ដោយលើសចំណុះ ដោយភាពកាត់ទាក់របស់ប្រជាធិបតេយ្យ
នៅលើខ្ញុំ។ ហើយ—ហើយខ្ញុំណើ ដូច្នេះខ្ញុំមិនមានអាមួនចាប់ស្រួលខ្លួនទេ
ស្អាតប៉ុន្មោះ ដូច្នេះកុម្មអ្នកអធិស្ឋានសម្រាប់ខ្ញុំ។ ហើយ...

²⁸ [នរណាម្នាក់និយាយថា “អាសីតប្រើនពេក”—ឈើខ្ញុំ] តើអ្នកនិយាយអ្នក? [អ្នក
ឯកសុមប្រើនពេក។] បងប្រុសខាងពីលីមានភាពកំប្បុកកំប្បុង ខ្ញុំគិតថាយើង
ត្រូវការវារ៉តម្ខ្មរៀន៖ តាត់បាននិយាយថា “អ្នកសុមប្រើនពេកហើយ។” ខ្ញុំអត់ដឹងទេ
អំពីរឿងនេះ បងប្រុស ខាល ប៉ុន្មោះកំប្បុកជាប្រើន។

²⁹ ដូច្នេះអ្នកចែងអធិស្ឋានសំរាប់នរណាម្នាក់នៅព្រឹកនេះ ហេតុី ខ្ញុំ—ខ្ញុំពិតជា
សុមអរគគុណប្រសិនបើវានឹងជាការអធិស្ឋានរបស់អ្នកសម្រាប់ខ្ញុំដោយសារតែ ខ្ញុំ
—ខ្ញុំត្រូវការវារ៉។

តើម្ខ្មរៀន៖ យើងចង់ចូលទៅក្នុងព្រះបន្ទូលយ៉ាងតាប់រកស៊ី។

³⁰ ហើយខ្ញុំមិនចង់ទុកអ្នកនៅទីនេះយុរិទ ពីព្រះខ្ញុំដឹងថានៅទីនេះ៖ គឺជាការ
តភ្តាប់តាមទូរសព្ទទូទាត់ប្រចេសនៅព្រឹកនេះ ទាំងអស់ពីផ្លូវខាងលិចទៅផ្លូវ
ខាងកើតពីខាងដឹងនិង ខាងក្បែង។ មានភាប្រជុំជាប្រើនមានកំន្លែងស្ថាក់នៅ
ជួបអ្នកទីនេះដែរ ទាំងអស់មាននៅទីនេះទៅនៅទៅសម្រាប់ វក់ជាប់ទាក់ទងនឹង
ប្រុីនីកដែរ នៅត្រូវប៉ុំកំន្លែងមានកម្លិតីតិចប្លុលមក... ហើយពួកគោរពប្រមូល
ដុំ នៅក្នុងព្រះវិហាននឹងនៅតាមគេហដ្ឋាននឹងអ្នកដឹងខាងក្រោមនៅក្នុងបន្ទប់។
អាសយ៉ាងណ្ហ។ ពួកគេនិយាយថារបស់ជាងការបានការក្រុងប្រុីក៏ដោយដែលវាស្តិតនៅក្នុងបន្ទប់។
ទូរសព្ទ ពួកគេជាក់អ្នកទូទាត់ប្លុលប្លុម៉ែក្រហូលប្លីក៏ដោយដែលវាស្តិតនៅក្នុងបន្ទប់។

ហើយនិង... ប្រពន្ធបស់ខ្លួននិយាយថា មកពីដ្ឋាន អិនខ្សោះអាណាពាក កាលពី ស្តាប់មុនទៅកាន់ កុកសុន វគ្គធម្មនានាដឹកជញ្ជូនបន្ទប់ដែរ។ ដូច្នេះយើង អធិស្ឋានចាប់ព្រះ នឹងប្រទានពេដល់អ្នកដែលនៅក្រោងនៅត្រីកនេះគ្រប់ទីកន្លែង ដែលរួចរាល់នៅទីនេះ ទីនេះបើនៅត្រូវយើកទីនេះនេះ វានឹងជាអី នៅពេលស្ថិតិនិង ពេលដែលខាងក្រោម ដូចដែលវារៀនកាត់ប្រឈរសោ។

³¹ តម្លៃនេះនៅក្នុងសំរាប់ក្រុមជំរុក ១២ និង ១៧ និង ១២ យើងចង់—រាងខ តម្លៃនេះ។

ផ្លូវ៖ បងបុនអើយ ខ្ញុំទូនានអ្នករាល់ត្រា ដោយសេចក្តីមេត្តាករណានៅ ព្រះ ទូរានច្បាយរបាយទុកជាយឡ្វបុជាស់ ហើយហិសុទ្ធ ដែលតាប់ ព្រះបាប្រឹមីយដល់ព្រះ ជាករណគារនៃអ្នករាល់ត្រា ដែលមានចំនង។

កំឡើត្រាប់តាមសមមីយនេះទីឱ្យ ចូលឲ្យអ្នករាល់ត្រាតានជ្លាស់ប្រ វិញ ដោយគំនិតបានកែងជាថ្មីទីឱ្យ ដើម្បីនិងអាចលើមីលទូនាន ស្ថាល់បំណុលព្រះបាប្រឹមីយ...នៅព្រះ ដែលណូ ស្រួលទទួល ហើយ គ្រប់លក្ខណ៍ជង។

³² តម្លៃនេះប្រសិនបើព្រះអម្ចាស់សម្បព្រះបាប្រឹមីយខ្ញុំចង់យកប្រពានបទបស់ខ្លួន សម្រាប់ព្រីកនេះ លើ៖ អំណាច់បស់ព្រះដើម្បីត្រូវបានសំបុរាណ។

កំឡើត្រាប់តាមសមមីយនេះទីឱ្យ ចូលឲ្យអ្នករាល់ត្រាតានជ្លាស់ប្រ វិញ ដោយគំនិតបានកែងជាថ្មីទីឱ្យ ដើម្បីនិងអាចលើមីលទូនានស្ថាល់ បំណុលព្រះបាប្រឹមីយនេះព្រះ ដែលណូ ស្រួលទទួល ហើយគ្រប់លក្ខណ៍ ជង។

³³ វាតាមអត្ថបទដែលជ្លាប់ស្ថាល់ដែលគ្រួគម្មាលជាប្រើនបស់អ្នកបានប្រើ តាមរយៈពេលដែលបានសំអូក។ វាគ្រោះបានប្រើបាយការណ៍ពីវាគ្រោះបានសរសោះ ប៉ុន្តែ ឯងមួយអំពីព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ វាមិនដែលចាស់ទៅពីព្រះវាតាមព្រះ។ វាមិនដែល ចាស់ទេ។ ផ្លូវកាត់គ្រប់ជីវាន់ទូល្ផែវនេះគឺជិតិដែលហើយ ម្ខ្យប្រាំបីយឆ្លោះប្រាំបុណ្យ នេះ ព្រះបន្ទូលបស់ព្រះគ្រោះបានអានហើយ ដោយបុស បុជាបាយជាមី ហើយ មិនដែលចាស់ទេ។ ខ្លួននឹងប្រាប់បានសាមសិបប្រាំឆ្នាំមក ហើយ។ ហើយភាល់ពេលដែលខ្លួនវាតាមពីរដើម្បីដែលខ្លួនដែលខ្លួនមិន

ជាលើកដំបូង។ ដោយសារតែគីជាតាការបំផុសគិតិត វគ្គីជាប្រពេន្ធនៅក្នុងសំណាំ សំបុទលិខិត។ សូមមើលវគ្គីជាតុលាលក្ខណៈរបស់ព្រះដែលកំពងគិតិយាយ ចេញ ហើយជាក់លើក្រដាស។

³⁴ មានមនុស្សជាព្រឹននិយាយថា “តុឡវនេះ មនុស្សបានសរស់ព្រះគម្ពិវនេះ ឡើង។” ទេ ព្រះគម្ពិវនិយាយខ្លួនវាទា ព្រះបានសរស់ព្រះគម្ពិវ។ វគ្គីជាប្រពេលរបស់ព្រះ។

³⁵ ហើយវាគិនអាចបាត់ឡើយ។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលបាត់ “ធ្វើមេយិនដែនដី និងកន្លែងបាត់ទេ បុំនែនពាក្យរបស់ខ្ញុននិងមិនដែលបាត់ឡើយ។” ហើយវាគិនអាចបាត់ឡើយ ជាប្រះ ព្រះវាដាក់ដ្ឋីកម្មយនៃព្រះ។

³⁶ ហើយបន្ទាប់មកម្បកជាក្នុងប្រុសក្នុងស្រីរបស់ទ្រង់អ្នកគីជាប្រីកម្មយនៃវា ហើយដែលធ្វើអាយអ្នកភារយាយជាថែកទៅរបស់ទ្រង់។ នៅ៖ហើយជាមូលហេតុដែលយើងចូលមកប្រកបជាមួយព្រះបន្ទូលព្រះ។

³⁷ តុឡវពាក្យនេះបានផ្តាស់ប្តូរ ខ្ញុំមើលទៅក្នុងចំនាញនគរម ម្បិលមិញ ពេលណាត្រូវការអតិថិជន ហើយខ្ញុំបានរកយើងពាក្យនេះប្រាមតុបន្ទូលនេះ ក្នុងបទគម្ពិវ។ ហើយនៅក្នុងចំនាញនគរមវិនិយាយថាការណា “អីមួយ ដែលបានផ្តាស់ប្តូរ។” វាគ្រែវត្រូវការណ៍ស្ថិតិ ឬ “ផ្តាស់ប្តូរ។” ផ្តាស់ប្តូរ “ធ្វើឱ្យខុសត្រូវ ជាងអ្នកដែលវាមាន វាគាត់ទិន្នន័យ របស់វានិងធ្វើទៅការអស់បានផ្តាស់ប្តូរនៅក្នុងវា” ធើឱ្យផ្តាស់ប្តូរ។

³⁸ ហើយខ្ញុំគិតថានៅព្រះនៅក្នុងលោកបុរី ១១ ដែនដីនេះគីត្តានសំណាំ សំបុទល ហើយវាក្រែវបានចាត់ទុកជាមេយៗនិងភាពងិតនៅលើដែនដី ត្រូវដែនដី ឬ បុំនែនជាការវិករពេញ។ ហើយនៅពេលដែលដែនដីនេះស្ថិតិក្នុងស្ថានភាពនោះ ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះជាមួស់បានផ្តាស់មកនៅលើដែនដី នៅលើដែនដីទាំងមូលប្រភាពត្រូវបានផ្តាស់ប្តូរ។ ពីភាពច្របាប់ទៅជាសុនច្បារអនុដែន។ នៅកំពុងបំលងអំណាចរបស់ព្រះដែលអាចយកអ្នកដែលគ្មានទាំងអស់ និងធ្វើឱ្យអ្នកដែលអស្វាយចេញពីវា ការផ្តាស់ប្តូរដោយអំណាចរបស់ព្រះ។

³⁹ ហើយយើងយល់ថា តាមរយៈការអានបទគម្ពិវ នោះគីជាប្រះ ប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំក្នុងការរៀបចំការរៀបចំសុនអនុដែននោះ។ តុឡវនេះ ទ្រង់ប្រែលជាមិនយុប្បន្ទានទេ បុំនែនគ្រាន់តែសន្និត ហើយយកវា ពីបទគម្ពិវដែល

ជាក់ត្រង់ដែលវាតាននិយាយថា “មួយថ្ងៃជាមួយព្រះគីមូយាទាន់ត្រាំនៅលើផែនដី” នោះគឺ ប្រសិនបើព្រះទេរង់ប់ពេលវេលាទោះ ហើយនិយាយថាទាក់ជាប្រាំមួយាទាន់ ធ្លាក់ច្រង់បានដើរដើរដើរ ដែនដឹមានគ្រាប់ពុជលូទាំងអស់។ ដូច ទាំងអស់គីមូតិតាព្យាយោង

40 ខ្ញុំតិតិថា ព្រឹនដឹង នៅពេលដែលសូមរឿនកិច្ចការនៃកំពាប់ដើម្បាន សៀវភៅ លោកបុរាណី ពួកគេចាប់ដើមីនេះគឺ ពីព្រាតវាបាក់ដូចជាបើមួយនេះ ដោយខ្លួនដែងបុរាណៗអូកចេញនៅទីនេះនិងទីនោះ។

41 បើនូវបានបើយើងគ្រាន់តែកត់សំគាល់មួយក្នុងមុនពេលដែលយើងចូល ទៅក្នុងអគ្គិសនបែលសំរួល នោះលោកមួយឱ្យបានយើងព្រាតនិមិត្តនេះ។ ហើយព្រះ បាននិយាយឡាតាត់។ ព្រះបានមានបន្ទូលនៅមួយសម្រាប់មួយក្រុមបុរាណ គ្រប់ពុជលូទាំងអស់ គាត់មិនដែលនិយាយជាមួយបុរាណដើម្បី ដូចនោះដូចជាបាន ទ្រង់បានដើរប៉ុណ្ណោះលោកមួយឱ្យដឹង។ ឥឡូវនេះ លោកមួយឱ្យគីមូការដែលអស្សាយ ជានៅតែ ត្រប់ព្រាតវិទេសំរាប់គ្រប់ព្រះគ្រឿស។ ហើយឥឡូវនេះព្រះអាច និយាយបាន ទ្រង់មានសំលែង។ វាក្រោរបានគេប្រឈម។ ព្រះអាចនិយាយបាន។

42 ហើយព្រះអាចសរស់បាន។ ព្រះជាម្នាស់បានសរស់ក្នុងក្រីសិរិយដែលបែបការ ជាមួយ ម្នាស់ដែលបានបន្ទាប់ទ្រង់។ ទ្រង់បានសរស់នៅលើជញ្ជាកំង—នៃបានីម្បួន នូវដោយបើម្បាយដែលបន្ទាប់ទ្រង់។ ទ្រង់បានខិនចុះហើយសរស់លើខ្សោចមួយ ហើយដោយម្នាស់ដែលបន្ទាប់ទ្រង់។ ព្រះអាច និយាយ ព្រះអាចអាចបានបាន។ ព្រះអាច សរស់បាន។

43 ព្រះជាម្នាស់ជាប្រភពនៃព្រះគុណនិងអំណាច់និងជាថែរភាពទាំងអស់ ប្រាជ្ញា គីមូក្នុងព្រះ។ ដូច្នេះ ដោយដឹងថា ទ្រង់ជាម្នាកបដើរកំពុងមួយអង្គត់។ ត្រូវ អ្នកបដើរកំពុងព្រះគីមូក្នុងព្រះ។ សាតំមិនអាចបង្កើតអង្គត់ទាំងអស់ វាគ្រាន់តែបង្កើតអង្គត់ ដែលគ្រោរបានបង្កើត។ បើនូវព្រះជាម្នាកបដើរកំពុងមួយអង្គត់។

44 ដូច្នេះទ្រង់បានបង្កើតដោយព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ទ្រង់បានដើរកំពុងបន្ទូល របស់ទ្រង់។ ដូច្នេះគ្រាប់ពុជលូទាំងអស់ដែលបានជាក់នៅលើផែនដី ទ្រង់បាន បង្កើតគ្រាប់ពុជលូទាំងនោះដោយ ព្រះបន្ទូលដ្ឋាក់របស់ទ្រង់ ដើរកំពុងអង្គត់ដែលអាចបង្កើតគ្រាប់ពុជបានទៀត។ ទ្រង់បានជាក់ពួកគេ ហើយពួកគេសិកាននៅក្បាល់ទីក្រុង ទ្រង់គ្រាន់តែនិយាយថា “សូមទ្វាមាននេះហើយអនុញ្ញាតឱ្យមាននោះ។”

45 តុទ្ទរវនេះយើងយើងយើងយើង ហើយមិនទៅដួចជាព្រះគម្ពីរថែម្មាន ទៀត បន្ទិយាយអីមួយយោទៅអីដែលមិនបាននិយាយ។ ខាងក្រោម នៅក្នុងលោកបុ ហត្ថុ ១ យើងបានរកយើងយើង “ព្រះបានបង្កើតមនុស្សនៅក្នុងរូបភាពធ្លាប់ខ្លួនបស់ ព្រៃនៅក្នុងរូបភាពនៃព្រះ បានបង្កើតគាំទៅ ព្រៃនៃបានបង្កើតពួកគេបុរសនិងស្ត្រី” ហើយបន្ទាប់មកព្រៃនៅទៅ និងមានរឿងជាប្រើប្រាស់បានកៅទៀតទៀតទៀតទៀតទៀតទៀត។

46 បន្ទាប់មកយើងបានរកយើងយើង ត្នានមនុស្សណាបានពួកវាស់ដីទេ។ “បន្ទាប់មក ព្រះបានបង្កើតមនុស្សចេញពីផ្ទូលដី។” នោះគឺមនុស្សខ្ពសគ្នា។ “ហើយ ព្រៃនៃបានផ្តល់ដង្កើមនៃវិញ្ញាណណែនដីក្នុងរូបភាពគាំទៅហើយគាំទៅបានភ្លាយជាប្រជុំរំប់។”

47 បុសទីមួយមានលក្ខណៈដូចព្រះ ដែលជាវិញ្ញាណ។ យុទ្ធភាព ៥ ប្រាប់ចា “ព្រះជាវិញ្ញាណហើយអ្នកវិលច្បាយបង្កើតព្រៃនៅក្នុងរូបភាពដោយវិញ្ញាណ ហើយ នៅក្នុងសេចក្តីពីទៅ។” ប៉ុន្មោះជាវិញ្ញាណ។ ហើយមនុស្សទីមួយដែលព្រៃនៃបាន បង្កើត ជាបុស-វិញ្ញាណហើយគាំទៅមាននៅក្នុងរូបភាពនិងដូចនេះ។

48 ហើយបន្ទាប់មកព្រៃនៃបានជាក់បុសម្នាក់នេះនៅជាសាច់លាម ហើយបុស ម្នាក់បានធ្លាក់ចុះ។ ដូច្នេះព្រះបានយាងចុះមក ហើយភ្លាយជាបុរិភាពនៃមនុស្ស ដែលព្រៃនៃអាចប្រាស់លាយៗមនុស្សដែលធ្លាក់នោះ។ នោះគឺជារឿងដំណឹងល្អ ពិត្យប្រាកដចំពោះ—គំនិតរបស់ខ្ញុំ។

49 តុទ្ទរនេះ ព្រះជាម្នាស់ក្នុងយោះពេលបានបានជំ ហើយដែលបានជំ គ្រាប់ពុជអស្សាយទាំងអស់នេះ បុជាប្រះបន្ទូលរបស់ព្រៃនៅ។ “វានឹងជាត្បូរវនេះ។” ដើមឈើនេះនឹងជាល្អាយជានេះនឹងជាត្រាបាន។ អ្នកបំពេញគីឡូតិតឡេខាងក្រោម វាតិតជាល្អ លាយស់។ ហើយព្រៃនៃបញ្ហាក្រាប់ពុជនឹងមួយនេះគ្រាប់ពុជទាំងនោះចា ពួកគេ នឹងជាល្អសំបុរូខ្លួននឹងទៅជាត្រាបានក្នុងគីឡូតិតក្រោមគេទេណារ៉ាដែលព្រះបន្ទូល នៃព្រះបាន និយាយនៅក្នុងពួកគេគូរកំពុងមាន។ ប្រសិនបើវាដារដើមឈើអុកវាក្រោរកំនាំយក ដែលដើមឈើអុក។ ហើយជាដើមឈើគ្រាតរាបេញដោយគ្រាត។

50 ពីព្រះព្រះជាម្នាក់បង្កើតគីឡូតិតអស្សាយទៅពេលបញ្ហាបន្ទូលរបស់ព្រៃនៅទៀត គ្រាប់ពុជព្រះបន្ទូលគីឡូតិតនៅទីនោះមុនពេលគ្រាប់ពុជពិត្យបានបង្កើតឡើង។ ហើយព្រះបន្ទូលបង្កើតគ្រាប់ពុជ។ សូមមើល ព្រៃនៃបានបង្កើតដែលជីចេញពីគ្រឿង

ដែលមិនលើចេឡើងទេ។ មើលប្រជែង—ត្រង់បានបង្កើតដែនដីតាមយោបោះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ព្រះបានមានបន្ទូល ស្តីគ្រប់យ៉ាងកំមានឡើង។

51 ហើយជាព្យាបៈ ដែលជាអ្នកបង្កើត និយាយអ្វីទាំងអស់អាយកើតមាន ត្រូវតែជាដែនដីណូតភាពខ្លះ។ វាគាតកំន្លែង—ស្ថាគម្មយ។ វាតីជាបាន—សូគ់ពិភាគបាកដនៅលើដែនដី។

52 ឥឡូវនេះ ឯចជាកំន្លែងទាំងអស់ត្រូវតែមានទីស្តាកំការកណ្តាលនៅកំន្លែងណាមួយ។ សន្តិតាតនេះ មានទីស្តាកំការកណ្តាល ហើយព្រះវិហាយមានទីស្តាកំការកណ្តាល។ ហើយព្រះមានទីស្តាកំការកណ្តាល។ ឯចចុះហើយ កំន្លែងដែនស្តាប្រឈរនៃជាប្រជាធាស់ដែលយើងរស់នៅ វាមានទីស្តាកំការកណ្តាល។ ហើយចុះ អីដែនដីអស្តាប្រឈរនៃមាន ទីស្តាកំការកណ្តាល ហើយទីស្តាកំការកណ្តាលបស់វាកំណុងដឹកនាំ នៅស្ថានច្បារ អីដែនបុរីដែន នៅខាងកើតសូនច្បារ។

53 ព្រះជាម្នាស់បានជាក់ការនេះ ដើម្បីគ្រប់គ្រងការបង្កើតដែនស្តាប្រឈរបស់ទ្រង់នៅដែនដី កូនបុរិសនិងកូនព្រះក្រោមបែលសំរួលដីអំដីអាមិនឱ្យរារ៉ា។

54 ព្រះជាទុករបស់អំដី។ “អំដីជាតុកនរបស់ព្រះ” យោងទៅតាមបទគម្ពីរ។ គាត់ជាកូនបែលសំរួល។

55 ហើយព្រះបានបង្កើតអ្នកជំនួយម្នាក់ចេញពីរុបកាយបែលគោត់។ ប្រហែលជាឌីសិទ្ធិកបែងបែលគោត់ ឯចចុះនាន់នឹងនៅជិតគោត់ហើយធ្វើឲ្យមានអ្នកជំនួយ។ កមិនមែនជាប្រពេទនរបស់គោត់នៅឡើយទេ មិនមានមនុស្សប្រើននៅឡើយទេ ត្រង់ខើបពេជាបានមានបន្ទូល។ ហើយនោះជាកំន្លែងដែលបញ្ហាតីសាកាំងបានរកយើងឡើងមុនពេលអំដីបានធ្វើ។ ឯចចុះវាគ្រាន់តែជាព្យាបោះបន្ទូលដែលត្រង់បាននិយាយប៉ុណ្ណោះ។

56 ខ្ញុំនិយាយថាខ្ញុំមិនចង់បំណាយពេលដុលពេកទេ។ ប៉ុន្មានអ្នកម្មយប់នូនអារម្មណ៍មានការការាន់ប្រលំបន្ទិច ជាតិសែសមនុស្សម្មយប់នូននៅក្នុង—ភាគខាងក្រុង ហាក់ឯចជាការយើងឡានការយេប់ប្រឡងគឺចិត្តចិត្តនៅបើសារ ដែលខ្ញុំបានពីព្រះនៅថ្ងៃនេះ ទៅការាន់មនុស្ស នោះគឺត្រាប់ពុជសត្វពេល។ ហើយខ្ញុំនិងទៅថ្ងៃ វិញ្ញាតាមបំណងព្រះបាបទៅយោបោះនៅថ្ងៃមួយ នៅដោយឱ្យសាន់រើល។ ខ្ញុំចង់បានសារដែលមានរយៈពេលខាងមុខ ហើយនិយាយត្រង់។ សូមមើល ឯចចុះវាកីនិងជាក់វាតា

ទម្រង់ដែលអ្នកនឹងដីងថាយើងកំពុងនិយាយខ្ញុះ។ ហើយនេះគឺជាប្រះបន្ទូលរបស់ព្រះអម្ចាស់។ វាត្រួចត្រានឹងពេលបានយើងព្យាយកស្រី ប្រុងអត្ថិភ័យដែរ មុនពេលដែលនាងចេញទៅឆ្លាយជាព្រឹនផ្លូវ។ យើងព្យាយក វាគារការពិត។ ហើយត្រូវរាន់យើង... ប្រែកលជាមានការយេលប្រឡាក់។

⁵⁷ ប្រសិនបើមាននរណាម្ភាក់មករកខ្ញុះ មានអ្នកដូរយ ខ្ញុះចងចាំការយេលប្រឡាក់ ក្នុងខ្លួនខ្ញុះតាមរបស់គ្មានការពិធីជាបន្ទូលទៅ ខ្ញុះអរគុណប្រះអម្ចាស់។ ខ្ញុះបាននីតិ៍នៃការអំពើបាបនិងការមិនធ្វើ។ ប៉ុន្តែមិនសំដើរលើបុគ្គលទេ ម៉ឺនខ្ញុះ—ខ្ញុះមិនចាបីបុគ្គលទេ។ យើង—គឺយើងជាបងប្រុនប្រុសស្រី យើងខំមកកន្លែងដែលបងប្រុសស្រីប្រើបាន មកកាលពីព្រឹករឿបឱ្យឈុំ យើងព្យាយក នាម... យើង—យើងទាំងអស់ត្រូវក្រោះតែមក តាមផ្លូវនោះ។ ហើយវាមិនមែនជាគោលបំណងរបស់ខ្ញុះ ដើម្បី—ព្យាយាមី៖គំ បងប្រុនប្រុសស្រីដែលមិនយេលប្រសិនបើអ្នកទេ។ អត់ទេ ឆ្លាយពីខ្ញុះដែលធ្វើជាប្រាក់! ខ្ញុះគឺជាអ្នកកំរើយើងព្យាយកនៅខ្លួនខ្ញុះបំបាត់បាន ដែលខ្ញុះមានអាមេណាតាមប្រើប្រាស់ដួងមនុស្សនោះខ្លួនប៉ុន្តែនៅក្នុងការកំណត់ពេលខ្លួនខ្ញុះ។ ប៉ុន្តែ អ្នកដែលខ្លួនប្រុសស្រីនេះអំពើបាបនិង... ហើយការយេលប្រឡាក់ពេលខ្លួនខ្ញុះគឺ មិនមែនជាអំពើបាបទេ វាគ្មាននៃការយេលប្រឡាក់ប្រស់មនុស្សប៉ុណ្ណោះ។ ហើយខ្ញុះ—ខ្ញុះគឺជាអ្នកកំរើយើងមានសិទ្ធិបង្ហាញខ្លួនចំពោះការយេលប៉ុះបែងស់យើង។

⁵⁸ តុល្យវីនេះអ្នកបង្កើតឱ្យអស្សារូនេះបានជាកំក្បែនប្រុសដែលប្រែងបង្កើត។ តុល្យវីនេះអំដាម គឺជាក្បែនប្រុសបង្កើតដំបូងរបស់ប្រែង។ ព្រះយស្ដី គឺជាប្រះរាជបុគ្គាសបង្កើតដែលប្រែងបង្កើត កើតមកដោយក្រសួងព្រះ។ ប៉ុន្តែអំដាមគឺត្រូវមកក្រោងពីដែររបស់ព្រះនៅក្នុងការរងគើត។

⁵⁹ តុល្យវីនេះការិយាល័យកណ្តាលដែលមានក្បែនប្រុសរបស់ប្រែងនិងក្បែនក្រមំបស់ប្រែង ទាំងអស់ វាយើលទេធលួតតាមទេរាប់ណាស់។ មានបុសម្ភាក់—ដែលជាប្រធាននៃទាំងអស់នេះគឺជាបែងស់ប្រែង ក្បែនប្រុសធ្វាល់ខ្លួននិងក្បែនក្រមំបស់ប្រែង។

⁶⁰ ហើយគ្រប់គ្រប់ពុជទាំងអស់សុខ្នោតបុគ្គលទេរាប់ ដើម្បីត្រួតពិនិត្យយើងអ្នកនឹងស្អោ។ បក្សិនិងសត្វពាណិជ្ជកម្មនេះ។ ហើយអ្នកបែងបង្កើតនៅក្នុងលំដាប់លួតតាមទេរាប់ជាមួយនឹងបទបញ្ជីរបស់ព្រះ “កំផ្លាសុខ្សែងមុជាតិរបស់អ្នក។ ចូរបញ្ចប់បន្ទាប់ពុជទាំងអស់! ដើម្បីក សូមអ្នកកំបង្ហាក់ឱ្យ

ត្រូវយកដាក់ដើម្បីជាបាន ហើយ? “ដួងនឹងយោ សូមអ្នកកំហែតាត់ទៅត្រូវយកដាក់ដើម្បីជួយខ្លួនខ្លួន តើគ្មានប៉ុណ្ណោះទាំងអស់តាមរបៀបនេះរបស់វា!” ហើយទ្រង់បាន—ទ្រង់បាន មិនតាមរយៈពេលណាមួយ។

៦១ ហើយទ្រង់បានមានព្រះបន្ទូលនេះ។ ហើយនិងអណ្ឌាបេសសំរួលបានបង្កើតដើម្បីអស្សាប្រុបសំរួលបានបង្កើតរបស់ទាំងនេះដែលកើតឡើងទាំងបុរសនិងស្ត្រី។ ហើយពួកគេជាក្រុមពីព្រះបន្ទូល...ពួកគេពួកគេជាក្រុមពីព្រះបន្ទូល។ ហើយទ្រង់បានជាក់ដើម្បី សត្វាបាក់ដើម្បី ព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ ពួកគេមិនត្រូវ មិនដែលដោយគត់នៅយោទេ បំពានព្រះបន្ទូលនោះ។ ពួកគេត្រូវតែនៅទីនោះ។ កំ កំ យកអ្នកចេញពីភាពបន្ទូលម្ខីក្នុងវា! អ្នកត្រូវតែស់នៅ ដោយព្រះបន្ទូលនេះ។”

៦២ ហើយដរាបណាការបង្កើតនោះនឹងកើតមានដូចនោះ បង្រីប សាកាថ្មីន នឹងមិនចាំបាច់ទេនៅព្រះកនេះទេ ដរាបណាការនឹងនៅដូចនោះ សេដ្ឋកិច្ចដើម្បីអស្សាប្រុបសំរួល! វាគាត់អ្នកដែលយើងដើរ ដែលយើងកំពុងគ្រលប់ទេ។ យើងនឹងគ្រលប់ទេ កំនើននោះវិញ។

៦៣ ដែលជាកន្លែងដែលនោះព្រៀកថ្មីទីប្រាំពី នោះពេលដែលព្រះសំឡើងមិនមែន ហើយទ្រង់បានមានបន្ទូលថា “វាល្អា អញ្ហ—អញ្ហពេញចិត្តនឹងវាត្រូវនៅក្រោមគ្រប់គ្រង។ ហើយអញ្ហបានទុកចិត្តលើកនូនបុសអញ្ហនឹងប្រពន្ធទាំងពួកគេនឹង (ធ្វើឱ្យពួកគេត្រូវយកដារប្រជាន់ទាំងអស់) ដែលពួកគេនឹងមែនវាទំងអស់ ហើយយើងថាមិនអីទេ អ្នកគ្រប់យ៉ាងនឹងនាំចេញតាមប្រហែលបស់ខ្លួន។ គទ្ធះគាត់មានអណ្ឌាបេសដូចថ្មីបានហើយ។” ព្រះបានមានបន្ទូលថា “បើវាល្អណាស់ហើយ កិច្ចនៃមែនជាកិច្ចដើរឡើងខ្លួនបស់ខ្លួន។ ហើយអញ្ហបាននិយាយវាការិវិធីនេះ: ពាក្យរបស់អញ្ហបាននាំមកនូវអ្នកដែលអញ្ហចេងបាន។ ហើយអញ្ហបាននិយាយវាការិវិធីនេះ: ពាក្យរបស់អញ្ហបាននាំមកនូវអ្នកដែលអញ្ហចេងបាន។ ហើយនៅទីនោះគឺ ល្អទំងអស់!” ដូច្នេះព្រះគម្ពុជាបានចេងថា “ព្រះជាម្នាស់បានឈប់នោះថ្មីទី ពីស្នាដែរបស់ទ្រង់ទាំងអស់។”

៦៤ ហើយគ្រប់យ៉ាងស្និតនៅព្រោមគ្រប់គ្រង ដើម្បីត្រូវបានប្រកែវបស់ខ្លួន។ គទ្ធះគាត់ “នាំ” នោះពេលដែលទ្រង់ជាក់គ្រប់ពួកគេនៅបី

ដែលដី គ្រាប់ពុជរាជបច្ចុប្បន្នកំតាមឱយអំណាច់នៃជីវិតនៅក្នុងវា ដើម្បីបំណង វាតីគ្រាប់ពុជរាជបាលតិបុរីក៏ដោយ។ អំណាចជាសំបុរាបស់ទ្រង់! ឥឡូវ ព្រះជាក់គ្រាប់ពុជនៅក្នុងនោះជាមួយនឹងសក្ខានុពលដែលវានឹងកើតជាតីដែល ទ្រង់បាននិយាយឲ្យមាន។ ហើយដឹងបណ្តាកស្ថិតនៅក្នុងចំណាត់ថ្នាក់ត្រីមត្រូវ វា នឹងត្រីមត្រូវដឹងបណ្តាកអីដែលព្រះជាមួសទ្រង់មានបន្ទូលមែន។ វាគ្រោះតែបែបដូចខាងក្រោម៖ ពីព្រះទ្រង់បានហើយការដោច្ចោះ ហើយបានធ្វើឱ្យមាននាថែលមួយ។ ហើយ អីដែលស្ថិតនៅក្នុង នាថែលបានស់ទ្រង់ នៅក្នុងបន្ទូលតែនៃព្រះបន្ទូលបានស់ទ្រង់ វានឹងក្រុកវិកធម៌ដឹងបច្ចុប្បន្នយ៉ាងពិតប្រាកដ ព្រះបន្ទូលបានស់ទ្រង់បាននិយាយ ចាកវិនីងកើតឡើង។ វាមិនអាចដឹងបញ្ជីពីនោះបានទេ វាគ្រោះបានចាក់ផ្ទាយ ពិតជាត្រីមត្រូវ។ ដូច្នេះ ជាមួយនឹងអីគ្រប់យ៉ាងនៅក្នុងការដឹងបុគ្គលិតបែកឯកសារ ដ្ឋាល់ខ្លួនបានស់ទ្រង់ នោះព្រះជាមួសមានបន្ទូលថា “វាលូ ដូច្នេះអាយុនឹងសម្រាក។” ហើយគ្រាប់នឹមួយាមានអំណាចដោយខ្លួនវាត្រាល់ ដើម្បីជាសំបុរាបខ្លួនវាគ្រោះក្នុង គំរូ ដែលអាយុងបាន។ នោះជាតីដែលវាគ្រោះតែមាន ក្រោះអាយុបានដ្ឋាល់ កល់អំណាច ជាសំបុរីគ្រាប់ពុជ ដើម្បីបង្កើតបច្ចុប្បន្ននៅក្នុងសក្ខានុពលបែក់វា ឥឡូវនេះ ដើម្បីសំបុរាបដោយខ្លួននូវអីដែលអាយុងបាន។

⁶⁵ ព្រះជាមួសមិនដែលឆ្លាស់បន្ទូឡើយ។ គឺដូចត្រានីមដោច្ចោះដែលនៅពេលបែនល ទ្រង់នៅគ្រាល់នោះ! ព្រះបានឈ្មោះថានីងធ្វើមួយ។ ទ្រង់នឹងធ្វើឱ្យបាន។ ត្រានីង នឹងបញ្ចប់ទ្រង់ទេ។ ទ្រង់នឹងធ្វើវា!

⁶⁶ បន្ទាប់ពីវាបានលូហើយរួបតាមលំដាប់លំដោយ ព្រះមានអាមូណុកប្រាកដ ចាកទ្រូវនេះ នេះនឹងមិនអីទេ ហើយបន្ទាប់មកនៅពេលដែលទ្រង់បានធ្វើបន្ទាប់មក សក្តូរបានចូលមក។ អាយុនឹង... ព្រះបានប្រមានអំណាចដើម្បីឆ្លាស់បន្ទូ។ ហើយ អាយុនឹងនោះហេមិត្តនេះដោយត្រានីមដែលមិន—ដើម្បីបង្កើតមួនឡើងប៉ែន្ទែន្ទ អាយុ... រាយានអំណាចដើម្បីបន្ទូច្ចោះទ្រង់ទ្រាយ មិនមែនឆ្លាស់បន្ទូ ប៉ុន្តែដើម្បីបន្ទូច ទ្រង់ទ្រាយ។ ឥឡូវនេះ អីទាំងអស់ ខ្ញុំច្ចោះទ្រាយគ្រោះបានយកចេញពីស្ថានភាព ដើម្បីបែក់វា មានអីមួយដែលបាត់ទេហើយខុសជាមួយវា។

⁶⁷ ប៉ុន្មានឆ្លងមក កំពុងល្អាត ដើម្បីបានពេត ខ្ញុំនឹងគិតបាន អវយវេះ (ដែដើរ) មួយបានបក់ចេញពីដើមលើ ហើយបានជូលទៅដើមពេត។ ហើយដើមពេតពុរាយាមអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីក្រាកុយឱ្យត្រូវ វាគ្រោះតែគ្រោះ ហើយដើមពេតពុរាយាមអស់ពីសមត្ថភាពដើម្បីក្រាកុយឱ្យត្រូវ វាគ្រោះតែគ្រោះ

បុំន្លែក្រុងបានខួចដោយសារតែអីមួយដែលបានកើតឡើង។ ហើយនៅពេលដានជាក់នៅលើវា

⁶⁸ បន្ទាប់មកយើងករើបឱ្យសិរីលូនព្រៃនៅក្នុងរាល់។ ដែល មនុស្សជាថ្មីន នៅអ្នកនៅទីនេះ ហើយប្រហែលជាអូកខ្លះជារ៉ាស្តី...ប្រសិនបើអូកមកពីដឹងទេរាណតី ។ ស្ថិតិថ្មីចំបកប់នៅទីនោះដូចត្រូវនិងបុរសដែរ ចេញទៅក្រោនឯករាជការនៅរាល់ ជាមួយ —នឹងចំបកប់មួយដែលយើងហេចបាបចាបកប់ចាស់ ហើយចាប់យក—សិរីលូន ចេញ។ ជូនប្រសិនបើអូកមិនបានយកចេញ ពីកន្លែងដែលពេតេនៅក្នុងជូនដូចនេះ ដូចនេះសិរីនិងឈាយនដល់កាយយក គ្រាប់ពេតេនោះ ហើយវីឡានរាបនឹងចំណែង។ ឈាយការ ដែលអូកពិបាកនិងប្រាប់ពីក ត្រូវបានទាំង ហើយទៅនៅក្នុងជូនដូចនេះ ហើយការនៃតែឡើងហើយវាទាព្យាបាននៅរឿងដូចជាបាន ទាញវាដូរប់ នឹងវិញនាក់នៅជូនដូចនេះដើម្បីចាំងបាយជូនបុរសភេះ។ បង្កួចឡើងត្រាយដើម ឱ្យទៅជាមី ផ្សែងឡើត។ វានៅតែជាបាន បុំន្លែក្រុងបានខួចដែលខួច។

⁶⁹ ហើយយើងទាំងអស់ត្រានៅតែមានលក្ខណៈជូនព្រះ។ តែខ្លះខួចឡើងត្រាយជាកូនបែសព្រះជាមាស់ ដែលដើរីជូនយើងព្រះបន្ទូលបែសព្រះអង្គនិងផ្លូវដែល —ត្រូវបានឡើយើងហើយផ្តល់ឈាយយើងដើម្បី។ ការកំណត់អីមួយ ដែនដីលើក យើងចេញពីផ្លូវ ទាញយើងទៅធិតកា ហើយនៅឆ្នាយពីនោះ ផ្លូវនេះដែលគូចចាប់ផ្តើតដែលខ្លួចបានជាមីយើងធ្វើជាកូនបុសកុន្មស្រីបែសព្រះ។ រាមីបាបបានធ្វើការក្រោកនេះទៅលើកូនបុសស្រីបែសព្រះ។

⁷⁰ ខួចឡើងត្រាយ! ខ្ញុំដឹងថាការកំណត់អីមួយក្នុងការនិយាយតាមវិធីនេះ “ទៅ—ជាមួយខួចឡើងត្រាយ” បុំន្លែនោះគឺជាមីដែលវាបានធ្វើ។ វាបានបង្កួចឡើងត្រាយបុន្តែមឱ្យខួច។ ខួចមាននីមួយចា “ត្រូវជូនបុរស់បុរស ធ្វើអីមួយខសត្រូវ។” ហើយការខួចឡើងត្រាយគឺជាមីយើងតែមួយ ដែលវាត្រូវបាននាំយកមកវិញ និងបង្កួចឡើងត្រាយហើយ “បានធ្វើនៅក្នុងធ្វើមួយផ្សែងឡើត។” វានៅតែជាក្រាប់ពុជដែលបុំន្លែក្រុងខួចឡើងត្រាយ។

⁷¹ ឥឡូវនេះយើងយើងចេញចាប់ផ្តើមបង្កួចឡើងត្រាយនេះកំមានចំនួនពេលដែលដើម្បីបង្កួចឡើងត្រាយជូនបុរស់បុរស ជូនជាប្រាប់ត្រូវត្រូវបានដោយក្រោប់ពុជបែសក្នុងនិមិនបានជាក្រោប់ពុជបែស់នៅ...នៅក្នុងស្ថាបុរសនៅទេ។ ចាប់កំណត់ពេលនោះមក វា មានរយៈពេលប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំនៃការធ្វើឲ្យរាយខ្លួនការធ្វើឲ្យរាយខ្លួនការកំណត់ពុជបែស

ព្រះ គីជាប្រពេជាបន្ទូលបស់ ព្រះ ឱុខចច្ចោដ្ឋាយ រាជធ្វើឱុវាមានអួីខស៍។ នៅពេល ដែលរាជក្រឹមឲ្យដែលអារ៉ាស្តីប់តាមរាជក្រឹមឲ្យបាន ហើយមានហ្មាតុចម្លេយ។

⁷² សុមចាំថា ដំបូងសាត់ជានជកស្របចំបទគម្ពិរនោះ ឬ ឆ្លាស់តាមដែល អាចធ្វើឡើបាន “ព្រះបានមានបន្ទូលថា ‘ឯងមិនគ្រឿបរិភាកតផ្តើលើទំនុកស្សានខ្លះនៅដែនទេ?’” យើត្រទេ? “ឯងមិនគ្រឿបរិភាកតផ្តើលើទំនុកស្សានខ្លះនៅដែនទេ?”

⁷³ សុមចាំថា អារ៉ាបាននិយាយថា “មែនហើយ យើងអាចបិភាកតផ្តើលើ ទំនុកស្សាន។ បុន្ថែនដើមឈើដែលស្ថិតនៅកណ្តាលសុវត្ថធម៌ យើងមិនអាចប៉ារាជចំខាត។” ឥឡូវនេះមិនរាជក្រឹមឲ្យបានបន្ទូលថា “តើអ្នកត្រូវបានបន្ទូលថា ព្រះបានមានបន្ទូលថា បើយើងអាចបិភាកតផ្តើលើទំនុកស្សានខ្លះនៅដែនទេ” នៅក្នុងការនិយាយ...អារ៉ាបាននិយាយថា “ដើម្បីព្រះបានមានបន្ទូលថាបើយើង ធ្វើការនេះ ថ្វូនោះយើងនឹង ស្តាប់។”

⁷⁴ រាជិយាយថា “អូ! អ្នកបានដើមិនស្តាប់ទេ” យើត្រទេ រាជ—បុសម្នាក់ រាជនិយាយថា “អ្នក—អ្នក—អ្នកធ្វើរាជទ្វូវនេះ។ ហើយអ្នក—អ្នកគី—អ្នកជាមនុស្សលីដ្ឋាន។ អ្នកពិតជាមិនដឹងអួីទំនុកស្សានខ្លះនៅដែនទេ បន្ទាប់មកអ្នកនឹងមានប្រាប្រុង អ្នកនឹងមានបំណែកដឹង។ អ្នកនឹងដឹងខស់ត្រូវហើយ ដឹងដូចច្បាប់ អ្នក បើអ្នកនឹងទទួលព័ត៌ប្រាប្រុងនេះដែលខ្ញុំមាន។ ខ្ញុំដឹង បុន្ថែនអ្នក មិនដឹងទេ។”

⁷⁵ ដែល រាជិនអីទៅក្នុងការមានប្រាប្រុងនោះ។ តើបើបញ្ហាផ្លូវ បើប្រាប្រុងមិន ត្រូវគោរពីព្រះជាមាត្រាលំទេ ប្រាប្រុងបស់ព្រះ និងត្រាយជាប្រាប្រុងមួយគឺតិច មិនខ្ចល់ថាគើតឱយើងមានវិទ្យាសាស្ត្រប៉ុន្មានទេ តើមានអីទៀតប្រាប់អប់ រាជបស់អារក្ស។ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញរាជបំណុលអ្នក បើព្រះអម្ចាស់សុព្រៃទេ នៅប៉ុន្មាននាទីទៀត រាជបស់អារក្ស។

⁷⁶ អិយជម័តិមកពីអារក្ស។ ខ្ញុំទើប៉ែព័តានអធិប្បាយពីរឿងនោះ។ របួសម៉ែ ទំនុកស្សានលើដែលដឹងដី អំណោចថា និទ្ទេសាស្ត្រ និងអួីទំនុកស្សានគីជាបស់អារក្ស។ នេះជាដំណឹងលូបសំរាប់ដែលរាជក្រឹមឲ្យបានដឹងដែលរាជក្រឹមឲ្យបានដឹងដែលនៅខ្លួន ហើយរាជក្រឹមឲ្យបានយកចំណោះដឹងនោះ ទៅជាអំណោះដឹងដែលនៅខ្លួន ឱុមានការយកចំណោះដឹងពីព្រះគម្ពិរ ព្រះបន្ទូលនិងសន្លេ: និងដែលការបស់ព្រះ។ ហើយតុច្ចូវនេះរាជក្រឹមឲ្យបានប្រាប្រុងបានដឹងដែលព្រះបានធ្វើក្នុងផ្លូវដែល ខ្ញុំ ហើយចំណាយពេលដូចត្រូវដឹងអីនៅក្នុំដែលបស់ព្រះបាន តុច្ចូវរាជក្រឹមឲ្យបានហើយ

មានសុទ្ធផន្លែដែលដឹងដីនេះហើយ វាពេញដោយប្រាញា ចំណោះដឹង។ នៅ៖ គឺជាកំណើងល្អបស់វាកំងពីដំបូង ចំណោះដឹង ប្រាញា វិទ្យាសាស្ត្រ។ មិនដែល ព្រះជាម្នាស់ផ្តល់ផ្តល់ការបែបនេះទេ ហើយខ្ញេះខ្ញេះចូលមួយនាទី។ វាបានធ្វើ ហើយដោយសារជាមនុស្សមានប្រាញាគារណ៍លាក់យ៉ា

⁷⁷ ឥឡូវ វាតិចាកនិយាយណាស់។ ពិចាក—ណាស់ ព្រះនិយាយទៅ មនុស្ស ដែលមានអាមូណុកដូចខ្ញុនីងដឹងដែលខ្ញេះបានធ្វើសម្រាប់មនុស្សជាប្រើនឆ្នាំ។ ប៉ុន្តែ បាប់កំងពីការបែកប្រាញាចំណែនៗ មានពួកទេរគាន់ខាងក្រោមរាយក្តួន៖ បាន ភ្លាយជាសេវ្ឈរក្រឡើ។ វាដឹងដែលបានលាក់បំង កំពុងត្រូវបានបង្ហាញដូចដែល ព្រះបានសន្យានេះនឹងណាំ ១០ ថ្ងៃដឹងនៅឯណ៍ ១០ ហើយយើងគឺជាមនុស្សដែលមាន ឯកសារទីផែនព្រះជាម្នាស់បានធ្វើសមិស់ពីដឹងដីនេះ ដើរក្នុងភាពយោងបានយើង និងឈ្មោះយុល់អំពីអ្នីរាជាំងអស់។ ដែលមិនមែនជាបីំផីទេរកចានិងកំនិតខាង សាច់លាយបស់មនុស្សដែលព្យាយាមបង្កើតវា ឡើង។ វាបារ៉ាបន្ទូលបស់ ព្រះដែលបានសមែងឱ្យយើងបានព្រះបារីមត្រូវ។ កសុតាងមិនមែនជាយិទ្យាសាស្ត្រ ទេ ប៉ុន្តែដោយព្រះ នោះជាការបារីមត្រូវ។ ព្រះដូចដែលខ្ញេះបាននិយាយសាមួយ ពីមុន ព្រះមិនត្រូវការនេរណាម្នាក់បកប្រាយព្រះបន្ទូលបស់ត្រូវដែរ។ ត្រូវគឺជាមួយកបកកំប្រឈាល់។ ត្រូវមានបន្ទូលវានិងកែតែឡើង ហើយវានិងកែតែឡើង។ នោះគឺ ត្រូវដែលបញ្ជាក់ ដែលបកកំប្រាប់។

⁷⁸ កាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន នៅពេលដែលពួកពេនទេរកស្តី ពេល—ព្រះវិហារធ្វើដែលប្រាញាប់យើងចារ៉ែយើង “ឆ្នុត” យើង “មិនអាចមានព្រះវិហារណាមិនសុខ ទេ វាកើតាបីំផីអភិតប្រុសហើយ។” ប៉ុន្តែយើងយើងបានសន្យាបស់ព្រះគឺសំរាប់អ្នកណាបាន ហើយត្រូវយើងដឹងខុសត្រាតោយ យើងទេ ហើយវាបន្ទូចមួង។ អ្នីរាជាដែលប៉ុន្មានបានប៉ុន្មានហើយ។

⁷⁹ ហើយគឺទូទៅនេះត្រូវបានសន្យាបានអាម៉ែកចំណែងដែលប្រាញាបានលាក់នៅក្នុង យុគសម័យព្រះវិហារទាំងនោះ និងត្រូវបានបង្ហាញនៅពេលដែលដូចបានប្រាយ។ ហើយទូទៅអនុញ្ញាត យើងដឹងត្រូវនេះ។ យើងគឺនៅពេលដែលដូចបានប្រាយ។ យើង មកដល់ទីនេះហើយ។

⁸⁰ សាតំងគឺជាមួយនិពន្ធនៃអិប័ណ្ឌ។ វាកើតាមួយនិពន្ធវិទ្យាសាស្ត្រ។ វាកើតាមួយនិពន្ធនៃការអប់។

អ្នកនិយាយថា “នោះជាការពិតទេ?”

⁸¹ សូមចូរយើងអាននៅក្នុងព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះតំឡើន៖ លោកបុត្តិ ឬ ហើយគ្រួលប់មកវិញ ហើយគ្រាន់តែមើលមួយនាទី។ ខ្ញុំដឹងថាអ្នកបានដាក់បន្ថែមចំណាយពេលយុវរាងបងប្រុស ខាលប្រហែលជាប្រាប់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែ លោកបុត្តិជំពូកទី ៥ និងខែ១ នឹងបន្ទាប់នៅទីនេះ ការចាប់ផ្តើម អ្នកដែលព្រះបានធ្វើដើម្បីជាក់បណ្តាសាជាល់ប្រុស និងស្រីនឹងអ្នកចាំងអស់ដែលពួកគេត្រូវធ្វើ។ ហើយ មិនមែនជាបណ្តាសាជាល់ឱ្យការគេទេ តែប្រាប់គេចាន់នឹងមានអ្នកកើតឡើង ហើយជាក់បណ្តាសាជាល់អំជាម។ ហើយយើងយើងបាននៅទីនេះ អវ៉ាមានក្នុងភ្នោះមួយគ្នា ហើយនិងមួយគ្នាបំណោមពួកគេមានសាតំង ហើយម្នាក់នៅក្នុងបំណោមពួកគេតីជាប់ប្រស់ព្រះ។

តុល្យវិអ្នកនិយាយថា “អី! អត់ទេ តុល្យវិនេះបងប្រុស ប្រាណហំ!”

⁸² ចាំមួយឆ្នាំត្រូវ ចូលអ្នករកបទគម្ពិយឱ្យខ្ញុំ នៅកន្លែងណាមដែលនិយាយថា ការអីនិងជាកុនប្រុសបេស់អំជាម។ ខ្ញុំនឹងបង្ហាញអ្នកនៅក្នុងបទគម្ពិយឱ្យដែលវានិយាយថា “ការអីនិងកើតចេញពីអារក្ស” នោះមិនមែនអំជាមទេ។

⁸³ តុល្យវិនេះបំណាំនៅពេលដែលនាងមានផ្ទៃពេះនៅទីនេះ។ យើងចាប់ផ្តើមនៅបែងពួកជំបុុដ។

អំជាមកើតស្អាត់...អវ៉ាមាប្រព័ន្ធ ហើយនាងមានទំងន់បង្កើតបានការអីនិង រួចនាងនិយាយថា អញ្ញបានក្នុងប្រុសមួយ..តុល្យវិនាងនិយាយដោយព្រះយេហ្ឈវិទ្វាសប្រទាន

⁸⁴ ពីព្រោះ វាគ្រោរិតអញ្ជីង។ មិនចាការជាប្រើពេស្សប្បីកែងដោយ វាគ្រោរិតចេញពីព្រោះមក មើល ព្រោះនោះជាក្រាប់ពុជបស់ទេដែល គឺជាប្រាប់គ្រាប់ពុជបស់ទេដែល វាគ្រោរិតនាំកន្លែងកែវិជ្ជាតាក្រាប់ពុជខ្ពួច។ ប្បីកែងដោយ។ ទោះជាប្បីកែងដោយ។ វាគ្រោរិតនាំមក នូវវីកែងដោយ។ នោះជាបញ្ហាបស់ទេដែល។

នាងកែងដោយ អាបិល ជាប្រុនទៀត។

⁸⁵ ត្រានអ្នកណាស្អាត់នាងទៀតទេ។ អំជាមស្អាត់ប្រព័ន្ធតាត់ហើយនាងបង្កើតបានការអីនិង ហើយកែបង្កើតអីបិលក្នុងភ្នោះ ដឹងដើរ។ នៅព្រឹកនោះសាតំងបាននៅជាមួយនាង ហើយគឺអំជាមនៅពេលរសៀលនោះ។

⁸⁶ អូកយើញការប្របុគ្គប្របល់ដីជម្លួយនៅក្នុងក្រដាសនៅទីនេះ ខ្ញុំធ្វើចាន់តុកសុនតុករោន៖ ពីក្នុងផែលនៃសមាគាលកុនភ្លោះស្មឹកខ្លួច សរ៍ ក្នុងពេល តែម្អូយ។ នាងបានសៀវភៅជាមួយបីបស់នាងនៅព្រឹកនោះនិងបុរសនោះ នៅពេល សៀល។ ហើយបុរសនោះនិងថែរក្សា...បុរសស្មឹកសិលាយចាត់តីនិងថែរក្សា តែក្នុងបសគាត់ទេ បីនេះបុរសស្មឹកខ្លួចក្នុងខែមីនា ថែរក្សាក្នុងបសគាត់ជាត់។ យើងមីនៅ? ខ្ញុំដឹងថា នៅក្នុងការបេង្ហាញតុដិសត្វុដែងជាថីម ប្រាកដជាបីក្នុងពីរីម៉ោងភ្លាយការ នេះបញ្ជាក់ពីរ។

⁸⁷ តម្លៃរោន៖ដើម្បីបង្ហាញបានទីអិរិយធំមកពីណាន តម្លៃរោន៖សុមយើងអាន ហេ កុប្បិតនោះទីនេះក្នុងជំពូកទី ៤ នៃលោកកុប្បិតធមុនឡើងហើយមើលកវិនិច្ឆ័យ។ ខ្លឹម ១៦ ។

នោះការអីនកំចេញពីចំពោះព្រះយេហ៊ុវិន
ខាងកើនិយដែនទេ។

ហើយការអីនបានស្ថាល់ប្រពន្ធឌាត់ នោះនាងមានដូចពេលបានបង្កើត
បានអរណុក គាត់កំសង់ទីក្រុង១ ហើយជាក់លេខាទីក្រុងនោះតាម
លេខាទី...អរណុក ក្នុងខ្លួន។

⁸⁸ អិរិយធំបានចាប់ដើម្បី ដួងបណ្តុះត្រូវនៅទីនេះ ក្នុងសាលាប្រពេទេតម្លឹះ វានិយាយ ថា “អិរិយធំជំបុង។” សុមកត់សម្រាប់ បន្ទាប់មកគាត់បំផើតកុនបុស ហើយ ពួកគោនបង្កើតអកប្រាប់និងតាមត្រូវ។ កុនមួយឡើតបង្កើតបានកុនបុស ហើយ គាត់កំចាប់ដើម្បីកិច្ចការរៀងរាល់ឡើត អូស្សាយ សាងសង់ទីក្រុងនិង—ជូនខេកកណ្ឌ លបង្កើននិងគ្រប់ប្រគទ។ យើងមីនេះទីនេះដើម្បីផែលគាត់បានធ្វើត្រាយជាអិរិយធំ ជំបុងគេ ផែលជាការអីន។ គាត់បានធ្វើជូនដើម្បីផែលតាមសម្រាប់គោល។

⁸⁹ តម្លៃរោន៖សុមទៅដឹងលំទីនោះជាមួយនឹងខ ២៥ ហើយមើលពីមានអ្នី
កើតឡើង បន្ទាប់។

រួមក អំជាមបានស្ថាល់ប្រពន្ធមុនឡើត តម្លៃ ហើយនាងបង្កើត
បានកុនបុស១ ឡើលេខាទី សេត ព្រះនាងចាប់ព្រះនាងបានប្រពាន
ពុដ១ឡើតមកអញ្ញជំនួសអិល ផែលការអីនបានសំឡោះទេនោះ

ជាសេត...គាត់ក៏បង្កើតបានក្នុងប្បុសទាំងដី ជាក់ណ៍ហូវេះថា អរណុស
ហើយនៅជាន់នោះ គើចាប់កាំងអាំពារវាដឹងលំព្រះនាមព្រះយេហ៌រ៍។
(ចេញពីខាងសេតមិនមែនពីអីទេទេ)

៩០ យើងឯង បញ្ញាណីអស្សាប្បុរីដែលយើងទាំងអស់ត្រាប្រកាន់ខ្លាំង! តើមានដី លក្ខិ
កម្ពុយនិស្សុសពួកចេះនេះតើព្រះរបស់ពួកគេជាអី? វាគាបញ្ញានិឡាសាស្ត្រ។ តើយើង
កំពុងធ្វើអី? តើយើងកំពុងសៀវភៅ? ពីចាបេអាពក្សាទាំងនេះនៅថ្ងៃនេះ។

៩១ ឥឡូវនេះវាមានប្រពេទនៃដែនបេស់កា ហើយសាត់កំកមានដីរោ។ នៅក្នុង
ប្រាំមួយពាន់ឆ្នាំ វាបានបង្កើត (មិនបានបង្កើតទេ) បីផ្ទុក បានបង្កួចប្រែងថ្មាយ
ដែនដីរបស់ព្រះទាំងមួល សត្វរបស់ថ្ងៃដែលបង្កួច បង្កួចកំពុង ដើមឈើ ក្នុងជាតិ
មនុស្ស សូម្បីតែសាសនា ព្រះគម្ពុជា ព្រះវិហារ រហូតដល់វាទេឡូលានសុនប្បារ
ពេញលេញនូវអំដែនវិឡាសាស្ត្រខ្លួននឹង។ វីគ្រប់យ៉ាងដែលជាសុប្បរ ដោយ
វិឡាសាស្ត្រ។ ចេយនុសប់យើងអីទាំងអស់ដែលយើងមាន ត្រូវបានផ្តល់ឱ្យយើង
ដោយវិឡាសាស្ត្រ ឬដែលមនុស្សបានធ្វើ។ ហើយវាមានសុនអំដែនដីអស្សាប្បុរីបេស់
វានៅថ្ងៃនេះ។ ដើម្បីបង្ហាញសារនេះទាន់ពេលធម្មោះ ដើម្បីបង្ហាក់ចាកំមិនមែនជាស
ម័យដូរដោរទេ បីនេះនឹងណា: ១០! ចូរមិនការបង្ហាក់ពុជសព្វថ្ងៃនេះ: ដើម្បីធ្វើឱ្យ
ប្រើប្រាស់ថ្ងៃនេះ បុ ស្ថាត មិនមែនប្រើប្រាស់ជាងនេះទេ។ សូម្បាងឡើកមើលកុមារភ្លេង
នៅថ្ងៃនេះ។

៩២ ខ្ញុំមានក្នុងស្រីបស់ខ្ញុំទៅដូចបានរួចរាល់ កាលពីមួយិលមិត្ត ហើយគាត់បាន
និយាយថា ដូចបានសំនាន ត្រូវបានសង្កែត ។ បង្រុបសម្ងាត់នៅតុកសុនប
ដីប្បុស ឲ្យមែន មានក្នុងស្រីបស់គាត់ ក្នុងស្រីកូចហើយដូចបានសំនានត្រូវ
បានគេដកចេញ។ ហើយពេញរួចរាល់និយាយដូចមួយបុរីនាន គាត់ធ្វើជាក់ចា
ប្រហែលជានៅក្នុងពេលអនាគត ដែលមនុស្សនឹងកើតមក ឬដូចបានមិនធ្វើដោយទាំង
គ្មាន។ វាគាបេអាបាយដែលយើងកំពុងចេញទាំងភាគហាក្យុងគាត់។

៩៣ តើអ្នកបានអានស្រីកូចនឹងនិយាយហើយ កាលពីខេមនអំពីបីលីប្រោបាយ
អ្នករៀបចំដីនិងលួចដីថ្ងៃថ្ងៃទេ? តើអ្នកបានស្នូល់គាត់ទេ? ខ្ញុំអាចស្នានសប្បាប់
គាត់កំពុងនេះ ជាងពេលណាយទាំងអស់។ នៅពេលដែលគាត់និយាយជាមួយដំ
វិញ ជាដើមនៅរួចរាល់ដូរដោរទេ ជាក់វាលើបញ្ជីតាំង។ មានអីមួយ បានកើតឡើង
ចំពោះគាត់។ ថ្ងៃណាមួយខ្ញុំសង្ឃឹមថាកាត់នឹងយើងចំណែរបស់គាត់នៅកន្លែង

ឈាន តទួរវនេះគាត់កំពុងដែលរកនារីក្រងសូដុមដែលជាទីក្រងខ្លួច។ ហើយ តទួរវនេះ សូមកត់សំគាល់ក្រង់នេះនៅក្នុងសៀវភៅរាជរដ្ឋ ជាយករដ្ឋស បីលីខ្សោយ ឈានសំដែលមិនអាចធ្វើបានសូមឱ្យបំបាតាប្រជុំសំគាល់គាត់។ ហើយពួកគេបាន ប្រាប់គាត់ថាគាត់ក្រង់នៅតែ ហាត់ប្រាការ ជាដីម។ ដូច្នេះគាត់តែមួយម៉ាយក្នុង មួយចំឡុងខ្លួចដើរដីរួមចុះឱ្យបាន

៩៤ មនុស្សគឺរលូយ។ តុដមនុស្សទាំងមួលគឺពួករលូយ។ អើងទាំងអស់គឺខ្លួច ដូចមួនគ្រាមបាននាយដែននៃឯ៉ង។ វាតុចិត្តទាំងស្រុង ត្រឡប់ ខុសត្រាបីផ្លូវក្រង់ ដែលព្រះបានជាំពួកគេ។ បាប តាមរយៈវិទ្យាសាស្ត្រនិងការបាកបញ្ជាផ្ទាក់ បាន បំផ្តរពុំមនុស្សទាំងអស់។

៩៥ តើអ្នកបានអាននៅខាងក្រោមអតិថិជន៖ ដែលវាបាននិយាយថា “នៅក្នុង ថ្វីទាំងនេះ ក្រុងស្រីនោះនិងក្រុងប្រុសកូចគីស្ថិតនៅក្នុងវិយកណ្ឌាលបេស់ពួកគេ ទៅតាមចែនការសម្រួលប្រើវិទ្យា ចន្លោះអាយុឡើងដោយប្រាំឆ្នាំ” ? គិតពីវា។

៩៦ នៅក្នុងការដែកប្រើប្រាស់ពួកនៅរួមបំផ្តុំនៅក្នុងស្រីម្នាក់មេេ ឆ្នាំ នៅពេលអស់រដ្ឋ បានហោនាងចេញ។ នោះហើយជាអើងដែលដង្គបណ្ឌិតរបស់នាង បានប្រាប់នាង។

៩៧ យើងទេ វាល្អាក់ចេះ ឬ៖ខ្សោយ និកចងការប្រណាំងពួករលូយ។ ខ្លួចដឹង ស្ថាប់ ទៅដូចជាមិនមានសិលិមិៗទេ ប៉ុន្តែវាបានប្រះគីមី យើងទេ ថាកិត្ត។ ហើយនិង ការប្រណាំងនេះ ដែលយើងកំពុងសំនោះនៅក្នុងមនុស្សជាន់នេះ។

៩៨ តទួរវនេះចូរកត់សម្ងាត់សព្វចំឡុង ការបង្ហាគតែពុំសត្វបាន៖ ក្នុងជាតិ និង វិទ្យាសាស្ត្រគូលប់មកវិញ ជាវិទ្យាសាស្ត្រដែលដែលដែលបានធ្វើវា និយាយថា “នោះ គិតជាអើងដែលកំពុងតែបំផ្តាញពួកគេដូចមនុស្សទាំងមួល។” អ្នកអានវាបីចត្តោះ ជូចដែលខ្លួចបានធ្វើ។ អតីនឹងហោតុអីកំតែមិនបញ្ចប់រាជា? គិតជាយសារតែពួកគេមិនអាចបញ្ចប់ វាតាន។ ប្រាប់នូលបេស់ប្រះបាននិយាយថាការិនិយាយនឹងតាមវិធីនោះ។ ប៉ុន្តែបីពួកគេនឹង គិតមួយនាទី ពួកគេជាបករណ៍ជូចជាយដាសអីស្ថិតិយ៍យុទ្ធសាស្ត្រ ជាក់យ៉ាងពិតប្រាកដ ដើរដែលប្រះបានមានបន្ទូលចានីនេះកៅតែឡើង។ វាកំពុងធ្វើរាយ៉ាងពិតប្រាកដ ក្នុង មូលដ្ឋានវិទ្យាសាស្ត្រជាលម្អិន។

៩៩ ដោយការស្រាវជ្រាវវិទ្យាសាស្ត្របេស់រាជក្រុងគីមីដែលវាបានបំភាន់រហូត វា គឺបានបំភាន់ប្រះវិហារដែលនៅតីនោះ នៅវាកំពុងមួយ។ តទួរវនេះ តទួរវនេះ

អំដាមជាប្រភេទមួយនៅទីនោះមួងឡើត បុរាណជាប្រវិបារ វីដីដែលវាតានធ្វើ។ តាមរយៈការស្មើរកចំណោះដឹង នាងបានដើរផ្លូវការកាត់ បន្ទាត់រាងវីដីដែលគ្រឿនឃុំ ខ្ពស់ ដោយស្ថាប់ការបង្កើរបស់សាតាំងប្រឈម ការខួចឆ្លងថ្វាយនៃព្រះបន្ទូលដើម របស់ព្រះ។

¹⁰⁰ ហើយឥឡូវនេះព្រវិបារសញ្ញាដែលនេះបានបំប្លែនជាមួយច្រឡង់ថ្វាយ។ ឥឡូវ ខ្លួននិយាយអំពីប្រជាធិនេន បុគ្គលនោះទេ។ ខ្លួននិយាយអំពីព្រវិបារលើ ពិភពលោក។ ផ្លូវមួយគ្រឿនបានដើរ ហើយផ្លូវមួយគ្រឿនដោយវិទ្យាសាស្ត្រ។ គ្រឿនដែលដែលវាតានធ្វើ។ វាតានអនុវត្តការតំកំរកកំហែងបស់វា សាតាំងមាននៅ ក្នុងគម្ពិយសោយ ១៩០២ ។

¹⁰¹ សូមអារាបនិច្ច។ នៅក្នុងគម្ពិយសោយសូមចាប់ផ្តើម ជំពូក ១៤ ខ ១២ ។

ឯការប្រចាំថ្ងៃ ជាផ្លាយព្រឹកឱ្យឱយ នឹងបានធ្លាក់ចុះមកពីលើមួយ ហើយ នឹងដែលបានធ្លូកអស់ទាំងនៅទ្វារាប នឹងបានគ្រឿវកាប់រំលែកដល់ ដីដែរហូវ។

នេះគឺជាបោរាយសោយបានយើងឡាតែងក្នុងនិមិត្តមួយ យើងឡានេះ ក្នុង សម័យកាលគ្រឿវកាបដល់។

ឯការបានគិតក្នុងចិត្តថា អញ្ញនឹងឡើងទៅនៃស្ថានសូគ៌ អញ្ញនឹងដែរកើង បណ្តុះដែរ ទ្វាត់រាងបស់ទាំងព្លាយបស់ព្រះ ហើយអញ្ញនឹងអង្គុយ លើក្នុងជាទីប្រជុំដំនុំ...នៅទីបំផុតនៃទិសខាងដឹង

¹⁰² គោលបំណងបស់សាតាំង ពីអ្នកដែន គឺដើម្បីបង្កើតសុន្មានដែន ដោយខ្លួនឯង។ និងលើកកៅឡើងខ្លួនវាទូស់ជាងព្លាយបស់ព្រះនឹងថ្វាយបង្គំវា ក្នុងមនុស្សរាជថ្វាយបង្គំវា ហើយវាបានអនុវត្តគម្ពិយសោយ ហើយនៅពេលដែលវាតានធ្វើដឹងនេះ ហើយនៅចុលក្នុងព្រះវិហារ។ ដែលខ្លួន នឹងមិននិយាយលិមិតទេ។ បង្គុនណារាជដែលបានស្ថាប់ខ្សោយកាត់សម្រេចដោយនោះដឹងហើយពីវា។ នោះ—ជាអោងដែលយើងកំណុងសោរនៅទីនោះ ហើយវាបានកាត់ដឹងវាតាមរយៈកម្មវិធីអប់រំ សម្របសីវិប្បសី សម្របសីជាងនោះ សម្របសីជាងនោះ។ ហើយមិនដឹងថាទូកគេកំពុង ដើរក្នុងចុលទៅក្នុងការស្ថាប់។ មនុស្សខ្សាក់ដឹកនាំមនុស្សខ្សាក់ អ្នកខ្សាក់ដឹកនាំ ប្រជាធម៌។ អ្នកដឹកនាំវិទ្យាសាស្ត្រខ្សាក់ អ្នកដឹកនាំខ្សាក់នៃពួកដំនុះខ្សាក់អ្នកខ្សាក់

ដឹកនាំអ្នកទ្វាក់។ ព្រះយេស៊ុមានព្រះបន្ទូលថា “ទុកជាយពួកគោនៅតែគោទៅ តែនឹងធ្លាក់ក្នុងណែនាំដោអស់ត្រា។”

¹⁰³ នៅខែនេះសូមកត់សំគាល់ប្រភេទអារ៉ាដនៃទំនាក់ទំនាក់រឿងបានរាយបញ្ហាប្រឈម ដិតស្ថិតុជាមួយត្រា ស្រីវេតបេញ្ញាតដល់ពួកនីសកាំង។ ម៉ាចាយ ២៤:១៨ បាននិយាយថាកានីនឹងកើតឡើងផ្លូវនៅខែនេះ។ ប៉ុន្តែ ខ្ញុំចង់ឲ្យយើងយប់មួយគ្រួសហើយ ពីចារណាប់ណុបទំនាក់នេះ អារ៉ាដនៃទុកជាយដោតិសេស របៀបដែលព្រះគ្មីរប្រាប់យើងចាតាប្រពេលបន្ទូលបានបង្កើតអារ៉ាដនៃ ហើយនឹងរបៀបដែលព្រះបន្ទូលបរស់ព្រះបានយើង នរដែនដូរដោរកនឹងមក។

¹⁰⁴ ឥឡូវនេះយើងកើដីដោច្បាប្រពេលបានរាយដែលមួយឡើត នឹងជាយើងស្ថាប់តាមរបាយប៉ុល នៅថ្ងៃស្អាម្យនឹងចិន ២ ដំពូកទី ២ ។ ខ្ញុំរាជអាជីវកិច្ចអ្នកចង់។

អ្នកណាបានឱកការមីដខ្លួន ថ្វូនោះនឹងមិនមកពីព្រះអម្ចាស់ ទេ ហើយដល់មនុស្សនៃបាប្រុះបានបង្ហាញ...

អ្នកដែលអង្គួយនៅក្នុងព្រះវិបារនៃព្រះដោយលីកខ្លួនខ្លែរឡើង ទំនាក់នេះដែលបារម្បងបានបង្ហាញ ជាប្រាមាស់ ជូនដែលគោរពបំផីព្រះជាមាស់ ជូចព្រះអង្គដែរ។

¹⁰⁵ គិតពីការនោះ! ឥឡូវនេះអេសាយ ១៩បាននិយាយថា តាត់បានយើង “ឱ្យសុំហើរ នៅក្នុងចិត្តបែស់រាយ” តាមរយៈនិមិត្តមួយព្រាមការបំផុសតាំងនិតិបស់ព្រះ “រាយនិយាយថាកានីនឹងធ្វើដូចខ្លះ៖” នៅអេសាយ ៨៧នាមុនលោកប៉ុល ឬ ប្រហាក់ប្រហាលនោះ។

¹⁰⁶ ឥឡូវនេះនៅខែនេះ: ប្រាំបីយេត្តាំព្រាយមកលោកប៉ុលបានយើងរាយបានមកដល់ក្នុងទីតាំងបស់រាយ។ សូមកត់សម្ងាត់ រាយបានដឹកនាំ នរដែនបស់រាយ។ វិទ្យាសាស្ត្រអារ៉ាដនៃបស់រាយ ជាមួយនឹងពិភពទីទុកសាស្ត្របស់រាយ ជាមួយនឹងទុកសាស្ត្រព្រះវិហារក្រោម ស្ថិតនៅព្រាម—ពាក្យនេះ “ចំណោះដឹង” មហាវិទ្យាល័យដីអស្សាយ សញ្ញាប់គ្រឿងអស្សាយ កម្មវិធីអប់រំ។

¹⁰⁷ សូមស្ថាប់បង្គនបូសស្រី យើងគ្រប់ត្រានឹងដើម្បីរាយដីអស្សាយ ហូនបានដើម្បីរាយ ខ្ញុំសូមស្ថាម្នាក់ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ុវិ ដើម្បីគិតអំពីរឿងនេះ។ កំគិតអំពីខ្ញុំ។ ខ្ញុំជាបង្គនបស់អ្នក។ នោះ—មិនមែនទេបីអី។ ពីចារណាបាក្យដែល

ខ្ញុំកំពងនិយាយពីព្រះតម្លៃបែស់ព្រះ។ ហើយមើល បង្ហាញភាពត្រីមគ្រោះតាមទៅ
នៅក្នុងព្រះបន្ទូលជាលំខ្ទុនរបស់ព្រះ នៅក្នុងយុត្តិសម័យដែលយើងកំពងរស់នៅ
កន្លែងដែលយើងនៅ

¹⁰⁸ កម្មិធីទៅដែន៖ពិតជាប្រជាំងទាស់នឹងព្រះត្រីសុ នៅក្នុងខ្ទុនគេជាលំ។
តម្លៃរៀន៖ វាគ្រោះតាមនស្សនអំដែន រានិយាយថាការិនឹងធ្វើ។ នេះគឺជាពាក្យសាមញ្ញ
នៃព្រះបន្ទូលថាការិនឹងធ្វើ ហើយនៅទីនេះយើងមើលទៅត្រង់នឹងមើលយើងព្រោះ
ធ្វើមែន។ វាបានធ្វើដោយបញ្ចប់វិច្ឆាសាស្ត្រកុនក្រម័និកាយរបស់វា វានិងជីកាំ
នៅថ្ងៃមួយ នៅក្នុងក្រុមប្រីក្រាតិកពលោកនៃព្រះវិហារដែលនឹងត្រូវបង្កើតឡើង។
ទៅដែនអស់នឹងនៅជាមួយការ។

¹⁰⁹ មនុស្ស មិនមែនដោយសារវគ្គរុកគេជាមនុស្សអារក្រាស់ទេ ពួកគេត្រូវបាន
គេដោនៅក្នុងជួរត្រង់នោះដូចជាបោក បីនែនាគារំងបានសាបិញ្ញស វិច្ឆាសាស្ត្រ
ស្រាប់ជ្រាវ ការអប់រំ កំវិតបណ្ឌិត។ ពេលខែៗពួកគេនឹងមិនសុខីពេអនុញ្ញាតឱ្យ
អ្នកយោលិនទិកានេះបុះគ្រាត់អ្នកមានសញ្ញាបញ្ជីត្រូវបណ្ឌិត ពីច្បាក់សិក្សាសាលា
ណាមួយនៅកន្លែងណាមួយ។ វាជុសទាំងអស់! មិនមែនប្រជាធិនេយៈទេ។ វាបាកម្មិធី
ដែលខុស។ ហើយតើបានធ្វើអ្នីខ្លះ? វាគ្រោះបានជីកនាំមួនឡើត និងបាននាំយក
មកដែនដីទៅមួល (តាមរយៈការងារកុំព្យូទ័រនៃកាត់ ការបែង្រៀនដើមរបស់ព្រះ)។
ទៅជាការវិករដីខ្សោនឹងតុមួយផ្សេងៗឡើត។

¹¹⁰ បីនែនូវឱ្យការយើងដែលព្រះជាម្នាស់ទ្រង់គិតកីរិយ៍យើងមួនឡើត ដែលទ្រង់នៅតែអាច
ជាស៊ីជីបើស្ថានភាពនេះ។ ទ្រង់បានសន្យាចារទ្រង់នឹងយើងឡើង ហើយ ហោហុងកូច
មួយដែលនឹងភាយជាកុនក្រម័នុបែស់ទ្រង់។

¹¹¹ សុមភ័ត់សម្ងាត់នៅទីនេះជាថ្មីមួនឡើត តើក្រុមជំនុកប្រហែលនេះលួបឃើញភាព ឬ
ដែនទាំងនេះ។

¹¹² ព្រះជាម្នាស់ តាមរយៈគ្រាប់ពួជនៃព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់! ហើយមានរឿង
កំមួយគឺ អាចពានឱ្យនៃព្រះបន្ទូលហើយនោះគឺជាប្រះិញ្ញាណាពីរាជកីជាប្រង់ជួល់
ជីវិតព្រះបន្ទូល។ ហើយនៅពេលដែលជីវិតនៅក្នុងព្រះបន្ទូលធ្វើយកបនឹងជីវិតនៃ
ព្រះវិញ្ញាណា វាបង្កើតអ្នីកំដោយដែលជាតុង។

¹¹³ តម្លៃរៀន៖កត់សម្ងាត់យើងគីរីដែលបានកើតឡើងទេ។ នៅក្នុងសុន្ធផ្លាមេ
ដែនគីជាតា សេដ្ឋកិច្ចរបស់ព្រះ គ្មានទោស ហើយនោះជាដឹកកម្មយ៉ាន—សម័យ

កាន់ការបំព្រឹត្តការា សម្រេចកាន់ការបំព្រឹត្តការាចាំបុងត្រានទោសទេ ប្រជាធិនិន
ស្ថាល់បាបីទេ។ ពួកគេមិនបានធ្វើដឹងអស់អំពីអំពីបាប។ ទាំងអំជាមិន
អវ៉ាន់អារាការ ប៉ុន្តែពួកគេប្រើបានលាក់ខ្លួនពីភាពអារាការបស់ពួកគេដោយ
វិញ្ញាណមួយដែលបាក់ពីលើមុខពួកគោ។ ពួកគេមិនដែលដឹងថាបួកគេអារាការ
ទាល់ពេលសោះ ពីព្រះពួកគេប្រើបានលាក់។ ដូច សំស្បុមុខព្រះនៅក្នុងចិត្តពួកគេ
ពួកគេមិនដឹងថាអីដូចនឹងអីខ្សោះទេ។ ហើយពួកគេទាំងពីរឈរនៅទីនោះអារាការ
បង្ហាញថាប៉ែណោះដឹងមិនទាន់បានមករកពួកគោ យើងពួកគេនៅអារាការ។ តូនេះ
គឺអារាការហើយមិនដឹងថាអារាការទេ។

¹¹⁴ តើម្ខរោនេះបើមួកចង់បើក បើមួកចង់បុកតែត្រាគុកវានៅឪនិណ៍ៗ៖ ដំពួកទី៣។
ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធទាយពីគ្រាប់ដុងព្រាយនេះ ដល់ពួកឡើងខ្លួន គ្រាប់ដំនុំពួក
នៅទីក្នុង នៅក្នុងថ្វីចង់ព្រាយ ទ្រង់មានបន្ទូលថា ‘ឯងនៅអារាការ ហើយ
ខ្សោះ ហើយមិនដឹងពីវាទេ។’

¹¹⁵ មានប្រាប់ពួករបស់ព្រះដែលស្ថិតនៅក្រាមភាពត្រានទោស មិនដឹងថា
ពួកគេអារាការនោះទេ នៅក្រាមសំស្បុមុខនៃព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធដំងមុខពួកគោពី
អំពីបាប។

¹¹⁶ ហើយគោម្ខរោនេះនៅក្នុងគ្រាប់ដំនុំបុងព្រាយ យើងរកយើងពួកគោនៅ
អារាការជាចិត្តឯងចោរ និងមិនដឹងពីវាទេ។ ប៉ុន្តែវាមិនមែនជាប្រាស៊ិញ្ញាណបិសុទ្ធ
ទេ។ វាបានសំស្បុមុខដែលបាសាតាំងបានធ្លាក់ចុះនៅបើផ្សាយនៅទីនោះ សំស្បុមុខនេះ
គណ្តាមួយ ដែលជាកំងននគណ្តាមួយ។ ពួកគោតីកូខៀវណាស់រហូតដល់ពួកគេមិនដឹង
ថាបួកគោនៅអារាការ ស្មើរបស់យើង តាមដូរស្មើករខាងក្រោមឯុចសី។

¹¹⁷ មានមនុស្សម្នាក់ធ្វើមកខ្ញុំនូវការជាសមូយកាល់ពីថ្វីមុនគំនិតបំពាក់
មួយដឹងដែលពួកគោនឹងបាក់ ខ្ញុំគិតថា ប្រំហែលជានៅអីញ្ញូតីគ្រាការ បុកអីផ្សេងៗ
ហើយខ្ញុំឆ្លួលប៉ាតីស្មើរបស់យើង—ស្មើស្មើរបស់យើងមិនដឹងថានោះគឺជាកំងនន
គណ្តាមួយប៉ុ?

¹¹⁸ តើម្ខរោនេះអ្នក—អ្នកអាបនិយាយថា “ខ្ញុំអាចបង្ហាញ នៅចំពោះព្រះ ថាខ្ញុំត្រាន
ទោសនៃការធិតក្បែតចំពោះបីរបស់ខ្ញុំបីទី—ខ្ញុំ...ទាំងអស់នេះទេ។”

¹¹⁹ បើនៅនៅវែត នៅកំណែងភាគតែទេស អ្នកនឹងត្រូវបានហោចោដា “ស្តីដិតក្បត់” ព្រះគម្ពុជានៃចែងយ៉ាងដូច្នេះ។ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “អ្នកណាបានដែលសំណើង មើលស្តីនោះនឹងមានចិត្តចង់បាន នោះតាត់បានជិតក្បត់ជាមួយនាងរួចទៅហើយ នៅក្នុងចិត្តរបស់តាត់”

¹²⁰ “មនុស្សខ្លាក់អារាគារកែហើយមិនដឹងទេ!” មិនមែនជាស្តីក្រីក្រនោះទេ ទេ ខ្ញុមិនមានអ្នីដែលប្រាកំដឹងពួកគេទេ។ រាយក្រារកំណាស់! ហើយប្រព័ន្ធនេះ ក្រោមដំនុំ ហាក់ដូចជាឌិនបានទទួលស្នាល់រាបូលរបស់រាបូលនឹងរាល់ អនុញ្ញាតឱ្យ ពួកគេ កាត់សក់ស្សែកសម្បៀកបំពាក់ធ្វើឱ្យខ្លួនឯងរបស់ធ្វើឱ្យរាយក្រារឈប់ឱ្យក្រោមឈប់ នៅត្រីស្ស សាសនា។ រាជរដ្ឋឱ្យក្នុងខ្លួនតែណាស់! មើលពួកគេរាយក្រារមួយដែរទៀត នៅក្នុងស្នូល ឬដែនរបស់សាតាំង ហើយពួកគេមិនដឹងខ្លួនទេ។

¹²¹ ខ្ញុមើចាន់បានយើង ប្រែហែលជា កំពុងក្រោម្រោគមើលនោះទេ៖ អាងហែលទីក ស្តីនោះទេ៖ តម្លៃវនេះ។ បើស្តីនោះគ្រាន់តែទទួលស្នាល់អ្នីដែល នាងកំពុងធ្វើបើនៅនាងមិនដឹងខ្លួនថា នាងអារាគារ។ ការការយោបស់នាងគឺតិសិដ្ឋ។ នាងបានដោះសំណៀកបំពាក់ដែលព្រះបានស្សែកឱ្យនាងដោយស្សែកជំនាញនេះ។ នាងបន្ទូករាជរាជបាល។ នាងអារាគ្រារនោះក្រោមពាក្យរបស់ អិយធំ ការអប់រំ ខ្ពស់ អិយធំលូប្រាសី និងក្រោមសិលដម័ខ្ពស់ជាងនេះ។ សូមឱ្យខ្ញុម្រាគជាតាការ ត្រាំនេះ។ រាជរបស់អារក្សទាំងអស់ ហើយនឹងត្រូវបំផ្តាញចោល ត្រូវពេលនៃការ យាយមករបស់ព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ រានឹងត្រូវបំផ្តាញទាំងអស់។ នោះទៀតៗ នឹងមិន មានពួកម្បួយនោះសំណើ។

¹²² ហើយ អូ មិត្តឱ្យយោ នៅទូទាំងប្រទេស ដូចដែលអ្នកកំពុងស្នាល់ប៉ះខ្ញុមើនេះ នៅហូននឹកសុមគិតពីពួកដំឡើងនោះ! អ្នកនោះទេ៖ជាកម្មវគ្គនៃពួកគេ។ តម្លៃវនេះ ព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូលថា “ពួកគេនឹងបញ្ជាកដលូតពួកនឹងការបំបាត់”

¹²³ វិញ្ញាណាជិមួយគឺជា...វីងននដំបួងគឺជាកំស្សែមឱ្យដឹងបិសុទ្ធប្រវិញ្ញាណាជិមួយ ហើយនាងមិនត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យសំណើក្រោពីនោះទេ។ បើនៅនៅពេលណា —នៅពេលដែលសាតាំងបាប់ធ្វើម ដើម្បីនិយាយជាមួយនាងអំពីចំនេះដឹង នាង គ្រាន់តែត្រូវមើលបន្ទូចនោះហើយដឹងជី។

¹²⁴ នោះហើយជាអ្និដែលកុនស្រីបស់នាង ជាប្រមជាំង បានធ្វើ។ អ្នកត្រូវតែមើល អ្នកត្រូវតែស្ម័គ្រាតកំងចាតាការាណនួនខ្លះ។ បុរុសវិយកុងត្រូវតែធ្វើជាមួលវិញ សលិ បុ—ប្រជាពិនិត្យបុ—ខ្លះ មនុស្សទាំងនោះ នៅក្រោមឈ្មោះនៃសាសនា។

¹²⁵ ជាតិបុន គីជាប្រារិបាបស់ព្រះគ្រឿស្ស។ ដឹកនាំព្រៃសលិគីជាតិបានឡើងទុកសុំ ជ ។ ពីរគុអង្គដែលធ្វើឱ្យដែនដីសិតកុងភាពវិករាយរាជក ជាងយុជាសាធិស្សីរីយុត្តិ បានធ្វើនៅវិការក្នុងតែនៃព្រះយេស៊ូវគ្រឿស្ស។ តួកគេមិនដឹងទេ។ ក្នុងប្រុសទាំងនោះ មិនដឹងទេ។ ត្នានអ្និដែលខ្ញុំប្រជាពិនិត្យ—អ្នកទាំងនោះទេ ក្នុងប្រុស បុរុស វាតា វិញ្ញាបាលដែលជម្រួញរា។

¹²⁶ ត្រាល់តែបានទៅម្នាចបនិចម្នាច ចូររាយសប្តាហ្មិតចូលបន្ទិច ទៅ ជុំព្យិសំបាកពេទម្នាច មិលុយដែលជំនួនសក់ក្នុងពេទម្នាច ពេទម្នាចបានបាត់បំផុះ។ អូ មែនហើយ បានជាអ្និឱ្យរា។ ហើយនោះជាធិធីដែលវានឹងធ្វើ។ វានឹងធ្វើរាល់ពេល។ អវ៉ាត្រូវតែយកតែបន្ទិចប៉ុណ្ណារោះនៅលើហើយដែនដី។

¹²⁷ ហើយសុមិឃុីនិយាយអូមួយទៅកាន់អ្នក បងបុនប្រុសស្ស។ នៅក្នុង យុបានទីមួយ ជំពុកទៅ និងទ ១៥ យើងអាចអានវាបានបើអ្នកចង់ ព្រះគម្ពី ប្រាប់ថា:

...ហើយឱះស្របទ្វាក្យពេនដី ប្រុបស់លាកីយនោះនោះ
សេចក្តីស្របទ្វាក្យបស់ព្រះជាមាស់មិននៅក្នុងយើងទេ។

¹²⁸ ឥឡូវនេះ ពាក្យបានមានដែនដីទេ។ វាបាតក្យក្រិក គីជាតិបុស ដែល មាននីយថា “សណ្ឋាប់ច្បាប់ដែនដី។” បើយឱះស្របទ្វាក្យចិត្តដែនលើហើយដែនដីនេះ ពិភពលោក បើយឱះស្របទ្វាក្យនិន្ទាការនៃថ្ងៃនេះ បើយឱះគិតថា “នេះពិភព ពេលដែលអស្សាយណាស់ អូ យើងមានសំបុត្រ់អស់នេះ៖” បើអ្នកគិតថា មក ពីការគិតបស់អ្នកគីខុស។ វាគ្រែបានតាំងដោយរាយក្រួ។ បើអ្នកស្របទ្វាក្យសណ្ឋាប់ ច្បាប់ដែនដីនិងបស់ដែនដីបច្ចុប្បន្ននេះ គីដោយសារតែ សេចក្តីស្របទ្វាក្យបស់ព្រះ មិនសូម្បីតែនៅក្នុងអ្នក។ ចូរចាំ។ ឱ្យព្រះអង្គើរើយ! ករមើលអ្និ យឱះកំពុងមើលទេ!

¹²⁹ នៅទីនេះខ្ញុំចង់ឈរប់មួយនាទីហើយប្រាប់អ្នកពីរីងគុចមួយ។ ខ្ញុំបានលើថា បច្ចិតម្ងាក់មកពីស្រុាមលោកហើកទី១។ តួកគេបានបានបានទោះបាល...

¹³⁰ ដូចសាត់ចាំងកាលពីដើម នៅពេលដែលវាចូលមកកុងស្បែនអេដន់ទា ត្រដឹងភីកគ្រប់ចាំងនោះបានទេ។ ត្រឡប់មិនអាចបំផ្តាក់ត្រាពួរការគេបានទេ។ ប៉ុន្តែវាបានដោយច្បាប់ពុល ហើយវាអូចច្រឡង់ត្រាយពុដ កម្រិនបាននាំមកប្រពេទត្រីមេគ្រឿវបស់វា ទេ។ វាបានបំផ្តាក់ត្រាយដើម។

¹³¹ នោះជាអ្និ៍ដែលកម្មិតិដឹងអស់នៃសាសនា។ ពួកគេនៅតែជាក្នុងប្រុស និងក្នុងស៊ីនស្រោះ ប៉ុន្តែវាកំពុងខូចច្រឡង់ត្រាយ។ ពួកគោទៅត្រូវឱការ ចង់ធ្វើអ្និ៍ដែលត្រូវ។ ដូនដឹងមិនដែលចូលទៅអាការដូនដឹងដើម្បីធ្វើជាស្ថ្រីនដែលគូររាយគោរពនោះ ឡើយ។ អ្នកដឹកតាមមិនដែលឆ្លួនកាត់សាលាគ្រាន់តែធ្វើជាមេ—មនុស្ស—អាណក់។ អ្នកកំចូលឲ្យម្រោវឱការ ហើយចាប់ដែលគ្មាន ដាក់ឈ្មោះរបស់អ្នកជាមនុស្សរារក់។ អ្នកធ្វើដូចនោះ ដើម្បីត្រាយជាមនុស្ស។ ប៉ុន្តែវាបាការបាកប្រាស់វាបាការខូចច្រឡង់ត្រាយ។ សាត់ចាំងបានបានច្បាប់ច្បាប់។ យើងទេ? ព្រះជាមាស់មិនដែលមានអង្គការណាមួយ ឡើយ។ មិនមានបែបនេះទេ ឬឯងគ្រប់ទីកន្លែងដែលមាននៅក្នុងព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ។

¹³² ព្រះជាអង្គការរបស់យើង យើងគ្រួចបានរួចបំនៅក្នុងច្រង់ រូបកាយមួយ ព្រះនៅស្ថានសុគ្រោះ គ្រួរហើយ។ ឈ្មោះរបស់យើងគឺមាននៅក្នុងសៀវភៅដីរបស់ក្នុងថ្ងៃម៉ោង។

¹³³ សូមកត់សម្ងាត់។ ប៉ុន្តែមើល ខ្ញុំដឹងវាតិបាកណាស់ ប៉ុន្តែខ្ញុំ—ចង់អាយអ្នកនៅយុវជននេះបន្ទិចបើអ្នកនឹងបន្ទុ។ នៅក្នុងពេលនៃស្រាមលោក...សូមទោសសម្រាប់ការបាកប្រាយពីប្រជាធិបតេយ្យបន្ទបស់ខ្ញុ។

¹³⁴ ប៉ុន្តែធ្វើបញ្ជាក់ពីចំនួននេះ: ខ្ញុំ—ខ្ញុំចង់ផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវការអើការរបស់ខ្ញុំអំពីអ្នកដែលសាត់ចាំងបានធ្វើនៅក្នុងស្បែនអេដន់ទេ: បានច្បាប់ច្បាប់ពីសាបារ។ តើអ្នកចង់ដឹងថាគ្នុំបានច្បាប់ច្បាប់នោះជាអ្និ៍? ខ្ញុំអាចប្រាប់អ្នកបាន។ ខ្ញុំទទួលបានរូបមន្ទុរបស់វាតិបាកប្រាយ:ការមិនធ្វើ ដែលចូលយើងដំឡើ បានបណ្តាលឱ្យមានការមិនធ្វើការសង្ឃឹម។ ហើយវិឡាសាស្ត្របានបំពេញកន្លែងបែលសំរាប់។ ដែលជាកន្លែងទេនៅក្នុងពុជនេះ: អាណក់សាត់ចាំងបានបំពេញចំណោះដឹងនិងវិឡាសាស្ត្រនិងអិយធំនៅក្រោងនោះ ហើយវាក្រួចបានបំផ្តាក់ត្រារបង្កើតទាំងអស់បែលសំព្រះ។

¹³⁵ ខ្ញុំដឹងថា អ្នកគិតថាខ្ញុំកំពុងធ្វើឱ្យអ្នកស្តីកដែលដឹង ប៉ុន្តែខ្ញុំស្តីកដែលដឹង ជាមួយ អ្នក។ ហើយយើងទាំងអស់គ្មានទៅនេះដើម្បីព្យាយាយរាក្សីដែលយើងអារម្មណ៍ បាន។ យើងមិននិយាយដឹងទាំងនោះខ្លួនត្រូវការស្ថាន៖ ត្រូវការស្ថាន។

¹³⁶ យើង ម្នាក់។ បានមកដល់ផ្លូវបញ្ចប់ហើយ ដែលយើងនឹងទៅ ត្រូវ ទទួលខុសត្រូវលើក្រប់ពាក្យទាំងអស់។ ឥឡូវនេះ យើងដឹងថានោះជាសំលែង របស់យើង...នៅពេលយើងកៅតមក សំងកែយ៉ាងចុចដំបូងរបស់យើងគឺស្ថិតនៅលី ខ្លួនត្រូវការយើង ការនឹងលេងអ្នកដោយត្រូវនិត្តដឹងទាំងអស់។ សូម្យីតើទៅសារូកការណាដែល បាន ការយើងត្រូវបង្ហាញមុខអ្នកនៅថ្ងៃដីនីមួយៗ។ ឥឡូវ ទូទស្សន៍មិនជាបុគ្គារាទេ វាអាមេកតែ តានៅលីបុណ្ណាលោះ។ ពណ៌សម្បៀកបំពាក់រាល់ពេលដែលអ្នកត្រូវការសំបុរី កាល់តំនិត នៅក្នុងគំនិតរបស់អ្នក ត្រូវបានក្រោចឡើងកំណត់ត្រាបេសសំព្លៃ។ ហើយដឹង ជីវិសត្រូវបានជាក់នៅថ្ងៃៗមុខអ្នក ពួកគេម្នាក់រៀងស្បៀករាក់ស្មាតស្អែក កាល់ពេល ដែលអ្នកទៅបានកាត់សំបុរី កាត់សក់ដែលប្រែងជាក់ច្បាប់។ វានឹងភ្លាយជាមាត្រីដឹង។ អ្នកនឹងធ្វើយេស៊ូម៉ាប់រាយ។ អ្នកមិនអាចធ្វើការជ្រាសសំបុរីបានទេ នៅទីនោះ សូម្យីតើ គំនិតក្នុងចិត្តអ្នកពេលអ្នកកំពុងធ្វើវា នឹងត្រូវបានលេងនៅខាងមុខអ្នក។ តើអ្នក នឹងរកតែចែងយ៉ាងដូចមេច? តើធ្វើដូចមេចនឹងរកតែគេចបាន ហើយយើងធ្វើសប្បែកបាន នឹងការសហ្ថ្ឌោះដែលអ្នកបានបង្ហាញនៅថ្ងៃម្ខាត្រូវ នៅក្នុងវិមាត្រមួយទៀត សូម្យីតើពណ៌សម្បៀកបំពាក់ដែលអ្នកស្បៀក។ ទូទស្សន៍ ទូទស្សន៍ពណ៌ បញ្ជាក់ ថាបានត្រូវក្នុង ទាប្រាប់បញ្ជាក់ ហើយបង្ហាញរាយ យើងទ្វាន់តែស្ថិតក្នុងវិមាត្រ មួយពីរិមាត្រទាំងបីដែលយើងរស់នៅ។ យើងទ្វាន់?

¹³⁷ តើខ្ញុំពុលបានវាយប្រហារពួកជំនួយដូចមេចទៅនៅលីដែនដី! ខ្ញុំពុល របស់សាត់ដែលជាក់ស្ថិតបំពុធបុរិយាយ បានជាក់ប្រហារនៅក្នុងវា ហើយបណ្តាល ឱ្យវា ត្រូវបានខូចប្រែងច្រាយ។ កាន់តែប្រើនៅ វាបានរួចរាល់ទៅក្នុងដឹងចិត្តរបស់ ត្រូវបង្កើត និងនៅក្នុងដឹងចិត្តរបស់មនុស្សនិងអ្នកបំបាត់នឹងវិទ្យាសារូវិទ្យាសារូ។ ហើយដល់វាបានក្នុងដឹងចិត្តរបស់មនុស្សនិងអ្នកបំបាត់នឹងអ្នកជាតិ... ខ្ញុំដឹងថាគ្នុងបំបាត់ ទាំងអស់គ្មានតែបង្កើតជាលំបាត់ដែលជាក់នៅលីបានក្នុងមួយ ក្នុងការបរិភាគអារបរបស់ ទាំងអស់ ត្រូវបានបង្កើតមក យើងទៅកែវនឹងមួយ ក្នុងការបរិភាគអារបរបស់

យើងពីដែនដី ដែល រាងកាយរបស់យើង បានហើតក្បែនភាត់ វាជាកំក្បុងគំនិត របស់យើងទាំងមូល... តម្លៃវនេះ បើរាងកាយរបស់យើង ធ្លាក់ចុះពីអាយុម្ខោទទៅ ថ្មប្រាំឆ្នាំពីរបាយការខួចច្រឡើងត្រាយដោយចំណើអាហារក្បែនភាត់ តើការសិកាជ្លាក្បាលរបស់យើងមិនចុះខ្សោយទេបែ? តើវិមិនមែនជាកោសិកានោះដួងដើរបុ? នោះហើយជាមូលហេតុដែលវិកគីត់តាមផ្លូវវេទិន៖ ដោយជំបងគ្វេនេះ។ ឧណា: ពេលដែលវិកគីត់ ឱ្យលីតាត និងពុកគេជាប្រើប្រាស់ដូចដែលយើងហេរិញ្ញាបេញមក នៅទីនេះពាក់កណ្តាលខ្លួនរាយការនៅចំពោះមុខមនុស្សដែលបាត់ស្អាតីហើយ សុជិរមិចបុសិលជម៉ា។

¹³⁸ ចំពោះជូនកូចរបស់ខ្ញុំ។ បញ្ជីពិតម្បាក់នេះបាននិយាយថាគាត់បានចុះទៅដែល មនឹករោទទៀត ហើយបាននិយាយទៅកាន់ក្នុងបានប្រើប្រាស់កំពុងគេសម្រាកនៅក្បុងភង់ នោះអ្នកខ្លះ... គាត់ទីនេះពេលកំពុងគេសម្រាកនៅក្បុងភង់ គាត់ចាត់គាត់បេញ្ញាប្រាការហើយនូវខ្លួន ប្រាប់ការ បញ្ជីពិត់ យើងចង់ដីសេចក្តីបាន មើលទីរាបខាងក្រោមនោះ។” ពុកគេបាន យោះប្រហែលស្ថិតិយោប់នូវជូនកូចរបស់ពុកគេ។

¹³⁹ ហើយ និយាយថា “ខ្ញុំទៅដែលទីនោះ បងប្រុសប្រាកាណហំ” បាននិយាយថា “ត្រានសំបកនៅលើដីមិលឈើទៅ វាមិនមានស្មោះដុះទេ។ វាគីនៅលើបុណ្យរី ស្រីរោទលប្រើក។” ច្រង់មានបន្ទូលថា “មានបច្ចារោះខួចមួយចំនួននៅទីនោះ មន្ទីរឲ្យបូលស្រាវកំពង់ត្រាបុកគេ ហើយមិលថាគីនៅមួយចំនួនដើរកាន់សំរាប់ពុកគេនៅក្បែរព្រោះបានឈុន។” បាននិយាយថា “ពេលណា ខ្ញុំបានឈរនៅទីនោះ ដោយខ្លួនឈឺ ខ្ញុំដីបង្កើងនិយាយ ឱ្យព្រោះជាមួស់អីយ៉ា នេះ ហើយជាដីដីដែលវាកំពុងមកដោរ៉ា។” ត្រូវបើយ វានិងមកដែរ៍។ វាគ្រោះបានដែរ៍ អស់ហើយ ត្រានដីតែនៅទីណានទេ ស្មោះត្រូវបានដោរ៍។ ដីមិលឈើ ដោយសារខ្លួន នោះ ដីមិលឈើត្រូវបានស្មោះ ឱ្យចាប់អស់ត្រូវបានស្មោះ វិបអូសនិងព្យារនៅកន្លែង ដែលមានគ្រាប់កាំត្រូវ ឱ្យចាប់ប្រើបានប្រែ។

¹⁴⁰ ហើនោះមិនមែនជាមួយភាត់ទេដែនដីនៅពេលបច្ចុប្បន្ននេះ: ដែលជាកវន្ទីដែល សាតាំងត្រូវបានបាត់ ការមិនដី ការបេងកាត់ពុជ វិញ្ញាសាស្ត្រចំណោះដីនេះរបស់វា! រហូតដល់ ឱ្យដំបូង នៅពេលដែលព្រោះភាត់អំជាមនិងអំរោះនៅក្បុងស្នូនច្បាប់នោះ ហានស្ថីជីស្រស់ស្មាតត្រានភាស្ថប់ ត្រានដីជីត្រានទុក្រូយ និងអីគ្រប់យ៉ាង

ដែលលួយតកទោះតាមលំដាប់លំដោយមើលទៅអ្នីដែលខិតិជីបានធ្វើ! នាងគឺជា
ភាពវិករ៍។ មិនមានអ្នីនៅសំល់ទេ។

¹⁴¹ ត្រដែលបន្ទូលថា “ខ្ញុំចាប់ផ្តើមបំផុះ ខ្ញុំបានដើរចិត្តយករាយ ខ្ញុំត្រូវបាន
ទាក់ទាញឡើងដឹងដឹងមួយយ៉ា” បាននិយាយថា “ខ្ញុំបានទៅទីនោះហើយមិនបានបំផុះ ពួរ
ការចេញទៅ នៅខាងក្រោមដឹងដឹងមួយមានជាតិពីសិកិត្តុតុលាសំ តែមួយគត់អ្នីដែល
នៅសេសសេល់គឺនៅសំល់ ពីព្រោះវាគ្រូវបានចូលឱ្យដ្ឋាក។”

¹⁴² ឯព្រះជាម្ញាសំអើយ ជាថ្មីជាបស់ខ្ញុំអើយ សូមត្រដែលជូយយើងខ្ញុំនៅថ្ងៃនេះ
នៅពេលដែលមានជាតិពុលទាំងនេះ ហើយបើក្រុបចិត្តនៅក្នុងនាមវិទ្យាសាស្ត្រ
និងការរំបៀបំផុះ ដម្រករួចរាល់យើង។ ឯព្រះជាម្ញាសំអើយសូមរក្សាទូលបង្កែងជាយ
នៅក្រោមដឹងដឹង។ ឥឡូវនេះខ្ញុំសង្ឃឹមថា ដែលយើងម្នាក់ទៅស្ថិតនៅក្រោម
ចូជានោះ គឺព្រះគ្រឿស្ស។

¹⁴³ ខ្ញុំទីបំពេជានអធិប្បាយនៅថ្ងៃធ្វើដែរទៀត ដែលអ្នករាល់ត្រាបានព្យាយា។ ខ្ញុំបាន
ចុះថាក្រោមការបារាំងសត្វហើយខ្ញុំត្រូវបានគេទាញឱ្យងារកមមីល។ ហើយខ្ញុំ
បានក្រោឡូងមីលហើយមានជាក់ដុងប្រុកប្រាប់ដែលបានទេមួយ អ្នីដែលអ្នកហៅវា។
ហើយវាបានក្រោមហិង ខ្ញុំមិនមានអាមេណុកចាត់ខ្ញុំក្រោមហិងដែលបានទេ ប៉ុន្តែក្រោមហិង
ច្បាប់ជាមាន...ពួកគេមានពាក្យស្អាក “ការគិតគម្រោងបស់បុស រសជាតិបស់អ្នក
ជកជាបី។”

¹⁴⁴ ចាប់ផ្តើមដើរចុះពី—លើលើបន្ទូចទៅមុខ មានអ្នីមួយទាក់ទាញខ្ញុំ “ត្រឡប់ទៅ
កញ្ចប់បានវិនានវិញ។”

¹⁴⁵ ខ្ញុំបានគិតថា “ព្រះវិបិតានឈើស្ថានសុគ្រឹម ទូលបង្កើនីងចុះថាដើមីលីនេះ ដែល
ជាក់នៃឯកដែលកំប្រុកទាំងនោះបាននិយាយឱ្យក្រុតមានឡើងដោយសារឡើង ព្រឹក
មួយ។ ហើយខ្ញុំបានជាក្រោដែរទូលបង្កើត្រឡប់បមកវិញ?”

¹⁴⁶ ហើយមានអ្នីមួយបាននិយាយថា “អ្នកនឹងទូលបានការអធិប្បាយនៅ
ថ្ងៃអាជីវកម្ម។ អត្ថបទរបស់អ្នកគ្រូវបានសរសេរនៅលើវាបី។”

ខ្ញុំបានគិតថា “នៅលើកញ្ចប់បានវិមួយនោះ?” ខ្ញុំបានទិន្នន័យ។

¹⁴⁷ ហើយខ្ញុំចាប់ផ្តើមគិតថា “តម្រងការគិតបេស់មនុស្ស” អើដែលជាការធានក្រោស់នោះគឺ! បើបុរសជាមនុស្សចិត្ត គាត់នឹងមិនជំរាប់ទៅសោះ។ ប៉ុន្តែអ្នក យើង្វាន់ មនុស្សណ៍ប៉ា។

¹⁴⁸ ខ្ញុំធ្វើថាគាលពីពេលឆ្នាំមុន នៅពេលដែលខ្ញុំនៅក្នុងសន្តិចាតម្លៃ ខ្ញុំបានឡើងទៅក្រោមឈើការពិភាក្សាថែរ នៅពេលដែលនៅផ្លូវខាងលិច។ ហើយពួកគេ មានរូបភាពបេស់ ឲ្យលូបរោនដោរ និងរូបភាពជាប្រើននៅទីនោះ។ ហើយនឹងអ្នកវិឡាសាស្ត្រ ពួកគេភាគជ្រើននៅក្នុងសាលាដំឡូរ អំពីគ្មានៗដែលការដំបាន។ របៀបដែលពួកគេទាញរាយដោយនៅឆ្នាំការដំបាន ហើយចាប់យកសំនួរមួយហើយ យកទៅ យកជាតិនឹងក្នុងចំណែកដែលប្រាំពីរថ្ងៃរាយការណ៍មួយ។ ហើយជាក់វានៅលើខ្លួនកណ្តាល ហើយជាក់វាចូលក្នុងច្រឡក្នុងរយៈពេលប្រាំពីរថ្ងៃរាយការណ៍មួយ។ ហើយជាក់វាចូលក្នុងចំណែកដែលប្រាំពីរថ្ងៃរាយការណ៍មួយ។ ហើយជាក់វាចូលក្នុងចំណែកដែលប្រាំពីរថ្ងៃរាយការណ៍មួយ។

បាននិយាយថា “តម្រង!”

¹⁴⁹ បាននិយាយថា “តម្រង? មិនមានពីរបែបនេះទេ។” បាននិយាយថា “អ្នក...” តទួរវនេះ នេះគឺជាវិឡាសាស្ត្រខ្លួនឯង។ ពួកគេនិយាយថា “អ្នកមិនអាចជំរាប់បានទេបើកលេងតែអ្នកមានជីវិះ ដីប៉ុណ្ណោះតែម្បួយ។”

¹⁵⁰ ហើយធ្វើដែលមួយគត់គឺថាបានការចំណែកដែលការដំបាន។ នៅពេល... នីមួយៗ ខ្ញុំមិនសង្ឃឹមថាអ្នកគិតថានូវជាមនុស្សស្មើឱ្យបានប្រមួយប៉ុណ្ណោះ។ នៅពេលអារក្រនោះក្នុងបុរសម្ងាត់ដែលធ្វើឱ្យគាត់ជំរាប់បានដីមីសំណាប់ខ្លួនឯង។ នៅពេលគាត់—គាត់ចំណែកជាតិនឹងក្នុងមួយដីមីនេះបានដឹងថានីងជួរតែជួរដែលបានក្រោរការបស់គាត់ តទួរវនេះ ក្រុមហ៊ុននេះបានមកជាមួយនឹងលើរាយ ហោញ្ញាតនេះ ហើយនិយាយថា “តម្រងការគិតបេស់បុរស។” គាត់នឹងក្រោដំបានដីប្រុងដីមី ធ្វើឱ្យ មានដោយច្រើននៅក្នុងអ្នក (ធ្វើឱ្យជាប់ចិត្តគាត់) ដូចដែលអ្នកបានធ្វើជាមួយ។ ធនជាតិអាមិកណាប់ការសេចក្តីស្ថិតិស្ថិតិ ដូចបែបងបុសប្រើបាលសំពូកគេ។ ខ្ញុំមិនយោប់ទេ។

¹⁵¹ ប៉ុន្តែ នៅក្នុងនោះខ្ញុំបានគិតថា “មានតម្រងការគិតបេស់មនុស្សមួយនេះ ត្រីមក្រោហើយ។”

¹⁵² តទួរវនេះ បើបុរសម្ងាត់ដែលការដំបាន រាយដីកសាធារណ៍បេស់បុរសជំរាប់បន្ទាប់ម៉ោក បើអ្នកមិនអាចមាន...បំពេញតំរូវការនេះដោយរោគដល់អ្នកមានដោយនោះ។ នោះគឺជាមួយ...ទូលបានសជាតិ ដូច្នេះអ្នកជំរាប់បានដីប្រុងដីមី ហើយបងបែងដោយ

ប្រើនជាងអ្នករកបាន អ្នកគ្រាន់តែដកកំបានមួយដើម្បីណាម៉ាំ យើងបានល្អជាមួយ មួយណាមួយនៃការលក់ហើយត្រូវបាន អាមេរិក។ នៅពេលខ្ញុំគិតថីជូលឯងខ្លួន ហើយចេញការងារ ជាមួយពីភាគចិនទាន់ទាហានរបស់គ្រឹះ ដោយត្រូវការដើរនៅ លើដើររបស់ពួកគេ នៅផ្លូវត្រូវជាកំណែៗ ដើម្បីធ្វើឱ្យយើងមានទ្រព្យជូលឯងយើងមាន ពេលនេះ! ហើយបន្ទាប់មកដើរជាតិអាមេរិកកំងលកកំបងបូនប្បុសស្ថិជាចុងជាតិ អាមេរិករបស់គ្រឹះ សេចក្តីស្សាប់នៅក្រោមការគិតខុស សម្រាប់ការពិនិត្យកំងល ជាប្រសតិតប់នៃវិភាគរកកំទំនួនសំរាប់។ ការចេញបានលូយ ស្របតាមពុំលូយ។ ឪដី ទាំងមូលបានឡើងដោយមិនដើរម៉ា ឪដីទាំងអស់នេះនឹងក្រុវិនាស។ បុំន្ទោះ អ្នកមិនមានដើរនៅ អ្នកមិនអាចមានរសជាតិទេ។

¹⁵³ បន្ទាប់មកខ្ញុំបានគិតថា “មានតម្លៃការគិតរបស់ប្បុសមួយ។” តម្លៃការគិត របស់ប្បុស! ហើយខ្ញុំបានយកអតុបទរបស់ខ្លួន “តម្លៃការគិតរបស់ប្បុសជូន ចេញ សំជាតិរបស់មនុស្សបិសុទ្ធ។”

¹⁵⁴ ឪដី៖ ខ្ញុំគិតថានឹងការយករបស់យើងបានធ្វើយើងប្រើនឹងឪដី៖ នាំមនុស្ស ចូលហើយហាខ្លួនគេបានធ្វើត្រីស្សាន នោះជាដើរមួយបែប។ ហេតុអ្នី? ពួកគេ ទទួលបានការងារប៉ុណ្ណោះរបស់ពួកគេនៅក្នុងនឹងការយកអង្គភាពរបស់ពួកគេ។ យើងចូលការងារប៉ុណ្ណោះនៅឯណែនាំនៅក្នុងនឹងការយកអង្គភាពរបស់ពួកគេ។ ឪដីយើងអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេចូលមកនៅក្រោម នេះនឹងនោះហើយដើរដើរដើរ អ្នកមិនមានអ្នីខុសល្អកែទេ ឪដី៖ ពួកគេជាកំណែៗរបស់ពួកគេនៅលើស្រួលការហើយនឹងការយកបានសង្គ្រោះ អ្នកត្រូវធ្វើ។ អារក្សរកឃើញ ជូចជាដើរ មែនហើយ។

¹⁵⁵ អ្នកត្រូវត្រូវកើតជាតី ហើយកើតមកតាមរយៈតម្លៃរបស់ព្រះ! តម្លៃនេះមាន តម្លៃការគិតមួយ។ ខ្ញុំកំពុងការងារនៅក្នុងដើរសំខ្លួន វានឹងមិនបង្កើតរសជាតិ នឹងការយក បុំន្ទោះប្រាកដជាពោញចិត្ត អ្នកដើរហើយ។

¹⁵⁶ តើស្ថិដើរមានសក់ហាយទ្វាយអាចឆ្លងកាត់តម្លៃនេះយ៉ាងជូចមេច? តើ ត្រូវឱ្យម្នាក់ដើរមានខ្លួនឯ៍របស់ពួក ឬបីបន្ទីជាន់យ៉ាងម៉ែច ឬព្រះទីនៅឯណែនាំ វាតីជាការស្មោះប៉ុមិចចំពោះព្រះសម្រាប់ស្ថិដើរសំខ្លួនម៉ោងបំពាក់រៀបប្បុស? ហើយតើមនុស្សប្បុសរាជ គិតអំពីខ្លួនគ្រឹះ ចេញមកទីនេះហើយស្វែកពាក់រៀបប្បុស? ហើយតើមនុស្សប្បុសរាជ ស្វែកយ៉ាងម៉ែច ទុកឱ្យសក់របស់គ្រឹះចេញជូចជាស្ថិ ត្រឹះក្បាលជូចនោះ? គ្រឹះ

កំពុងស្វៀកសម្បៀកបំពាក់របស់ប្រធានាតាំ។ នាងកំពុងស្វៀកសម្បៀកបំពាក់ ខាងក្រោមបែស់តាតាំ។ តម្លៃការគិតគរបស់មនុស្ស? បុរសចេះគិតនឹងមិនធ្វើដូចខេះទេ ប្រស្ថីចេះគិតនឹងមិនធ្វើវាទេ។ ព្រះបន្ទូលបែស់ព្រះនឹងមិនអនុញ្ញាតឱ្យ វាណើដីបិះនៅទេ។

¹⁵⁷ ត្នានជើងមួយនោះដែលអាចឆ្លងការតែព្រះបន្ទូលនោះឡើយ។ នោះគឺជាប្រវិញ្ញាណបិសុទ្ធ ហើយវាណាំព្រះបន្ទូលមកក្នុងអ្នក ហើយវាបានសង្គារី របស់មនុស្សបិសុទ្ធ។

¹⁵⁸ សូមក្រឡេកមើលថ្វីនេះ៖ គិតតានៅតាមផ្លូវ កាយវិភាគគុណរាយស្របទាញ និង ស្រស់ស្អាត ព្រះបានប្រទានដល់នាងហើយសាកាំងកំពុងបើរី។ ហើយនាងនឹង ស្វៀកពាក់រែបអស់ឈឺលិចម៉ែ ដោយមិនដឹងតាមឃើមសត្តាប់ពីថ្វីនេះនាងអាច នឹងរលូយនៅក្នុងផ្លូវ។

¹⁵⁹ ចូលមកតាមផ្លូវនៅឯីនេះមិនយុរប័ណ្ឌនៅទេ។ ខ្ញុំកំពុងអធិប្បាយនៅសន្លឹកានេ នៅការសិល្បោះបែងប្រើប្រាស់នៅក្នុងការប្រើប្រាស់មួយនោះសាលាប្រះគេះ ទិសនិតិ៍។ ស្ថិតុចម្នាក់ដើរតាមផ្លូវ... ពួកគោស្វៀកសម្បៀកបំពាក់គិចត្រួត ស្វៀក ឈុតបិតិតិជានិច្ចការបង្ហើកហេរិកធម៌ ហើយក្រកាត់ការចេញចាមឃើមយុទ្ធមូលីយិន សំណូរដឹងកំដែន។ ខ្ញុំបានតាមផ្លូវ។ ខ្ញុំបានគិតថា “មិត្តភកំសត់ ម្នាយ ខិតកម្មខ្លះ” ត្រូវបានគេដាក់នៅឯីនេះដើម្បីធ្វើជាបុគ្គលិកនៅព្រះ ហើយបានត្រាយដារ អន្តាក់នូយបែស់អារក្ស។ ខ្ញុំបានគិតថា “ខ្ញុំធ្វើថាខ្ញុំបានត្រឡប់ទៅក្រាយវិញ ហើយបានបែប ក្រុងនោះ។” នាងមើលទៅដូចជាអាយុបែស់សាក់ក្នុងខ្ញុំនៅឯីនោះ គឺ ដឹបប្រាំពីនៅដឹបបែបប៉ាមួយឆ្នាំប្រាំហើយ។ ខ្ញុំបានគិតថា “ទេ ខ្ញុំមិនគូទេទេ។ ខ្ញុំ នឹងគ្រាន់តែឡើងទេ។” នៅតាមផ្លូវនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់នាង។ បើមានគេយើង ខ្ញុំឈប់ហើយនិយាយជាមួយនាង ខ្ញុំមិនគូវីរីវាទេ។

¹⁶⁰ តិទ្ធីនេះ៖ ចូលស្ថាប់ក្នុងបែស់ព្រះ អ្នកក៏នៅកំន្លែងដូចគ្នានេះដែរ ដើសបិ លពេនថ្វីនេះ៖ លេងសេវាបនឹងអ្នកបុំនៅបុរសចេះគិតក្នុកាត់នឹងគិតបានមុន។ នាងអាច ស្អាតណាស់ វាអាចចាតាន “ខ្មៅចើងពីបាបនាងបាន” បុំនៅវាតែបែងពេលិនអ្នក ក្រោងបុរសឱិយ អ្នកខ្លះជាក្រុងស្រី វិកគិតាំងនេះ! បុរសចេះគិតដឹបិសជាបិស បិសុទ្ធ។

¹⁶¹ អ្នកធ្វើបការរួចរាល់ហើយ អ្នកសំឡែងមិនបានពីក្រសួងនៅតាមផ្លូវរបៀបនោះ៖ អ្នកជាក្តីនរបស់ព្រះ តើអ្នកមិនទទួលស្ថាល់ពីអ្នកដំនឹងសាកលវិទ្យាសាស្ត្របានធ្វើឱ្យក្រសួងនៅតាមផ្លូវរបៀបនោះមួយទេ? នៅពេលវិទ្យាសាស្ត្របានធ្វើឱ្យក្រសួងនៅតាមផ្លូវរបៀបនោះមួយទេ? (មិនមែនបុគ្គិន្ត្រោះទេ) ហើយព្រះជាម្នាស់មិនដែលភ្លាមចាប់ឡើយ។ ពួកគេត្រូវបានបំផ្តាញខ្លួចខ្លឹម ឬដឹងទាំងមុលវិទ្យាសាស្ត្រ ភាពស្ថាល់ វាត្រូវប់ជាតិ... អ្នកកត់សម្រាប់ក្រសួងស្ថាល់ក្នុងនឹងកេន្លែងនៅថ្ងៃដើម្បីរកាយ តើជាសញ្ញាចុងរកាយ។ ព្រះជាម្នាស់បានបង្ហាញកសុំគានពីវាទៅ ដូច្នេះសូមបើកម្រោងការគិតរបស់បុរសគិត អ្នកនឹងមានសរសជាតិរបស់មនុស្ស ហិសុទ្ធ។ វានឹងធ្វើឱ្យបាត់បង់ផ្ទះ។ អ្នកនឹងត្រូវចំណាយអស់តាំណែងរបស់អ្នក។ វានឹងបំពេកត្រូវសារបែបស់អ្នក។ វាអាចមានបុរសដោយចិត្តឱ្យក្នុងរបស់អ្នក ប្រសិទ្ធភាព ដោយទេ។

¹⁶² បូរប្រឈរការគិតពីចារណានោះអ្នកនឹងទទួលបានស្ថីបិសុទ្ធ។ នៅពេលដែលដែលអ្នកចាប់ធ្វើឱ្យបានការតាមការតែម្គាល់ បូរីដោយឡើត ហើយពួកគេបាប់អ្នក “អ្នកនឹងឈើក្បាល។ អ្នកដឹងទេ។” ពីចារណានៅពេលម្រោងស្ថី អ្នកដែលព្រះគម្ពោះបាននិយាយ ឃើញទៅបន្ទាប់មកអាកចេកចេញពីវាទៅ ឃើញទេ? អ្នកមិនធ្វើវាទេ។

¹⁶³ ខ្ញុំជាបង្ហានរបស់អ្នក ហើយខ្ញុំប្រឆាំងអ្នក។ ត្រានអ្នកដែលខ្ញុំប្រាកំនឹងអ្នកទេ។ ព្រះដឹង នោះហើយជាអ្នកដែលធ្វើឱ្យបាយខ្ញុំនិយាយអ្នកដែលខ្ញុំចែងដើរ តីជាយសារតែ—សេចក្តីប្រឆាំងព្រះជាម្នាស់សំប់អ្នក។ បើមនុស្សម្នាក់ចេញទេ ក្រោមនោះ អ្នកនឹងធ្វើឱ្យបាប់អ្នកទេ ត្រូវជាបាលរបស់អ្នកអនុញ្ញាតឱ្យអ្នកអងុយហើយធ្វើរបៀបនោះ គាត់មិនប្រឆាំងអ្នកទេ។ គាត់មិនអាចប្រឆាំងអ្នកទេ។ ខ្ញុំមិនចែងបានសេចក្តីប្រឆាំងព្រះជាម្នាស់ខ្ញុំបែបនេះចំពោះស្ថីទេ។ ខ្ញុំចែងមានសរសជាតិហិសុទ្ធសម្រាប់បូន្មានស្ថីរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំចែងឱ្យនាងពិតជាបូន្មានស្ថីរបស់ខ្ញុំ។ ត្រាននរណា ម្នាក់អាចងិយាយបានទេ អ្នកខ្លះនិយាយអំពីនាងស្ថាល់ ហើយ ហៀរបែលនាងជាស្ថីរបស់ស្ថីរបស់ពិត។ ស្ថីរបស់ពិតទេ។

¹⁶⁴ ឱ្យព្រះជាម្នាស់អើយ សូមរក្សាទុលបង្គ់នៅក្រោមចុងជាតិ។ ត្រូវហើយ។ នៅក្នុងអេកស្សី ៥:១៦ជានិធីតែមួយគត់ដែលអ្នកអាចផ្តល់ការត្រួតពិនិត្យនោះបាន ដែល ‘ណាងជាយិជ្ជកម្មទៅទាំងនេះ’ នាងទៅក្នុងជាតិ។ ត្រូវរក្សាបាយ។

¹⁶⁵ សូមកំឡើងរក្សាទាប្រចាំអ្នកជាមួយនឹងការអែប់រំបស់វានៅឯើដ។ ទេ ទេ។ វានឹងសម្រាប់ត្រួតពលរបស់អ្នក។ កំឡើងរក្សាយកដីនៅ៖ “បានខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះវិហារដៃលម្អាយ ដែលខីតុកខ្ញុំនឹងដីដួនរបស់ខ្ញុំទេ។” កំឡើងរក្សាបានច្បាប់អ្នកជាមួយច្បាប់នោះ។ ព្រះគម្ពីជាននិយាយរបស់ហើយ នៅយុតសម្រាប់ក្រោមជនុំទាំងប្រាំពីរ និងភ្លើងនៅទីនោះ វាបានលោកដី! ត្រីមត្រូវហើយ។ ពីឯងទាំងមូលពុករលួយ។ ពីឯងទាំងមូលគឺជាឌីជីត្រួតឲ្យខ្សោច។ កំឡាយរក្សាប្រចាំអ្នកជាមួយចាត់ វាដាក្រោមសិលបែងខ្លួនជាងនេះ។ យើងមានការអែប់ខ្លួនជាងយើងមានកាលពីសម្រាប់អ្នកទៅឡើងក្នុងកំឡើងមូលរបស់វា អិយធំ ការអែប់ និងវិឆ្នោតាសាស្ត្រ។ វាបានចូលទៅព្រះវិហារហើយ តើអ្នកមិនចូលទេបុ។ ដាកក្នុងរបស់អ្នកចេញពីទូទេស្បែនកម្លាំងក្នុងថាសំណង់ដោយឯើដ។

¹⁶⁶ ហើយ អតុបទរបស់យើងចែងចាត់ “កំឡើងត្រាប់តាមសម្រាប់នេះទេ” តែ ត្រូវដ្ឋានសំបូរិញ្ញា” កំចូលទៅហើយនិយាយចាត់ “ខ្ញុំត្រូវបានគេបញ្ចក់ហើយនៅត្រូវរកទិញ្ញា អត់ទេ។ ចូលទៅនិងដ្ឋានសំបូរិញ្ញរោន់ ដ្ឋានសំបូរិញ្ញពីអ្នកជាមីនៅឯើដ ដែលព្រះចង់អាយអ្នកក្នាយជាតា។

¹⁶⁷ តើឡើនេះ វាអារស្របយើងចូលច្រោកណាដែលមាននៅក្នុងអ្នក។ បើបញ្ញា ត្រាប់ពួរអែប់ត្រូវបានជាក់នៅក្នុងអ្នក មានឯធនឹងតែមួយគត់ ដែលវាអាមេរិចបានបង្កួលអ្នក ហើយហើយ នោះជាកុនប្រុសស្រីរបស់ព្រះ។ វាដារឯធនឹងតែមួយគត់ដែលវាអាមេរិចបាន។ មនុស្សស្ថ្ងោចនៅនេះដូចដែលខ្ញុំមើលទៅពួកគេដើម្បីចិត្តជំនួយ មានព្រះដី។

¹⁶⁸ អក់យុទ្ធសម័ព្រោះការបញ្ចក់នេះ។ បើអាម្នូណីរបស់នរណាម្នាក់លើចាប់ដោយសារឯធនឹងនេះ ខ្ញុំមិនមាននឹងយើងចង់ចូលក្នុងកម្មវិធីទូទេស្បែននឹងមើលចប់ឡើងសាបនា។ វានៅត្រូវកំចូលទិញ្ញ។ ខ្ញុំចង់ស្វែប់អ្នកប៉ុប្បីប៉ុប្បីនៅក្នុងកម្មវិធីរបស់គាត់ ខ្ញុំបារ៉ាប់ពួកគេទិញ្ញដីដែល។ បាននិយាយចាត់ “អ្នកបាននៅត្រូវប៉ុប្បីអស្សារុណាស់។” កុនប្រុសរបស់ខ្ញុំបានដឹងថានៅក្នុងកម្មវិធីនៃពួកគេមិនដឹងដី។ ហើយខ្ញុំបានបែងអង្គុយនោះ...”

¹⁶⁹ យើងជូនបានក្នុងផែនទេរនៃក្នុងផែនរបស់នាង។ ខ្ញុំមិនដែលមានបំណាច់ចង់មានមួយនៅក្នុងផែនរបស់ខ្ញុំទេ។ បានអត់ទេ។ ខ្ញុំមិនចង់បានរបស់នោះទេនៅក្នុងផែន។ ខ្ញុំបានរកចំឡើងរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំមិនមានអ្នីធ្វើជាមួយរឿងអាណាព័ត៌មានទេ។ អត់ទេ! ប៉ុន្តែបានយក...

¹⁷⁰ ខ្ញុំសូមប្រាប់អ្នកអំពីប្រជាធិបតេយ្យរបស់នោះ។ អ្នកបានយើងបាននៅទីនេះ? តើអ្នកមិនយើងទេ? ប៉ុតសិបភាគរយនៅក្នុងសាលាអាស់បានយើងបាននៅទីនេះ? តើបាតកសិបប្រាំពីរភាគរយនៅទីនេះ? តើជីថិតដោយសារមិលទូទៅសូមយើងទេ?

¹⁷¹ អ្នកគួរប្រើការត្រឹមខ្លួនបានរកចំឡើងនៅក្នុងបាន! យើងទេ? តើខ្ញុំកំណើង រាយក្រួងបានរកចំឡើងនៅក្នុងបាន! អត់ទេបានការ។ តើខ្ញុំទាំងអស់ត្រា ដូចខ្ញុំបាននីយាយចិន មនុស្សធ្វើដូចពួកគេមិនត្រូវមកជំនួយដែរទេ? ឬបីដឹងទេ?

¹⁷² ក្នុងប្រុសនិងក្រុងប្រើទាំងនេះ: ពួកគេមានខ្លះជាក្រុសដែនជាតិឥណ្ឌាតា និងរបស់របជាប្រើន។ ខ្ញុំគិតថាមិត្តអ្នកដែលមានឈ្មោះថាបោកកូលគឺជាប្រជានា ហើយបើខ្ញុំមិនធ្លាប់យើងបានប្រើបានបំផុំទេ នៅពេលបានក្រោមវិញ វាបានរៀបចំដែលពួកគេត្រូវបានរកដោយនៅទីនោះ។ មួយចាប់ដែលរបស់ពួកគេទេដូចដឹងបាន។

¹⁷³ ខ្ញុំពិត៌យកចាត់សៀវភៅពេះបុសរៀបក្នុងម្នាក់នៅពីរកាន់៖ ប្រើបានមិលទៅសម្រេចដាបុសពិត៌។ ខ្ញុំ—ប្រើបានម្នាក់—ម្នាក់ ពាណិជ្ជករពេលខ្លះនៅទីនេះទទួលបាន ក្រុមនៃវិកតិទាំងនេះដែលឈរនៅទីនេះ: ហើយមានប្រហែលដី ហើយបន្ទាន់មុខទៅទេ ហើយទប់ដើម្បីមហ៍រួចរាល់ ពួកគេមានមុខទណ្ឌខ្លះវិញ ហើយនោះមិនមែនជាការប្រើបានទេ ដែលទីបែបដឹងគាត់បានសំលែងខាងនៃវិទ្យាសាស្ត្រ។ ការប្រើបានគឺជាបច្ចុប្បន្នបានក្នុងចិត្ត។

¹⁷⁴ ហើយខ្ញុំបានគិតថា “គូរឱ្យអាមាណិកណាស់! តើខ្លាសរៀបចំណាមួយណាមួយទេ!” មានគេនិយាយនៅថ្ងៃធ្វើឯកទេ ទៅ ក្នុងប្រុសម្នាក់ដែលទៅជាមួយក្នុងប្រើបានខ្ញុំ។ ក្នុងប្រុសពីស្ថានម្នាក់ បាននិយាយថា ជួលនៅល្អឥតខ្ចោមទេ ជាបាននិយាយថា ជួលនៅល្អឥតខ្ចោមទេ ជាបាននិយាយថា “អ្នីនឹងធ្លាផកតែស្ថានច្បាប់ទេ” ជាបាននិយាយថា “ក្នុងប្រុសពីស្ថានម្នាក់ នៅទីនោះទេ?” បាននិយាយថា “នោះជាកំន្លះដែលម្នាយអ្នកប្រាំយើងនៅពីរក្នុងប្រុសពីស្ថានម្នាក់ នៅទីនោះទេ?”

ដ្ឋែនិងនៅដ្ឋោះទៅ ពីអ្នកអាបស្រែមបានទេ សន្តុតែចាតាគាតីស្អានដែរម៉ា ដែលនឹងទទួលបានការសន្យាមួយ និងព្រះបន្ទូលបស់ព្រះហើយបានវាទោស្សករដ្ឋកម្មួយ! ពួកគេធ្វើដូចពួកគេមិនចាំបាច់មកការដៃនំដែលម្រោះទេ។ ប៉ុន្តែព្រះនឹងនាំអាម៉ែកចាំបាច់ទៅ ទាំងអស់ថ្មូលមក ការវិនិច្ឆ័យ។ ពួកគេធ្វើដូចជាត្រានព្រះទេ។

¹⁷⁵ ខ្ញុំមិនចង់ហេរពួកគេចាតាមនុស្សឱ្យលើនោះទេ ព្រះព្រះគម្ពីជានេដែលចាំបាច់នូវឱ្យលើ...មិនត្រូវទេ។ ព្រះយេស៊ូវាមានបន្ទូលអញ្ញឱ្យដែលនេះទេ។ “កំហែមនុស្សឱ្យលាម្ចាត់ក្នុងទីនៅទៀត” ប៉ុន្តែនៅក្នុងទីនៅក្នុងទីនេះ ១៤: ៩ “មនុស្សឱ្យលើនីតិយាយក្នុងចិត្តចាំត្រានព្រះទេ” យើងទេ? ពួកគេ—ពួកគេមិនមែន...ខ្ញុំមិនចង់ហេរពួកគេចាតាមនុស្សឱ្យនោះទេប៉ុន្តែពួកគេធ្វើដូចបញ្ជាគប់បើនអញ្ញឱ្យ។ ពួកគេធ្វើដូចបញ្ជាតា។

¹⁷⁶ ដូច្នោះអ្នកយើងពួកនេះដែលយើងនៅស្តីថ្ងៃនេះ៖ ដូចជា “ត្រានព្រះទេ” “ខ្ញុំជាកម្មសិទ្ធិរបស់ព្រះវិហារ!” ហើយពួកគេទាំងអស់ គឺថា ព្រះគម្ពីទាំងមូល កំណើង “ព្រះវិហាររបស់យើងដើងដែនកំណើងដែលពួកគេត្រូវទៅ!” មែនហើយ... ចំណុចទេនៅលើខ្លួនតែ—នឹងខ្លួនទេហេននរក ពិតណាស់។ នៅលើនូវរបស់ពួកគេតាមយោវិទ្យាសាស្ត្រនិងការអប់សិក្សាសាលាថាមទេវសាស្ត្រនិងអ្នកប្រើប្រាស់ទៀត ត្រានតែខ្សោយតាមឱ្យពួកគេតាមផ្លូវប៉ុន្តែនៅទេ។ ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធមិនមានឱ្យការបើកសំឡូងដោយត្រាននៅលើនោះទេ។ គីឡូកក់សិក្សាសាលាដាម្នកធ្វើ យល់នៅ ភាគតាម ចំព្រោ។

¹⁷⁷ ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធនឹងដើរកនាំយើង។ មិនមែនជាត្រាក់សិក្សាសាលាមិនមែនជាបិសុទ្ធនឹងអ្នកត្រូវពិនិត្យ។ លើ ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធតើជាអ្នកដើរកនាំរបស់យើង។

¹⁷⁸ ការីនគឺជាមនុស្សបែននេះ។ គាត់ជាអ្នកការនៃសាសនា។ តម្លៃរែនេះ សិសាសនាតីជាអ្នកទាំងអស់ដែលអ្នកត្រូវមាននោះ ព្រះជាម្នាស់អយុត្តិធម៌ ដោយភាគតែទោសការអីនេះ។ ដោយសារតែភាគតែជាសាសនា គាត់ត្រូវតែជាអ្នកការនៃសាសនា ហើយស្មោះត្រូវដូចនេះ។ តម្លៃប៉ះចាំបាច់ គាត់បានគិតអំពីព្រះ គាត់ច្បាយបង្គំព្រះ គាត់មានព្រះវិហារ គាត់បានសង្គមសន៍មួយ គាត់ធ្វើបុជាយញ្ញ គាត់បានអធិស្សន គាត់បានច្បាយបង្គំប៉ុន្តែគាត់ត្រូវបានបងីសេជ្ជ។ មិនថា...អេសារិដដែរ។ យើងទេ?

¹⁷⁹ សាសនា យើងទេ នោះគឺជាការដោររបស់សាតំង់។ មិនសម្ងាប់រឿងទាំងអស់ទេ ប៉ុន្តែត្រានតែបំពុលវា។ ហើងហើយ។ វានឹងមិនសម្ងាប់រឿងទាំងអស់ទេ។ អូ

មិនមែនកម្មយនិត្យទេ។ ទេទេ មេប្រជាក្រុងព្រះគ្រឿស្តីមិនមែនជាលទ្ធកម្មយនិត្យទេ។ ព្រះគ្រឿស្តីបានចែងថា “វានឹងបារោគជាប់ពួកដើរការដែលប៉ុន្មានជាអាចទេ” កំកត់សម្ងាត់វា ដែនដែក បុំនុំមួយពណ៌ស្សាយ។ អី ហើយ។

¹⁸⁰ បុំនុំសុមកត់សម្ងាត់ការអីនេមកច្បាយបង្កើ បុំនុំគាត់មានគ្រាប់ពួជខុស គាត់ជាពួជបេស់ពេស់។ ឈាយដីរបស់សញ្ញានោះនៅជាមួយគាត់ ព្រះគាត់ជាព្រោប់ពួជរបស់ស្សី។ គាត់ដឹងពីព្រះហរីយដីលូតតាមូខ្មោះរបស់ព្រះ បុំនុំគាត់បានបដិសេដមិនធ្វើវា។ តើអ្នកដឹងទេ? សាកជាំងដឹងពីព្រះហរីយបំផុះ បុំនុំ គ្រាន់តែបដិសេដមិនធ្វើវា។

¹⁸¹ សូមកត់សម្ងាត់ គាត់បានយើងព្រះបើកសំឡុងសាធារណៈដែលបានយើង គឺជានេះខ្លួនទៅដឹងចូលរួមការបង្ហាញសារពីមួយរបស់អ្នកទៅទីនេះសម្រាប់មួយនាទី។ អីបិលមានសារពីមួយរបស់អ្នកទៅដឹងចូលរួមការបង្ហាញសារពីមួយរបស់អ្នកទៅទីនេះខ្លួនទៅដឹងចូលរួមការបង្ហាញសារពីមួយរបស់អ្នកទៅទីនេះ។ បុំនុំគាត់មិនអាចធ្វើបានទេ។ មោទនការបេស់គាត់បានរារាំងគាត់ពីវា។ ត្រូវត្រូវហើយ មោទនការបេស់គាត់រារាំងគាត់មិនឱ្យធ្វើវា។ គាត់បានយើងព្រះបើកសំឡុងសារ។

¹⁸² ដូច្នេះវាបាក់ដូចជាតិទូរវិនេះ ពីបាកសប្រាប់មនុស្សក្នុងការបន្ទាបខ្លួន ពួកគេចំពោះព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ពួកគេ—ពួកគេ—ពួកគេមិនចង់ធ្វើវាទេ។ ពួកគេនឹងបន្ទាបខ្លួនពួកគេចំពោះគោលលទ្ធផលទិន្នន័យជំនួយ ប្រាកដណាស់ បុំនុំមិនមែនព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។

¹⁸³ បើអ្នកចង់រកវា អ្នកត្រូវទៅ...ខ្លួនបទគម្ពីរនៅទីនេះ នោះហើយជាអីដែលខ្លួនដឹងនិយាយនៅទីនេះ។ លោកបួនិតិ ៤៦និងព ព្រះបានមានបន្ទូលទៅការនៃការអីនៅថា “ហេតុអ្នកបានជាមុខរបស់អ្នកសំយុំងចុះ? ហេតុអ្នកបានជាមុកខិះ? ដើរជីព្រោះ? អ្នកទីបំពុំសារដែលធ្វើឱ្យអ្នកខកចិត្ត។” បាននិយាយថា “មែនហើយហេតុអ្នកបានជាមុកធ្វើវា? ហេតុអ្នកបានជាមុករបស់អ្នកសំយុំងចុះពីព្រះតើអញ្ញមិនបានចូលមកព្រះវិហាយរបស់អ្នកទេបែ? ដូច្នេះហេតុអ្នកធ្វើវា?”

តើអ្នកកំពុងបើរីតប្រាសការគិតបេស់មនុស្សទេ? យើងព្រោះ?

¹⁸⁴ បុំ “ហេតុអ្នកមិន...ហេតុអ្នកបានជាមុកមើលទៅបែបនោះ?” បន្ទូលថា “បើអ្នកធ្វើឱ្យ ធ្វើដូចបួនប្រុសរបស់អ្នកកំពុងធ្វើនៅទីនោះ អញ្ញនឹងចូលដងនិង

ប្រទានពេដង។ អញ្ញតិនដ្ឋីសម្រាប់ដែងដួចត្រា។” បើនៅតាត់មិនអាចធ្វើបានទេ។ ត្រង់មានបន្ទូលថា “តុល្យវិ បើដែងមិនធ្វើទៅការអាចធ្វើស្ថិតនៅមាត់ទ្វារ ហើយ។”

¹⁸⁵ តុល្យវិនេះនៅពេលដែលពួកគេប្រាប់យើងថា “ថ្ងៃនៃការអស្សាយបានកន្លងដួច ហើយ” ពួកគេបានយើងពីតាត្រីម្រោះ ហើយបានបង្ហាញឡើយឱ្យ ហើយការ ទាំងអស់នេះគឺជាព្យាបៈ បានសន្យាច្បាប់ដីនឹងធ្វើនៅថ្ងៃដួងព្រោយ នៃវិរាមៗ១៩និង ម៉ាញ្ញតិ៍៤ ផ្លូវទាំងអស់នោះបានបង្ហាញព្រៀម្រោគតែខ្លះ គឺមានបញ្ហាអីដែរ បង្រួមដើរ? តើមានអីខុស យើងទេ?

¹⁸⁶ យើងគេធ្វើមិនបាន។ ការមិនធ្វើ ដែលជាអំពីបាប់គម្រោយ បើណែនាំ គឺការមិនធ្វើ។ ត្រូវហើយ។ អ្នកមិនត្រូវបានធ្វាល់ទោសទេ ព្រោះអ្នកដឹក អ្នកជីកបាន ទៅការសី ស្រីកខោខ្លួន ធ្វើអីតាមអំពីចិត្ត។ ទៅ វិមិនខ្មោលទោសអ្នក ទេ។ ពីព្រោះអ្នកមិនធ្វើ។ យើងអី អ្នកនឹងមិនធ្វើនោះទេ។ យើងទេ? អ្នកធ្វើ មិនធ្វើដូច្នោះទេ។ តាត់យកការគិតរបស់មនុស្ស យើងទេ បុគ្គលិកស្តីកំពុងគិត។ ត្រូវហើយ។ បើនេះ អ្នកយើងទេ អំពីបាប់នៅមាត់ទ្វារ។

¹⁸⁷ តុល្យវិនេះកត់សម្ងាត់យើងគីរីដែលបានធ្វើចំពោះការអីនេះហើយវានឹងមាន ដូចសម្បែងចំនេះ។ វាបានធ្វើឱ្យការអីនេះចេញចេញជាមនុស្សមានបាបដោយចេតនា។ គាត់បានធ្វើដោយចេតនា មិនស្ថាប់បង្ហាប់។ មនុស្សគ្រប់រូបនឹងមានលក្ខណៈ ដូចត្រា។ មិនស្ថាប់បង្ហាប់ដោយចេតនា បន្ទាប់ពីគាត់បានយើងសារបស់អ្ន បិលដែលបានបង្ហាញព្រៀម្រោគពីព្រោះជាម្នាស់ចាក់ជាព្យាបៈ ការពិតហើយ បានបង្រួមដីសែដមិនធ្វើវា ធ្វើដូចត្រាបន្ទាប់មក។ បន្ទាប់មកគាត់បានឆ្លងដួចបន្ទាត់ បែងចែក។

¹⁸⁸ មានខ្សោយដែលអ្នកអាចឆ្លងកាត់បាន។ អ្នកដឹងទេមែនទេ? តុល្យវិនេះ អ្នកដឹកនាំ ទាំងនេះទៅនីងខាងព្រោះនៅក្នុង—ទូសច្បែកដែលការចាក់ផ្តើមយកនេះកំពុងឆ្លងកាត់ តាមប្រពេស តើអ្នកដឹងទេ? នៅពេលដែលអ្នកយើងចោរជាបទអីហើយអ្នក នឹងមិនបានធ្វើវា ព្រះមិនតែងទៅ... ត្រង់នឹង... អ្នកនឹងបន្ទូចទូលបានទាំង ធ្វើដឹកអីស្រាវអលប្រគល់ត្រា ពួកគេសំនៅក្នុងទីរហាស្សាន ហើយចិត្តីម្រួគនៅថ្ងៃ ដំដូរការ ដែលបានធ្វើដែលអ្នកដឹងអីឱ្យទាំងអស់ បើនេះ “ពួកគេគ្រប់ត្រាកាត់ត្រាប់ពីព្រោះអស់ កល្ប។” ព្រោះយេស៊ូវមានព្រោះបន្ទូលដូច្នោះ។ អូ មែន ព្រោះនឹងប្រទានទៅ អ្នកនឹងយាយ

ត្រូវបើនិងអ្នកនឹងទៅ។ ពិតប្រាកដណាស់។ នោះជាតីដែលព្រះគម្ពីរចំង នោះហើយ ជាតីដែលប្រចាំថ្ងៃនាមបន្ទូល។ សូមកត់សម្ងាត់ អ្នកអាចធ្វើការតំបន់បំផុក។ តើអ្នកធ្វើទេ? ការអីនាមបានធ្វើ។

¹⁸⁹ ឬ—ចូរបើកទៅទីនេះមួយនាទី ខ្ញុមានហេរូ ១០:២៦ ។ តែមួយថ្ងៃតើខ្លះ អាចរកយើងឡើងហែសប្បទេ។ ស្ថិភាពហេរូដំពុក១០...ហើយខ្ញុមីជាម៉ែន ២៦។ ខ្ញុមានសវសវានៅទីនេះទេ។ ចាំមួយឆ្នាំ បើអ្នកនឹងនោះជាមួយខ្ញុមី ហើយសូមអានវា មួយនាទី។ បាន ត្រូវហើយ ហូងហើយ។

អ្នកត្រូវរាយដែលយើងបានទទួលស្ថាល់សេចក្តីពិតហើយ ហើយឯង ធ្វើបាប... ស្ថិតិចិត្តទៀត នោះគ្មានយញ្ញបុជាណារ សំរាប់នឹង ឈាមបាបទៀតទេ

មានភេជ័ំ ដោយស្ថិសម្រាបចំពោះសេចក្តីជំនួយៗ និងសេចក្តី សហសន្យាត្រូវឯង ដែលរួមចិត្តនឹងនេះដល់អស់ទាំងពួកទាស់ទីនឹង ប៉ុណ្ណោះ:

¹⁹⁰ នោះគឺជាប្រែបន្ទូលហិសុទ្ធរបស់ព្រះជាមាស់។ បើយើងមិនទូកចិត្ត ដោយចេតនាបន្ទាប់ពីយើងបានយើងរាយបាន ឬវា បន្ទាប់មកយើងបាន ផ្តល់កាត់ បន្ទាប់បំផុក។ អ្នកនឹងគ្មានការអត់ទោសអាយុទៀតទៀរីយ អ្នកផ្តល់កាត់ បន្ទាប់។

អ្នកនិយាយថា “អូ! ព្រះជាមាស់នេះតែប្រទានពាងល់ខ្ញុំ” អូ មែន។

¹⁹¹ ចងចាំអីស្រាវជន ដែលជាកុំហេងបន្ទាប់ពីការបាន នោះពេលព្រះបានសន្យាផណ៌ ពួកគេ នៅក្នុងទីកដើមីសុទ្ធដែល...ក្នុងស្រុកលួតឱីកដោះគោនិងទីកយុំ ហើយ នោះពេលដែលលោកមួយសេបានចាត់លោកការលើបន្ទិងយុំស្មិនធនួរអ្នកសុប ការណាច្បោរទៅក្នុងការណាសិនិង ហើយនាំយកកសុតាងដែលបានបញ្ចាក់មកវិញ ពួកគេចែបនាក់បាននិយាយថា “យើងមិនអាចធ្វើបានទេ យើងមិនអាចទេ មិនទៅការការលំបាកនៅទីនោះ យើងនឹងត្រូវជាមួយនុស្សិយមន្ត្រូល យើង មានបស់អ្នកដែលក្នុងការប្រយុទ្ធដាមួយគេ មិនអ្នកដែលពួកគេមាន យើង —យើងមិនអាចធ្វើបាន យើងមិនអាចធ្វើបានទេ។”

¹⁹² យើងស្រីនិងការលំបាតាននិយាយថា “យើងអាចធ្វើបាន! ព្រះបានសន្យ ហើយ”

¹⁹³ ហើយចំចាត់ពួកគេបានត្រឡប់មកវិញ។ នោះតើនៅការដែស-បាននៅ។ ហើយ ពួកគេបានងារការទទួលប័ណ្ណកវិញហើយភាពអូករង់ដឹងនៅខ្លួនស្ថាន។ ហើយ ពួកគេម្នាក់បានស្មប់ហើយត្រូវបាត់បង់អស់កណ្តាលនិច្ច។ ព្រះយេស៊ូវិវាន ព្រះបន្ទូលដុង។

¹⁹⁴ កំផ្លូនការតែបន្ទាត់បំបែកនោះ។ “នៅពេលអូកដឹងថាគ្រោរធ្វើណូ ហើយកំធ្វើវា ហើយអូកធ្វើវាតាមបាន”

¹⁹⁵ អូស្រាវេលបានធ្វើដូចត្រូវដោយ បន្ទាប់ពីពួកគេបានយើងលោកមួយសែល សីកសុម្រោះ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យបានឡាមបានច្បៃច្បៃពួកគេ ថាគាត់ចុងត្រីមក្រោរដែល មានតម្លៃ។ គ្រឿងម្នាល់ សុមកាំ (មិនដែល) កំនិយាយអូប្រាស់នឹងព្រះបន្ទូល នេះ។ ចូលមីលគោរបានឡាមគាត់តីជាបោក ហើយកាត់បានយើងពួកគេបែលសំព្រះ ដែលបានបើកសុម្រោះ។ ប៉ុន្តែនៅក្រោមនិកាយដីអស្សុក្រូចុះចុះនៃបស្ថាកាត់ ដែល គាត់បានសែននៅ មួយអាប់បានយើងពួកគេអូករង់ដឹងផ្សេងកាត់ដី គាត់បានបានច្បៃច្បៃ វា ហើយនិយាយថា “ដែលមួយនាទីសិន។ យើងទាំងអស់ត្រូវជាតិស្ថាន។ យើង ទាំងអស់ត្រូវជាអូករង់។ ហេតុអី ព្រះខិតករបស់យើង ហើយខិតករបស់អូកគី ជូចត្រូវ។ តើយើងមិនមែនជាក្តីនេះទេបុរី? មិនមែនជាអូត្រក្តីយប្រុសបស់អំប្រាប់ ទេ? តើយើងមិនជូចត្រូវទេបុរី? សុមរៀបការជាមួយត្រូវ។”

¹⁹⁶ ហើយអូស្រាវេលជូចជាឯករាយនៅក្នុងសុវត្ថិភាព សុមឱ្យសាកាំងបានច្បៃច្បៃ នានាជានច្បៃដែរ វាបានបានច្បៃដែនជាតិអូស្រាវេលតាមយោះបោកក្នុងភាពយោ។ នៅពេល ដែលបោកពិតិតិនៅជាមួយពួកគេជាមួយយិងព្រះបន្ទូលដែលត្រីមក្រោ។ បុំនុំ ដោយចំណោះដី បញ្ហា ទស្សន៍: វាបានបានច្បៃច្បៃពួកគោរ។ គិតពីវា។ តម្លៃរេន់: វា មិនក្រោបានអត់ទោសទេ អំពើបាបមិនដែលក្រោបានអត់ទោសទេវីយោ។

¹⁹⁷ គ្រាប់បានរបួលយនោបិជ្ជីវិនកាតពួកគិច្ច នៅបិជ្ជីវិនកាតពួកគិច្ច នៅបិជ្ជីវិនកាតពួកគិច្ច ម្នាក់បានក្រុវិនាសហិរញ្ញវត្ថុ តីនៅនៅព្រះវិហារនៅក្នុងផ្ទះនៃកាតពួកគិច្ច ចូរធ្វើបាយ ព្រះ។ ហើយអនុញ្ញាតឱ្យសាកាំងបានច្បៃច្បៃ បានច្បៃច្បៃបញ្ហាបិតុកគេ ការអប់រំគិតិត ប្រាត្រា ដោយនិយាយថា “ហេតុអី យើងទាំងអស់ត្រូវជូចត្រូវ យើងទាំងអស់ត្រូវជូចត្រូវ”

ជាក្នុងបេស់ព្រះ” អ្នកមិនមែនទេ! ប៉ុន្តែវាបានអនុញ្ញាតឱ្យគ្រែក្លាយនៅទីនេះ បានចៀងច្បាំពួកគេដោយបញ្ហា ទស្សន៍ ចាត់មានវា

¹⁹⁸ ហើយគ្រាន់តែជូលជាក្រុមបីក្យាយាងសាសនាកំពុងតែធ្វើតុក្ខវរនេះ យើងបានដឹងដូចតាំ “ហេតុអី យើងទាំងអស់ត្រានឹងរម្យត្រានៅក្នុងអង្គភាពដើម្បីក្រែងបេស់សត្វ ប្រព័ន្ធនៃការរៀបចំទាំងមូលគឺបេស់អារក្ស។ វាតីជាសញ្ញាសំគាល់បេស់សត្វ នៅក្នុងព្រះតម្លៃ។ ខ្ញុំនឹងមានសៀវភៅនិយាយពីវា នាប់រួនេះ ហើយទៅអម្ចាស់នឹងសញ្ញាប្រាប់ខ្លួនយ៉ា

¹⁹⁹ សូមកត់សម្ងាត់នៅក្នុងពេលដែលបេស់លាកណុង យើងបន្ទូលប្រព័ន្ធដានសាងសង់ឡើង ដើម្បីឱ្យអំណុញតារា តុក្ខវនេះសូមឱ្យខ្ញុំធ្វើការកត់សម្ងាត់ តិចតុចនៅទីនេះ ពាក្យនេះគ្របានជាកំបញ្ញាលត្តាសម្រាប់ផ្លាស់ប្តូរពីនៅទីនេះ យេរោគ ការមើលយើងបន្ទារចនាសម្ព័ន្ធនេះឡើង ប៉ុន្តែជាមួយនឹងការយល់យើងបញ្ហាបេស់ពួកគេបានសៀច្ចចាប់ពេលមុខ ហេកណុង នៅពេលដែលគាត់កំពុងទាយ អំពីគ្រាប់ក្រាយ។ ប៉ុន្តែអីដែលបានធ្វើ...រចនាសម្ព័ន្ននោះគ្របានបង្កើតឡើងដោយព្រះបន្ទូលបេស់ព្រះជាមាស់ បាននៅខាងក្រុងនិងចេញដោយការអធិស្ឋាន និងសេចក្តីជំនួយ។ នៅពេលមានឡើងត្រូវការបង្កើតប៉ុន្តែទាំងអស់ ទស្សនិស់យ៉ាន់ សាសនាបានស្វាប់ និងរូបយោន៍...នៅក្នុងសាសនាបេស់ពួកគេ ព្រះវិហារនៅលើដើម្បី។ ហើយទូទាត់អំណុញពីលើវាទាំងអស់។ គ្រាប់ពួកដែលបានចៀងច្បាំដោយវិទ្យាសាប្រើប្រាស់នៅក្នុងការដំនុំដីរៈ។

²⁰⁰ អីដែលយើងកំពុងព្យាយាមធ្វើទៅវា៖ យើងកំពុងព្យាយាមបង្កើតក្រុមដំនុំបេស់យើង បុរីយើងកំពុងតែព្យាយាមបង្កើតព្រះបន្ទូលបេស់ព្រះជាមាស់? តើយើងកំពុងព្យាយាមធ្វើអី? តើយើងកំពុងធ្វើអី? តើយើងកំពុងព្យាយាមដើម្បីទូទៅប្រជាធិបតេយ្យនៅក្នុងនោះ? តើអំពីអស្សារ្យនេះកំពុងតែព្យាយាមធ្វើអីនៅទីនេះក្នុងថ្មីបុរាណនៅទីនេះ?

²⁰¹ ខ្ញុំនឹងគ្រប់បញ្ហាប់ បង្រួស ព្រះវា—វាកំពុងយើតណាស់។ សូមផ្តល់ឱ្យខ្ញុំប្រសែលជា ១៥នាទីឡើក ហើយខ្ញុំនឹងឈប់—ខត្តីរបស់ខ្ញុំនៅទីនេះ។ ប្រដើម្បីបង្រួសម្នាក់និយាយថា “ពិតណាស់”—ឬខ្លួយ មែនហើយ។ គ្រប់ហើយ។ ខ្ញុំនឹងយើងមែនហើយ មនុស្សប្រហែលជាចង់នៅទីនេះហើយសម្ងាត់វា ប៉ុន្តែខ្ញុំហាក់ជូលជាតិបាកក្នុងការចាកចេញ។ ខ្ញុំនឹងបញ្ហាប់។ មែនហើយ។

202 យើងទេ វិឡាសាស្ត្រ ការអប់រំ កុនភាគតែ នរៀងអស្សាយទានេពេលបច្ចុបង្គនទេ: ដែលគេហោថាប្រាកមជាំនី តើនានកំពុងតែព្យាយាមធើរី? តើនានកំពុងតែព្យាយាម ហើយកតម្លៃងព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ: ហើយអនុញ្ញាតខ្សោមនុស្សធើតាមរបៀបដែល ពួកគេកំពុងធើ? ពួកគេមិនបើកព្យាយាមបច្ចុប្បន្នបស់ព្រះទេ។ ករមេល អូដែលពួកគេកំពុងបិទ។ ពួកគេតើលើកដំឡើងនឹង។ ព្រះវិហារគឺស្ថិតនៅ ក្នុងគ្រប់ពុជនៃកម្ពុជានឹងណែនការប្រជាធិបតេយ្យពាកទេ ដើម្បីរីប្រាកំ លួងខ្សោយនឹងវិឡាសាស្ត្របច្ចាយពីព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ។ តម្លៃវនេះខ្លួនឯងចាប់យក ការកែតែសម្រាប់ទាំងនេះ: ខ្លួនឯងមិនការ់នៅលើពួកគេយុវរាគទេ ដើម្បីរីប្រាកំ តាមបែបវិឡាសាស្ត្រលួងខ្សោយ! ពេលដែលបស់ព្រះ នៅលើដែនដីនេះ: អូដែលត្រួង កំពុងធើតាមព្រះបន្ទូលសន្យាដែលបានសន្យាបើយ ហើយពួកគេឈូងខ្សោយតាមបែបវិឡាសាស្ត្រ។ លួងខ្សោយតាម បែបវិឡាសាស្ត្រ!

203 ខ្លួនព្យារីមដោយសារតែបងប្បស វិលូមនោទីនេះ: បានសរសរវោលឱ្យ ក្រដាសមួយសនីក “អ្នកអាចនៅបន្ទូលដល់ពេលរស់លោ” កំបាន។ បើនេះ ខ្លួនការយោ នោះពិតជាល្អ។ យើងទេ?

204 បើនេះមនុស្សគឺ—កំពុងធើបាបដោយចេតនាបាននៅមកនេះ—ប្រព័ន្ធនេះ ក្រុមជាំនីនេះថ្វីនេះចូលទៅក្នុងរាំពីបាបដោយចេតនាប្រជាមុំនឹងព្រះ។ ហេតុអី ការថ្វីថ្វីទៅនៅក្នុងបង្ហាញដល់អ្នកចាករក្រើមគ្រោរៗ មែនហើយ។ កំនើននគរូបារិត ឱ្យអ្នកបែស់នានខ្សោក់ទៅនឹងព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ: ហើយនានបានរកយើងខ្លួននឹង អារាគមួងទៀត។ អ្នកដឹងទៅ ព្រះ នៅក្នុងនិរណ៍ៗ បាននិយាយថា “ចូរមក ទិញចង្ចាំអ្នកពីខ្លួនឯើងទៅអ្នកអ្នកបានវិនិច្ឆ័យ។” យើងទេ កែវអ្នកគឺជាប្រះបន្ទូល បស់ព្រះ។

205 អ្នកដឹងទៅ ពួកគេនិយាយថា “បុរសនេះបានសិក្សាគេះនឹងផើមីទូលបាននី ត្រីរបស់គាត់។ គាត់ជាបណ្ឌិត បី អិល ឱិបណ្ឌិត ឱិ ឱិ និងអីរ៉ាំងអស់នេះ។”

206 តើអ្នកដឹងថាប្រះយសិរីបានមានបន្ទូលវីទីអំពីបញ្ហានេះ? ច្រង់បាននិយាយ ថា “សុមិនុបុសបដិសែន ខ្លួននឹងជាល្អ។” បូលបានធើ។

អ្នកនិយាយថា “នេះមិនមែនមាននីយអ្នកទេ។”

²⁰⁷ មែនហើយ ហេតុអូបូលបន្ទូលលើកទីកចិត្តគោ? គាត់នឹងយាយថា “ខ្ញុំមិនដែលមកចំពោះអ្នកជាមួយនឹងពាក្យដែលទាក់ទាវូចិត្តនៃប្រាជ្ញាបស់មនុស្សទេ ពីព្រះអ្នកនឹងកសាងក្នុងដីសង្កែមបស់អ្នកលើនោះ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមករាយអ្នកដោយអំណាចនឹងការបង្ហាញដោយព្រះវិញ្ញាណបិសិទ្ធិ ដែលពាក្យបស់អ្នកនឹង...សេចក្តីជំនួយបស់អ្នកនឹងព្រៃនាបានស្ថាបនាអ៉ីនៅ លើព្រះបន្ទូលបស់ព្រះមិនមែនបង្ហាញពីប្រាជ្ញាអេឡើ”

²⁰⁸ វាបាកកំដួចជាមនុស្សបានបាក់បង់នូវភាពផ្លូវផ្លូវ ពួកគេមិនដួចអើងដែលពួកគេផ្លាប់ផ្តើមទេ វាល្អាប់ជាពេល ដែលហេកានិយាយ “ព្រះបន្ទូលបស់ព្រះអម្ចាស់” មនុស្សនំត្រាញប់ព្រំ។ មែនហើយ ពួកគេពិតជាអីចិន។ មនុស្សក៏យកនូវតែព្រោះពួកគេខ្សោច។ តែតទួរពួកគេចាត់ប្រាប់ការកែយខ្សោចទាំងអស់បស់ពួកគោ។ ពួកគេមិនខ្សោចព្រះទេ។

²⁰⁹ សាទុខ្ញុំនានានិយាយថា “សេចក្តី—កោតខ្សោចដល់ព្រះយ៉ូហាត់នោះជាដើមចមេនៃប្រាជ្ញា” គ្រាន់តែជាការចាប់ផ្តើមបស់វាតេ។

²¹⁰ ប៉ុន្តែហេការអាចនិយាយថា នេះជាប្រះបន្ទូលបស់ព្រះអម្ចាស់។ មនុស្សនិយាយ “មិនសមហេតុសមដល់!” យើង្វាន់ វាគ្នានក្នុងដីសង្កែមស្រោប់ពួកគេទេ។ ពួកគេនិយាយថា “ហេតុអូ? យើងឆ្លាត់ យើងមានបញ្ហា យើងមិនចាំបាច់យកត្រូវប្រកែទេនោះទេ! យើងដឹងថាយើងកំពុងនិយាយអំពីអី?”

²¹¹ វាក៏ជាសុគាសិតចាស់មួយដែលថា “មនុស្សលើលើនឹងដើរដោយស្មោរដើរវិស់ជាកំន្លែងដែលពួកគេគោកកំយខ្សោច” ប្រាកដណាស់។

²¹² តើការឆ្លាស់បូន្តីជាអី? (យើងឆ្លាប់ហេតុស៊ា) តើយើងទទួលភាគដោយរបៀបណា? តើការឆ្លាស់បូន្តីអី? ព្រះជាមាស់ធ្វើវាដោយព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះបន្ទូលបស់ទ្រង់។ ទ្រង់ឆ្លាស់បូន្តី។ ទ្រង់ឆ្លាស់បូន្តី។ ទ្រង់ឆ្លាស់បូន្តី។ បោះព្រះវិញ្ញាណបស់ទ្រង់មកលើវា ហើយវាគិតបេញបានមក។ ព្រះវិញ្ញាណបិសិទ្ធិបស់ទ្រង់បំលែងព្រះបន្ទូលជាប្រាប់ពុធ តាមកាតព្រីមព្រីនៃប្រកែទេបស់វាតេ។

²¹³ តើអ្នកជាប្រាប់ពុម្ភប្រកែទេណាកំដលបង្ហាញថាអ្នកមានអីខ្លះ។ អ្នកមិនអាចលាក់វាបានទេ។ អីក៏ដោយដែលនៅក្នុងអ្នករាបង្ហាញមកខាងក្រោម។ អ្នកមិនអាចលាក់វាបានទេ។ អ្នកមិនអាចបង្កើតដើមនោះបានទេ ប៉ុន្តែវាបានអី។ យើង្វាន់ វាក៏

ត្រូវកែតែបន្ថោះ។ ព្រះវិញ្ញាណបិសុទ្ធដ្ឋានសំបុរាណប៉ះតុង នោះគឺនៅផ្លូវការខាងក្រោង របស់វា មិនចាប់ពីនោះជាអ្នើវោះទេ ទេដៃផ្សាស់បុរាណ ឬវាការក្រក់ វានឹង នាំមកនូវអំពើវាការក្រក់។ ឬវាបាមនុស្សកំពុតភាពនឹង នាំមកនូវការលាយកំពុត។ ឬវាបាមរយៈតម្លៃការតិតាបស់មនុស្សម្មយោន់ៗ នៅពេលដែលគ្រប់បានឡើងមក វាកែតទៀតឡើងកាមរយៈការបង្កើតបានកុនបុស្សីនៃព្រះ។

²¹⁴ ថ្វួលយកនៅពេលដែលដើរដើរស្តិតនៅក្នុងភាពអីកំពុនការកែវា ព្រះជាម្នាស់... ស្ថាប់ដោយយកចិត្តទុកជាក់ ព្រះយើងនឹងមិននិយាយ...កាន់តែ យុបន្ទូចៗ រកមិលៗ ថ្វួលយកនៅពេលដែលដើរដើរស្តិតនៅក្នុងភាពអីកំពុនការកែវា ឡើត លាងដែ ដើរ ពាក់អារិងក្នុងយកដើរដើរ វាស្តិតនៅចំណែកណាលវីនភាព វិកវា។ អីស្រាវអលបិតាបស់ព្រះឆ្លាប់បានរងគុងចេញពីក្រិតវិនិយោគនិងលក្ខណៈ របស់ព្រះ ព្រះយេស៊ូមានបន្ទូលចា ទំនៀមទម្ងន់បែងសំអូកដើរឱ្យព្រះបន្ទូលរបស់ ព្រះត្រានត្រួតលិតលិលមនុស្សដោយ ប្រៀបធៀបរបស់អូក។ ហើយមើលពួកបុជាតារូ ជីសុទ្ធតុកបែនបានហេត្តុនា ហើយព្រះយេស៊ូមានព្រះបន្ទូលចា “អូករាល់ត្រាងើករំលែកវិញ្ញុ” យើងទេ នោះពិតជាស្ថិដល្លែងដាននិយាយ។

²¹⁵ តើឡើងនៅពេលដែលដើរដើរស្តិតនៅក្នុងប្រពេទនៃការដើរសងុលនោះ ព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ ឆ្លាស់បុរាណឡើតកៅបីគ្រប់ពុងដែលក្រោបានកំពុនការជាមុន។ ទេដៃបានបកប្រហេយបានឆ្លាស់បុរាណនៅរាយ ៤:៦ នៃការសន្យា។ ទេដៃព្រះឆ្លើ បានបង្កើតឡើងជាមនុស្ស ជាសាថ់ដើរមីស៊ូដ្ឋានពេលរំលែកវិកវោនោះៗ នៅពេល ដែលបុរសក្រោបានបង្កើតឡើងកាមរូបភាពនៃព្រះជាម្នាស់ ព្រះជាម្នាស់បានយាង មកតាមរយៈហាកបានយើង ពីឡើសុមចាំព្រះបន្ទូល ហាកបានយើងវាតីជាលោកដែលដែលបានយើងសាតំនៅក្នុងថ្វួលបិចបែងក្រាយនេះ យើងទេ ពិកម្បីជី អប់រំនេះ និងរបស់ដែលវាមានកម្បីដើសាសនា។ ហាកដែល នៅរាយ ៤:៦ បាននិយាយថា “មកដល់យើងព្រះវាជបុរាណគិតប្រសុទ្ធតុ ព្រះវាជបុរាណក្រោមគិតផ្តល់ឱ្យ ហើយនាមទេដីនឹងក្រោបានគេហេចា អូកដូលបិចក្រា ព្រះអង្គម្នាស់នៃសន្និភាព ព្រះជីអស្សារូ ព្រះវិបិតាដីកង់នៅអស់កល្បូជានិច្ច។ ផ្តុកាលរបស់ព្រះអង្គនឹងត្រាន ទីបញ្ញប់ទេ។ ហើយព្រះបន្ទូលនោះគឺជាប្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ហើយព្រះវិញ្ញាណ

បានធ្លាស់ទៅលើព្រះបន្ទូលនោះ ហើយការបង្កើតឡើងនៅក្នុងស្តីបន្ថែម ព្រមទាំង អាម៉ែន។ “បុគ្គាយបានកើតមក” មិនមែនបង្កើតទៅ “កើត”។

²¹⁶ សាកាំងបានព្យាយាមហើយព្យាយាមមួងឡើតដើម្បីបានចូលចូល ការបង្កើតឡើង ហើយនិយាយថា “បើអ្នកគឺជាអ្នកដែលអ្នកនិយាយមែន នោះចូលបាន ដីជាដាស៖ សីរីយមួយចំនួននៅទីនេះសប្តាប់ខ្ញុំ។ បង្ហាញខ្ញុំពីរបៀបដែលអ្នក អាចដើរបាន។ ចូរធ្វើការនេះ នៅបី ហើយចូលរាយជាន់បី។ កោះម៉ែល អ្នកហេះ ទៅមិនប្រាប់បទគម្ពីបានទេ។

²¹⁷ អ្នកយើងព្យាយាមគេសាសនាអារក្សានៅថ្ងៃនេះនៅតែនិយាយដូចត្រូវ? ឬ

“បើមានរឿងដូចជាការព្យាបាលដីទៅការពន្លេទីនេះ សូមជាក់លើ បង្កប្រឈប់ដូចខ្លះ៖ ហើយ-ដូចខ្លះ៖ សូមឱ្យយើងព្យាយាមព្យាបាលគាំទៅ។”

²¹⁸ វិញ្ញាណាការក្សានោះដដែលបានលយនោះឡើងរបស់ព្រះរយសុ ហើយ និយាយថា “បើអ្នកជាប្រះរាជបុគ្គាល់នៃព្រះ សូមចុះពីឱយើងមក។”

²¹⁹ ព្រះបន្ទូលបានចែងចាត់ទ្រដីជាប្រះរាជបុគ្គាល់នៃព្រះ។ ព្រះវិញ្ញាណាបានបញ្ចក់ ថាទ្រដីជាប្រះរាជបុគ្គាល់នៃព្រះ។ ធនាយគេះៗ បានសម្រួចហើយ។ ហើយនិង យប់រៀងឡើងទៅ។ ភាគច្រើននេះអ្នកនឹងការចាក់ជាយបានលីពីរបៀបដែលយើង ផ្តល់ឱ្យស្តីព័ត៌មូល បទគម្ពី ខ្ញុំធ្វើ អំពីការបង្ហាញបន្ទាប់គម្ពីបានចែងជូនខ្លះ៖ នោះគឺជាទ្រដី។

²²⁰ អ្ន! សាកាំងបានព្យាយាមហើយព្យាយាមឡើតធ្វើគ្រប់យ៉ាង។ យប់រៀង ដែកនាំលើកបានខ្លះ និយាយ ការបង្ហាញបន្ទាប់គម្ពីបានចែងជូនខ្លះ៖ ហើយការសំរួលអាច អាចបានបញ្ជាផ្ទាល់ទេ។ ទេ ទេ។ ព្រះបន្ទូលបាននិយាយថាទ្រដីនឹងនៅទីនេះ។ អាម៉ែន។ គ្នានាអារក្សានេះរាល់ដល់ទ្រដី ហើយគ្នានាបុគ្គាលោដ្ឋាននេះឡើង ព្រះជាម្នាស់ដែលបានកំរួចរាល់ជាមួនដើម្បីជួនសកាំន្លែងបសបន្ទាប់ទ្រដីយ៉ា។ ទ្រដីគ្នា បានគេបានចូលចូលជាមួយចូលជាមួនដើម្បីជួនសកាំន្លែងបសបន្ទាប់ទ្រដីយ៉ា មិនបានប៉ះបាលទ្រដីដែរ ហើយហើយ។ ទ្រដីបានធ្វើចែលនា គ្នានេះរាល់ដល់ទ្រដី ទេ។ ការគ្នានេះគឺជាប៉ះបាលទ្រដីទេ។

²²¹ ការបង្ហាញបន្ទាប់គម្ពីបានចែងជូនខ្លះ៖ បើនូនទ្រដីមិនអាចធ្វើបានទេ។ ហើកអូ? ទ្រដីព្យាយាមគេបានចូលចូលជាមួយចូលជាមួនដើម្បីទូទាត់ជាមួន។ តុកគេមិនអាច ចាកបបញ្ជាផ្ទាល់បានទេ។ ទេ ទេ។ ព្រះបន្ទូលបាននិយាយថាទ្រដីនឹងនៅទីនេះ។ អាម៉ែន។ គ្នានាអារក្សានេះរាល់ដល់ទ្រដី ហើយគ្នានាបុគ្គាលោដ្ឋាននេះឡើង ព្រះជាម្នាស់ដែលបានកំរួចរាល់ជាមួនដើម្បីជួនសកាំន្លែងបសបន្ទាប់ទ្រដីយ៉ា។ ទ្រដីគ្នា បានគេបានចូលចូលជាមួយចូលជាមួនដើម្បីជួនសកាំន្លែងបសបន្ទាប់ទ្រដីយ៉ា មិនបានប៉ះបាលទ្រដីដែរ ហើយហើយ។ ទ្រដីបានធ្វើចែលនា គ្នានេះរាល់ដល់ទ្រដី ទេ។ ការគ្នានេះគឺជាប៉ះបាលទ្រដីទេ។

²²² “ខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យអ្នកភ្លាយជាបីស្សុទៅនៅដែនដីទាំងមូល។ ខ្ញុំបានគ្រប់គ្រងលើករួចហើយ។ ហើយការតាន់តែច្បាយបង្កុំខ្លួន ចុលរួមជាមួយក្រុមរបស់ខ្លួន ខ្ញុំនឹងធ្វើឱ្យអ្នក អ្នកធ្វើដាម្នកគ្រប់គ្រង។ ខ្ញុំនឹងចុះចោញពីតាំណាង ឱ្យអ្នកធ្វើដើរឲ្យ។”

²²³ ទ្រង់មានបន្ទូលថា “សាត់ដែរឱ្យច្បាយចោញពីអាស្រែទៅ មានសេចក្តី ចែងទុកកមកថា ‘ត្រូវឲ្យឯកការបង្ហាញបង្កើតរបស់ព្រះបន្ទូលហើយមានតែព្រះអង្គ បុណ្យភាពដែលនឹងក្រុបបី។’” បន្ទាប់មកនៅថ្ងៃមួយ...

ចំពោះបុគ្គលដែរស្អាប់នេះ ខ្ញុំចង់នៅក្រង់នេះបន្ទិច។

²²⁴ បីនែនៅថ្ងៃមួយ ព្រះវិញ្ញាណបានធ្វើការលើទ្រង់អង្គឡើត។ ព្រះមាន ព្រះបន្ទូលខ្លះបានសរស់រារាំពីទ្រង់ គីមកពីព្រះជាមាស់ តាមរយៈហេកា “បាន ក្រុវគេនាំទៅក្រោមការសេប្បាប់ដូចជាកុនចៀម។” ហើយព្រះវិញ្ញាណធ្វើការលើព្រះអង្គ ហើយនាំទ្រង់ ហើយបញ្ចូនព្រះអង្គទៅឈើនូនកាលវីរី។ នៅទីនោះ ទ្រង់ត្រូវ សុគត់។ ហើយអ្នកប៉ូយ៉ាងដែលគ្រប់បានគេនិយាយអំពីទ្រង់នៅក្នុងការសុគត់ របស់ទ្រង់ គ្រប់បានបំពេញ ដើម្បីនាំទូនិងដីភីកដល់គ្រប់ពុជបស់ព្រះដែលបាន កំរើននោះនៅបើដែនដី។ ទ្រង់បាននាំផ្លូវរឿងទី។ នេះគឺជាគ្រាប់ពុជ ព្រះវិញ្ញាណនាំ ជីវិត ផ្ទាស់បុរកុនប្រុសស្រីរបស់ព្រះ៖ ពីលោកីយនៅក្នុងការប្រុកប្រលែងដីខ្លោះ ដីតែនេះ ដើម្បីភ្លាយជាកុនប្រុសកុនស្រីរបស់ព្រះ។

²²⁵ សូមកំដើរប់ដូលនៅពាក្យនោះ “បានកំរើទុក។” ខ្ញុំធ្វើបាម្នកធ្វើ។ បីនែនៅ សូម ស្ថាប់ វាមិនមែនជាពាក្យរបស់ខ្លួន។ នេះជាប្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ អ្នកចង់អានវា សូមអានអនុកសុវា ១៩៥ ដែល “ទ្រង់បានកំរើរួមឱ្យទុកជាកុនចិត្តីម នៃកុនប្រុស តាមរយៈព្រះយេស៊ីគ្រិស។” យើងទេ?

²²⁶ គ្រាន់តែចូលឱ្យខ្លួនបំបែកវាមួយនាទី គ្រាន់តែមួយនាទី ដើម្បីបំបែកគំនិតរបស់ អ្នក។ រកមិល។ ដូចដែលអ្នកបាននៅក្នុងខុកបែបសំអ្នក នៅដោកចាប់ផ្តើម គ្រាប់ពុជមួយ។ តើអ្នកធ្វើទេ គ្រប់គ្នា? អ្នក នៅក្នុងដីតាមធនរបស់អ្នក តើអ្នកធ្វើ ទេ?

²²⁷ សូមអានសៀវភៅហេត្តី ដែលយើងយើងចោរ លើបានបង់មួយភាពក្នុង ១០ នៅពេលគាត់សិកានៅក្នុងចង្វោះលោកអ៊រ្យបារាំ បូនដំនាន់នៅពីក្រុយគាត់។ នៅពេលដែលអ៊រ្យបារាំបានច្បាយដាម្នាយមួយភាពដប់ដល់មិលគឺស្មាដីកនោះ

គឺជាប្រជាពលរដ្ឋនៃក្រុងចំណែះនៃអ៊ូរ៉ាហ្មាត់ ហើយតាតគឺនៅក្នុងចំណែះនៃអ៊ូរ៉ាហ្មាត់ ហើយហើយ។ យើងបានដឹងទេ?

228 អ្នកស្ថិតនៅលើចំណែះខិតករបស់អ្នក បើនេះខិតករបស់អ្នកមិនអាចមានការប្រកបជាមួយអ្នកហើយដូចដឹងប្រចាំថ្ងៃបានប៉ុណ្ណោះ។

229 ក្នុងប្រុសរបស់ខ្លួននៅក្នុងខ្លួន ខ្លួន—ខ្លួន—ខ្លួនជាន់ក្នុងខ្លួនប្រុស តែតាតនៅក្នុងខ្លួនប្រចាំថ្ងៃទេ? តាតនៅក្នុងខ្លួនពេលនោះ។ បើនេះតាមរយៈការរៀបការតាតជាន់ ផ្ទាស់បុរាណជាបុរសម្ងាត់ដូចខ្លួន ហើយបន្ទាប់មកតាតជាក្នុងជាបុរសម្ងាត់ដូចខ្លួន។

230 ហើយអ្នកភ្លាយជាផិតកម្មាយយើងទេ ពីព្រះវាស្ថិតនៅក្នុងអ្នក ដើម្បីចាប់ផ្តើម។ ឥឡូវនេះបើយើងជាក្នុងរបស់ព្រះ គុណាលក្ខណៈរបស់ទីនេះ...គឺអ្នកអ្នកជាកុណាលក្ខណៈរបស់ខិតកអ្នក មិនមែនម្មាយអ្នកទេ គឺខិតករបស់អ្នក។ នេះជាយើកស្ថិតនៅក្នុងខិតក។ យើងទេ? ហើយឥឡូវនេះម្មាយរបស់អ្នកគឺជាអ្នកបង្កើត ដែលទីអ្នកបង្កើតរួចរាល់ខិតកអ្នក។ យើងទេ?

231 ហើយដើរដី ជាសាប់រូម កំជាអ្នកបង្កើតក្នុងពួកជាបុរសព្រះដីរ។ យើងទេចង្វាស់ណាស់។ មិនមែនដើរដីទេ តើដើរដីនេះអស្សារ្យយ៉ាងណា? វាគាររៀបចំដែលព្រះដីអស្សារ្យដែលបង្កើតរាយការ។ យើងទេ? យើងទេ?

232 ឥឡូវនេះបើអ្នកជាក្នុងប្រុសក្នុងស្រីបេសព្រះ នោះអ្នកជាន់នៅក្នុងព្រះ ពីពេលដំបូង។ អ្នកគឺជាកុណាលក្ខណៈរបស់ទីនេះ។ បើអ្នកមិននៅទីនោះទេនោះ អ្នកមិនដែលប្រើប្រាស់នៅប៉ះមានខ្សោយ។

233 ពីព្រះ ខ្លួនអាច ចេញពីចំណែះបស់ខ្លួន មានក្នុងប្រុសរបស់បុរសម្ងាត់នៅទីនោះបុរសនោះនៅទីនោះ ខ្លួនអាចបង្កើតជាន់តែក្នុងប្រុសរបស់ខ្លួនប៉ះ។ ហើយបញ្ហាគារនឹងបង្កើតការនៅការដូចខ្លួន។ អ្នកខើលយើងទេ?

234 ក្នុងប្រុសនិងក្នុងស្រីបេសព្រះជាម្ងាស់កាំងពីដំបូង។ ឥឡូវមិនបានជើរអស់កល្បាច់។ យើងធ្វើថា យើងចូលបានជើរអស់កល្បាចានិច្ច។ មែនហើយ មានតែទម្រង់មួយបុណ្យភាពនៃជើរអស់កល្បាចានិច្ច ហើយជាប្រះ។ ដើរដីដែលអស់កល្បាចានិច្ច គឺជាប្រះ។ បើអ្នកបានជើរអស់កល្បាច់នោះ ជើរនោះ គឺនៅក្នុងខ្លួនអ្នកជានិច្ច ហើយអ្នកស្ថិតនៅក្នុងចំណែះបស់ព្រះមុនពេលដែល

គ្មានសុម្រីតែដែនដើម្បួយ។ ហើយនៅពេលដែលព្រះបន្ទូលនេះ...ព្រះយេស៊ីវិទ្យានឹងត្រូវបានហោចា ព្រះបន្ទូល ហើយនៅក្នុងគ្រឿងរឿងបាន១ បាននិយាយថា “កាលពីដើមដំបូងឡើយ មានព្រះបន្ទូល ហើយព្រះបន្ទូលគង់នៅជាម្បួយ ព្រះជាម្មាស់ ហើយព្រះបន្ទូលជាព្រះជាម្មាស់” ហើយព្រះបន្ទូលបានត្រឡប់ជាសាថ់ឈាមហើយសៀវភៅហើយបានទៅកាលវីវិតាម្បួយទេដ៏។ អ្នកបានស្វាប់ជាម្បួយទេដ៏ ហើយអ្នកបានបើកឡើងជាម្បួយទេដ៏។ ហើយថ្ងៃនេះយើងកំពុងអង្គុយនៅនៃស្ថានសូគ់ក្នុងទេ ពេរពេញទៅដោយព្រះវិញ្ញាបណ្ឌជុំត្រួតពិនិត្យបុគ្គលិកនៃព្រះ។ ស្វាប់ជាម្បួយទេដ៏បានសៀវិជ្ជាម្បួយទេដ៏។ ប្រាកដធមាស់។

²³⁵ តុល្យវិនេះ តុល្យវិនេះ តុល្យវិនេះ អ្នកអាចប្រកបជាម្បួយទេដ៏។ អ្នកមិនអាចត្រឡប់មកវិញ្ញានៅទីនោះ ព្រោះអ្នកគ្រាន់តែជាព្រះបន្ទូលនៅក្នុងទេដ៏ ជារោប់ពុជា។ តែតុល្យវិនេះទេដ៏បានសំម្បងឱ្យអ្នកយើងបានពីតុល្យវិនេះទេដ៏ចង់ចង់អាយអ្នកប្រកបជាម្បួយទេដ៏។ បន្ទាប់មកទេដ៏បានចុំមក ព្រោះបានត្រឡប់ជាសាថ់ឈាម ដូច្នេះ ទេដ៏អារម្មប្រកបបានយើងតុល្យវិនេះជាម្បួយអ្នក។ យើងបានត្រឡប់ជាអ្នកប្រកបដើម្បីតុល្យវិនេះ? អីទុកទេដ៏អ្នកប្រកបបានសំម្បងឱ្យអ្នកបានពីតុល្យវិនេះទេដ៏។ ពីតុល្យវិនេះជាព្រះជាម្មាស់មិនអាចប្រកបនៅក្នុងព្រះវិញ្ញាបណ្ឌបានឡើយ ព្រោះបានស្វាយជាមនុស្សនៃជាម្បួយយើង។

²³⁶ ព្រះយេស៊ីវិទ្យាតីជាព្រះអង្គុយទេដោលបានសំម្បង ព្រោះប្រកបដើម្បួយទេដ៏ ព្រោះរាជបុប្រាណ តើម្បួយដែលកើតមក តែវាគ្រាន់តែជាភាយខោោសចិស្សម្រាប់ទេដ៏ ដើម្បីសៀវភៅនៅ គ្មាននរណាម្មាក់បានយើងបានពីពេលណាម្បួយទេ ប៉ុន្តែមាននៅតែព្រះបុគ្គលិកម្បួយគត់បែស់ព្រះ បានប្រកាសចាប់ទេដ៏ហើយ។ ព្រះជាម្មាស់ទេដ៏បានសំដើរ៖ម្បួយជាបុរាណសម្រាប់សៀវភៅ ចុំមកដើម្បីឱ្យអ្នកប៉ះទេដ៏។ ដើម្បីចេចទី៣ ពាន់១៦ “បើគ្មានភាពចម្បួនចម្បួន ភាពអស្សារីជាអាម៉ែកំបែងនៃព្រះ។ ដូចតែព្រះជាម្មាស់បានសំម្បងជាសាថ់ឈាមដែលពួកទេគោន់ព្រះបានយើង បានដើរបើកឡើងទៅស្ថានសូគ់។ យើងបានតុល្យវិនេះទេដ៏...”

²³⁷ អ្នកភ្លាយជាសាថ់ឈាម ហើយទេដ៏ជាសាថ់ឈាម ដូច្នេះអ្នកអាចប្រកបជាម្បួយគ្មាន ព្រោះទេដ៏គឺជាតុណាលប្រុណាបេសស្រោះនេះសេចក្តីសែល្ងាច់។ ព្រោះជាម្មាស់ជាសេចក្តីសែល្ងាច់។ តើវាបុគ្គលិក? ព្រះយេស៊ីវិទ្យាតីជាតុណាលប្រុណា៖

សំបាលទៅពេលដែលគុណាណក្ខណៈនៃសេចក្តីស្រឡាយពានបង្ហាញ ជាព្រះអង្គទេដៃជាល់។ គុណាណក្ខណៈទាំងអស់ដែលព្យាយាយឱ្យទៅក្នុងទេដៃនាមករក្រឡើងថា “អ្នកណាកំណើលព្រះនឹងបានប្រទានដល់ខ្ញុំនឹងមកជាន់ខ្ញុំ” ប្រាកដ ណាស់ ពួកគេត្រូវពេតានតម្លៃទុកជាមុន។ យើងមិនមែនទេ ត្រូវនឹងមិននោះទេ ទេ ហើយបើយ។ ពិតណាស់។

²³⁸ តម្លៃនេះយើងអាចប្រកបបានតាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ត្រូវ។ ហើយនៅក្នុង នោះអ្នកគឺជាដែងកម្មយ៉ាន់ទេដៃជាល់។ ទេដៃជាដែងកម្មយ៉ាន់ព្រះបន្ទូល។ “ពីព្រះទេដៃ ព្រះបន្ទូលតាំងពីដើម អ្នកគឺជាព្រះបន្ទូលតម្លៃនេះ។ យើងទេ? ខ្ញុំកំពុងអធិបញ្ញាយ យប់នេះ វិធម៌អាជិតរីមួយចោះដែលខ្ញុំចូលទៅ អំពីព្រះបន្ទូលជាអ្នី យើងទេ។ ហើយ តម្លៃនេះអ្នកគឺជាដែងកម្មយ៉ាន់ព្រះបន្ទូល។

²³⁹ សូមស្វាប់។ មានរឿងមួយដែលខ្ញុំមិនអាចធ្វើបាន។ ខ្ញុំមិនអាចអ្នកពី ដីផ្លូវដីការបស់ខ្ញុំទេ។ ទេ ខ្ញុំឆ្លងកាត់ការពារព្យីកពេញយ៉ាងអារក្រារ។ ខីពុកខ្ញុំជា ជនជាតិអ្នរោទ្រដៃជាល់។ មាយបស់ខ្ញុំគឺជាថានជាតិតំណាង តណ្ឌាភាតកកណ្ឌាល នាង ជាថានជាតិតំណាង គុរសាងនមួយ។ តម្លៃនេះ ពួកគេប្រមិក ភាគរឿនបានស្ថាប់ ជាមួយការនឹងយកកំពុង ពួកគេគារយកប់គ្នា រួមមួនការកំពុង ជាបើម។ ខ្ញុំមិនអាចអ្នក ទេ គ្នាផីរីរីរីរីរីរីរីនោះទេ ព្រះបុព្ទការដើមនិងមេកជាងគ្រសារបស់ខ្ញុំគ្នារាយ ខ្លាចណាស់។

²⁴⁰ ប៉ុន្មាន បងប្រុសអើយ មានរឿងមួយដែលខ្ញុំអាចអ្នកបាន ខ្ញុំអាចអ្នកពី ព្រះអង្គស់យេស៊ូដែលបានលោប់ខ្ញុំ។ ហើយជាមួយនឹងអំណាចទៅការជាសំបុរឈ របស់ត្រូវ ជាំគ្រាប់ពុពុជាយកំណែតទុកជាមុន ហើយខ្ញុំបានយើងរក។ តើខ្ញុំជាក្នុងប្រុសរបស់អ្នកណាតីតម្លៃនេះ?: មែនហើយ ខ្ញុំអាចអ្នកលើទេដៃជាល់។ ហើយខ្ញុំបានចំណាយពេលសាមសិបប៉ុណ្ណោះនៃជីតិបស់ខ្ញុំអ្នកពីទេដៃជាល់។ ហើយទេដៃនឹងទុកខិចខំ សាមសិបប៉ុណ្ណោះទៀតខ្ញុំនឹងព្យាយាមនិយាយប៉ុន្មោះទៀតអំពីទេដៃជាល់។ យើងទេ? ខ្ញុំអាចអ្នកពីបុព្ទបុរឈខ្ញុំបានលើយ៉ា អ្នកណាកំណើលបានលោប់ខ្ញុំ។ ហើយបញ្ចូនជាយ ព្រះវិញ្ញាណរបស់ត្រូវហើយបាននិយាយថា “នោះហើយ។ និយាយរឿងនេះ ហើយ កាន់កំណើតទៀតទេដៃជាល់។ ធ្វើរាន។ ហើយអូ ខ្ញុំអើយ ខ្ញុំអាចអ្នកលើព្រះអង្គ! តើទេដៃជី

វាយើដីចម្លួច? តាមរយៈការណាងទីកដោយព្រះបន្ទូល ទីកនៃការពេញការបង្ហាញ។ សង្គមថាយើដីអាចពន្លេលើការណាង។

²⁴¹ អ្នកធ្វើដែលបានតាំងវិញការណាងមុនពិតប្រាកដ នឹងនៅជាប់នឹងព្រះបន្ទូលព្រះពីព្រះពុកគេដីជាដឹកមួយនៃព្រះបន្ទូលនៅ។

²⁴² អូ! ជាយើដែលវាយើដីជាត់ តើអ្នកនឹងរាយើដែលបំពេលណាត? ពុកមេត្តឱ្យឱ្យ ពុកបាបទីស្ថិតិ ពុកព្រឹសហិជីវិន អ្នកនៅខាងក្រោម អូដែលអ្នកចែងដី ជាយើដី ពីព្រះវិហាយមួយទៅព្រះវិហាយមួយ ពីសសទៅការនេះ និងទូទស្សន៍ ទៅកាន់ ទូទស្សន៍ ពីដែនដីមួយទៅដែនដីមួយ ហេតុអ្នកមិនមកនេះ៖? ឡើងចង់មានការប្រកបត្រាងមួយអ្នកណាងស់។ ឡើងចង់ប្រកបជាមួយអ្នក។ ឡើងចង់ជាគ្មានសំបុរីអ្នកណាងស់ ឡើងចង់ជាគ្មានសំបុរីអ្នកដោយការកិតជាបីនិត្តុបស់អ្នក មិនមែនទៅព្រះវិហាយប្រចាំពេល៖និកាយ បុំន្តែចំពោះព្រះបន្ទូលបស់ឡើងដែលឡើងគឺជាដឹកមួយនៃបំណងប្រាប្រាណនៅក្នុងអ្នក។

មានពេលហើយអ្នកណាងក្រសកម្មានសេចក្តីសុចិត្ត អ្នកនោះនឹងបាន
ផ្លូវ (យើប្រើទេ? អាហ្វោ)

²⁴³ ហើយឡើងបានបញ្ចូនអំណាចនៃការជាគ្មានសំបុរីសំបុរីដី ដើម្បីនាំអ្នកចេញពីការខុចឡើងចង់ប្រាយនៃសាសនាដែលអ្នកកំពុងស្តិតនៅ។ ការពីករ ខុចឡើងចង់ប្រាយនេះ ដែលយើងកំពុងរស់នៅ ព្រះបានបញ្ចូនអំណាចជាគ្មានសំបុរីបស់ឡើង ព្រះបន្ទូលបស់ឡើងបានបង្ហាញការពិតិធម្មិយើប្រើ ដើម្បីនាំអ្នកចេញពីការខុចឡើងចង់ប្រាយសាសនាដែលកាតែលួចដោយនៅក្នុងអ្នក ទាក់ទង ធនានិងមិនដឹងអ្នកសោះ។” សូមគិត ិត្តិអីយ។

²⁴⁴ អ្នកដើរទេ ព្រះជាមួសបានបញ្ចូនព្រះចេស្សាបស់ឡើង ដើម្បីបំពេញសម្រាប់ព្រះបន្ទូលបស់ឡើង ហើយបានជាគ្មានសំបុរីសាក់និងអំប្រាប់ទាំងមូល។ ជាគ្មានសំបុរីពីបុរសចំណាស់និងស្រីចំណាស់ ពីព្រះឡើងបានសន្យាចារឡើងដឹងដើរ។

²⁴⁵ ហើយអ្នកដែលព្រះសន្យានឹងធ្វើនោះឡើងធ្វើ។ ត្រូវអ្នកដោយ... ឱ្យឯងដែលខុច ព្រះមិនរាប់គីជាមួយការឡើយ។ បុំន្តែឡើងនឹងក្រោមព្រះបន្ទូលបស់ឡើង ហើយឡើងនឹងបញ្ចូនព្រះគិត្យណាបស់ឡើង! “យើងគឺជាប្រះបានជាំរាប់។ អញ្ញនឹងក្រសាថីករាជាំងយប់ទាំងឡើងក្នុងលោអ្នកខ្លះ: ក្រុងករាជបេត្រិកដែលបស់អញ្ញ។” ព្រះគម្ពីរបាប់ចាមពីរ។

²⁴⁶ អូ! ផ្ទាយដែលរាងដៃ អ្នកដែលមានសេចក្តីប៉ែងប្រាថ្ឌាន់ក្នុងចិត្ត! អ្នកត្រូវតែ មានវា បុមុកនឹងមិនអង្គយនៅទីនេះទេព្រឹកនេះទេ ហើយអ្នកនឹងមិននៅក្នុង ព្រះវិហារនឹងសាលប្រជំទាំងនោះទេ ហើយវីដែលអ្នកចូលទៅនៅខាងក្រោមឯង នៅទីទាំងប្រទេស បើមានអ្នមួយមិននាំអ្នកទៅទីនោះ។ មនុស្សម្នាក់បាននិយាយ ជាមួយអ្នក។ កំឡុងពាណាពេញត្រូវ។ មានការបានសម្ងាត់ដោយព្រះបន្ទូលដែលនឹង ធ្វើឱ្យការយកសង្គចសំខ្សោ។ អុ កូនបែលសំព្លះដើយ សូមស្អាប់! កំស្តីតែនៅក្នុងការ ខួចច្រៅត្រាយនោះ។ ចូរបញ្ជីវា។ អំប្រាប់បានធ្វើព្រះជាម្នាស់ បានហៅអ្ន ដែលទាស់ប្រាកំណា...

²⁴⁷ អ្នកនិយាយថា “តើផ្សេបចំការគេះនៅបែលខ្ញុំដោយរៀបចំណា? តើខ្ញុំត្រូវ ធ្វើជីថង់បុរី?” នោះជាកិច្ចការរបស់ព្រះ។ “តើខ្ញុំធ្វើបែលនេះម៉ែបាន? សហការ បែលខ្ញុំនឹងផ្តលខ្ញុំចុះ។”

²⁴⁸ ព្រះជាម្នាស់មានបន្ទូលថា “អ្នកដែលលោប់លោប់ខ្លួនអ្នកម្នាយ នឹង ប្រពន្ធគ្រោសារ និងផ្លូវបែលខ្លួន ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យព្រោតនូវរាជសារនិងផ្លូវ ខ្ញុំនឹងផ្តល់ឱ្យព្រោតនូវខ្លួនខ្លួន និងម្នាយ បងប្លនប្រុសស្រី នៅក្នុងដែនដីនេះ និងជីតអស់កល្បាតនិច្ចនៅលើ ដែនដីនាថេអនាតោ។ វាដាការសេន្យាមិត្តដើរយ៍។ នោះ អុ! ត្រូវបានស្រាប់ទីក! កណ្ឈោតសេន្យាបែលព្រះបានធ្វើនឹងកើតឡើង។ គ្រាប់ពុំធំទំអស់ គឺជាសេចក្តី សេន្យាបែលសំព្លះជាម្នាស់។

²⁴⁹ ហើយបងប្រុសស្រីដើយ សូមឈប់ហាយទ្វាយសក់នោះ ព្រោះវាដាករឿងចំឡើង ចំពោះព្រះ។ ឈប់ស្អែកសម្បែកបំពាក់ទាំងនោះវាពិតជាក្នុងស្អាប់ខ្លួនចំពោះត្រូវ ណាស់!

²⁵⁰ បងប្រុសស្រី បុសស្រី សូមអ្នកឈប់ទទួលអាហារពីនិភាយទាំងនេះ ដែល កំពុងធ្វើឡើងទៅ សូមឱ្យប្រពន្ធរបស់អ្នកធ្វើវាតិញ។ វាមិនអាចទាក់ទាញបានទេ ដល់ព្រោតគ្រឹះស្អាន។

²⁵¹ សូមប្រគល់មកព្រះបន្ទូលឱ្យពិញ! យកព្រះបន្ទូលហើនីកើនឡើង។ វាគ្រូវតែ វិកចំប្រើន។ ការធ្វើសំបុរាប់ព្រះដែលបាននាំវាកំនែនដំបូង គឺត្រូវមកវិញ នៅបើផ្តល់របស់អ្នក ត្រូវប់មកវិញមួយឡើតតុល្យវិនេះ។ ទ្រង់នឹងក្រុលប់មកវិញមួយ ឡើត ទៅកំនែនដែលវានោះ។

²⁵² ហេណុកត្រូវបានលើកទ្វីដីសែបភីស្ថាប់តាមរយៈអំណោចឆ្លាស់ប្របស់ព្រះ។ តើព្រះបានធ្វើដីម្តីដីម្តី? ជីវិប្រភេទនៃក្រោមដំនីជំនួយលើកទ្វីដីទៅស្ថានស្អែកដីដូច្នោះ មែនហើយ អលិយ៉ាគីជីបច្ចាប់។

²⁵³ សាកសពបស់ព្រះយេស៊ូវបានត្រូវពានឱ្យបន្ទាប់ពីសុគត្ត។ ហើយនៅក្នុងផ្ទុក រាជការយេបស់ព្រះយេស៊ូត្រូវបានពានឱ្យបន្ទាប់ដោយព្រះបន្ទូលបស់ព្រះ។ ហើយការ ផ្តល់ស្មើភាពស្ថាប់ ត្រូវធាតុការ ទៅជារស់ទ្វីដីព្រៃនិងជាប្រព័ន្ធផាច់បុរាណនៃព្រះដែល មានសិរីណ្ហ។ ព្រោះហេកទំនុកដំឡើង ១៦:៩០ បើអូកចង់ជាក់វាងុះ ១៦:៩០ បាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងមិនទូកព្រលិះបែបសំឡេងនៅក្នុងហាននរក ហើយខ្ញុំកិចន អនុញ្ញាតឱ្យព្រះដីសុខុបស់ខ្ញុំមិនមែនព្រាករណុយដែរ។ ទិញរោងអីដី! ឯករាជ្យ

²⁵⁴ ព្រះបន្ទូលនោះត្រូវតែកើតមាន វាជាប្រព័ន្ធបន្ទូលបស់ព្រះ! ដ៏វានៅក្នុងចិត្ត របស់អ្នក បើអូកចង់ចូលទៅក្នុងគ្រាលើកទ្វីដីទៅទ្វី។ បើអូកចង់ភាយជាក់ស្ថាប់ ពិតប្រាកដចូលជាក់ព្រះបន្ទូលនេះ។ ដូចដែលខ្ញុំធ្វើថាអាមេរិក ព្រះមានបន្ទូល ថា “ចូរយកក្រោងនេះហើយសុវាងទេ” ដែលហេកនិងព្រះបន្ទូលគឺជូគ្រោ។ ហើយ រាល់ការសវនានៅទីនោះត្រូវតែបង្ហាញឡើងវាតី ពីព្រោះវាជាតុធដើមបែបស់ព្រះ។ កំ ឃាយអ្នកខាងទីនៅក្នុងបន្ទូលនេះ ព្រោះយុម្ភុម្ភារបែងប្រើប្រាស់ ព្រោះយុម្ភុម្ភារបែងប្រើប្រាស់ កំអនុញ្ញាតឱ្យគាត់បានច្បាប់ខ្លួន អ្នកខាងសាច់ឈាយនោះ វិញ្ញាសារិស្ស ចំណែកដីដីនិងការរបៀប។ ចូរធ្វើព្រះ!

²⁵⁵ អំប្រាប់មិនបានធ្វើការក្នុងវាជាកិច្ចការក្នុងនៅសម័យបស់គាត់ ទេ និយាយថា “ខ្ញុំកើតសំពេកមិនអាចមានក្នុងបាន។ ខ្ញុំបានធ្វើរឿង នៃប្រជាធិបតេយ្យនៅក្នុងព្រះ។” បីនៅតាត់បានហេកទ្វីដែលចូលយើងព្រះបន្ទូលបស់ព្រះដូចជាត្រាន។ ហើយគាត់មិនងារេដីការសវនាបែបស់ព្រះដោយសារការមិន ធ្វើទៀត។ បីនៅតាត់មានកម្លាំងខ្លាំងភ្លាត ហើយលើកទ្វីដីសិរីអូកធ្វើរឿងបែបស់ព្រះជាម្មាស់។ គាត់ដីងបានអាមេរិកទៅបានអនុគត្តនៅក្នុងបន្ទូលដែលខ្លែងបានសវនា។

²⁵⁶ អូ! ក្នុងប្រុសដែលរង់ដោរបាត់ បានត្រូវបំផ្តាញដោយសត្វនៅលើដីនេះ។ បងបុន្តែលីរង់រង់ កន្លែងនិងចុះដំនឹងដីនេះបានទាក់ទាញអ្នក! ហើយបុន្តែលីនើ ជាទិស្សទាញច្បាប់ អ្នកអាចបាត់ទុកខ្ញុំបានចាន់បាត់ បីនៅមានកំច្បឹងទាំងនេះនៅពេល ដែលអ្នកតុបអូកដែលបញ្ជីន សាការុំន បានជូបនៅយ៉ាងបំផ្តុំទៅទៀត នាងបានអង្គយ នៅក្នុងបន្ទូលនេះដឹងដឹង នៅក្នុងកន្លែងនេះ ដូចដែលអ្នកបានដឹងហើយ។ ពេលអ្នក

ជូនបឹងនោះ អ្នកនឹងដឹងថាមិនមែនខ្ញេះ ប៉ុន្តែព្រះបន្ទូលនេះគ្រឿមគ្រូរ៍។ នៅរាយការ នៃហាងកាត់សក់ទាំងនោះ ហាងមួយដែលទាំងនោះ។ ចេញពីរបស់ទាំងនោះ។

²⁵⁷ និយាយ “ហេតុអ្នកនឹងជាអ្នកមិនបារៀនពួកគេពីការអស្សាយ តើត្រូវធ្វើ យើងដូចម្នប់ទេ?” គ្រាន់តែចាប់ផ្តើមជាមួយនរបីសុបែលអ្នក ហើយបន្ទាប់មក យើងនឹងចូលទៅកាន់ពិធីជាតិការណ៍ យើងព្រេ? គ្រាន់តែចាប់ផ្តើម “ការរៀនសូត្រ ដែលជាកម្មវិធីសមហេតុជាប់បែលសំអ្នក។”

ជូន: បង្ហូនអើយ ខ្ញុំទូនអ្នកភាគល័ត្តា ដោយសេចក្តីមេគ្នាករណា នៃព្រះ ឱ្យយុទ្ធនាមបាយទុកជាយញ្ញបុជាកស់ ហើយហិសុទ្ធ ដែលតាប់ព្រះបរិច្ឆេទដល់ព្រះ ជាការគោរពនៃអ្នកភាគល័ត្តា ដែលមាន ទំនង

²⁵⁸ អ្នកគ្រាន់តែធ្វើ “ជាការគោរពនៃអ្នកភាគល័ត្តា ដែលមានទំនង” ព្រះជាម្នាស់ នឹងចេរក្បាលបែលសំរៀងឡើត គ្រាន់តែដើរីករាល់ហេតុដែលអ្នកអាចបោកខ្លួនឯង និងធ្វើ។ តើវាឡិនអត្ថិជ្ជទេ...វាអិនសមហេតុជាប់បែលសំរីទំនាក់ខ្លួនបែល នានា។ ហើយចេញទៅក្រោហើយប្រព័ន្ធដូចជានោះ នៅពេលដែលព្រះគម្ពិរបាន ធ្វើលទេសវា? មិនសមហេតុជាប់បែលសម្រាប់បុរសម្ងាត់ដើម្បីបានទំនួលទៅ គុងគោលបាលទីផ្សារដោយឱ្យមានសញ្ញាប៉ែន់ និងសងសំរាប់អស់នេះនៅទីនេះ ហើយមេរៀនច្បាក់សិក្សាសាលាចាំងអស់និងបែលសំរៀងឡើត នៅពេលដែលវាត្វូយ និងព្រះបន្ទូលបែលព្រះ? យើងព្រេ?

²⁵⁹ បុរុមាត់របស់អេសាយតាត់គ្រាន់តែជាមនុស្សមុកដែលមានបុរុមាត់មិន ស្ថាត់ តាត់បាននិយាយថា “ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង់សិក្សានៅក្នុងបំណែង មនុស្សមិនស្ថាត់ ហើយទូលបង់មានបុរុមាត់មិនស្ថាត់។ ធម្មនាគ់លែលបង់ ពីព្រះទូលបង់បានយើងព្រេ។” ហើយទៅការមួយបានចុះមកយកឡើងដើរីសុទ្ធ ត្រូវឱ្យចេញពីរាល់នេះបែលព្រះហើយត្រូវបានបង់បែលតាត់។ ពីបុរុមាត់ របស់មនុស្សរដូចនេះជាបុរុមាត់របស់ហេតុភាគល័ត្តា ព្រះបន្ទូលបែលព្រះ ព្រះជាម្នាស់។ អំណាច់ផ្លាស់បុរុបែលព្រះ

²⁶⁰ អ្នកនេះសាច់មួយយោងខ្លួនឯង—និងអ្នកលក់លីខេត្តណ៍ស្សាយ បែលសំរី និង អ្នកដែលបានប្រមូលតុក្រានេះបន្ទាប់ខាងលើហើយបានបិទទ្ធរ ពួកគេខ្លះគ្នានៅ ការអប់រំគ្រប់គ្រាន់សូម្បីសរសរណ៍យោះជ្លាក់ខ្លួនឯង។ ព្រះបានផ្លាស់បុរុពួកគេពី

អ្នកនេសាទទ្រីទៅជាអ្នកនេសាទមនុស្ស ព្រះមានអំណាចជ្លាស់បុរីសនិងស្រីនៃតាមដូរទៅកាន់ពួកហិសុទ្ធនៃព្រះជំអមតាំ។ នេះជាការធ្លាស់បុរីអំណាចនៃព្រះ!

²⁶¹ បុរិបាសមាជិកក្រុមជំនួយក្នុងគំបន់ ព្រឹសបីដើរឲ្យន មេគុខីស្តី ពួក ពេនីកស្តី បុរីមួយ នៅតាមដូរដែលតាត់បានទៅ ជាមួយសាធារណ៍អស្តាប្រជាមុន និងព្រះគ្រឿស្តី ហើយដើរឲ្យចាប់អង្គភាពលីតេតិវិនជាងគេតែតាមដូរបំពុំតម្លាក់នៅក្នុងស្រុក។ តើមាន អ្នកកែតាមដូរនៅតាមដូររបស់តាត់ចុះទៅក្រោងជាម៉ែស ចុំប្រមុណ្ឌមនុស្សមួយ ក្រោម តើអ្នកណាដើរឲ្យដែលដើរឲ្យព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ? នៅលើដូររបស់តាត់ចុះទៅទីនោះ ត្រូវបានរំបូស ហើយតាត់បានពុសមួយ។ ហើយតាត់បានធ្លាស់បុរីតាត់ពី ក្រុមជំនួយ សមាជិកនិងអ្នកចូលក្រុមជំនួយម្នាក់ ទៅបេការរបស់ព្រះដែលបានសរស់ ព្រះបន្ទូលនៃព្រះនៅក្នុងគម្ពិសញ្ញាថ្មី។ ពីសមាជិកក្រុមជំនួយទៅជាផួកហិសុទ្ធ!

²⁶² អូ! ផ្ទាយដែលរៀងចាត់សុមិលយប់។ កូនប្រុសរៀង ពួរដែលចេញពីកនៅង មួយទៅកែវនៅក្នុងការខូចច្រោះត្រាយនេះ។ សុមិលនៅព្រឹកនេះ កូនឡាតាំង សុមស្តាប់ខ្ញុំក្នុងនាមជាបុរីសម្រាក់ដែលកំពុងព្យាយាមឈរនាប់ពេះមុខមនុស្ស រស់និងមនុស្សស្តាប់។

²⁶³ នៅលើបណ្តាប្រទេសដែលបាក់ជ្រាយនិងមកដល់បើអ្នកនេវតែទាក់ទាញ អ្នកដែលបានដើរទៅកែវនៅនោះសុមអង្គយោតម្បូយក្នុងពុំកញ្ចប់ និងចំណេះ។ ខ្ញុំដើរឲ្យចាត់រីកពេលហើយនៅក្នុងបុសមួយអ្នកអត់ទោសឱ្យខ្ញុំដឹង អ្នកនេវក្រោននិច រាយៗពេល ២០ នាទីរៀបុតដល់ម៉ោង១២ ។ ហើយខ្ញុំមានមនុស្សទាំងនេះ នៅទីនោះទាំងអស់ ពេលព្រឹក។ ខ្ញុំធ្វើឱ្យអ្នកនេវជ្រាយពីការងារនិងអ្នកដើរឲ្យទៅទីនោះ បុន្ថែមឱល មិត្តជាជិស្សជ្រាវព្យ័េ អ្នកអាចនេវជ្រាយពីព្រះជាក្រោះដោរឲ្យរហូត។ សុមត្រលប់ មកវិញ ពេលព្រឹក។ តើអ្នកនិងមកម៉ោងទេ? មានបន្ទប់នៅឯកប្រកាសទីក។

នៅក្នុងសុកសត្វជាយុរិកហើយ ខ្ញុំដើរឲ្យចាត់ដូចខ្លះម៉ោង
កូនគូចកែវតែមកដើរឲ្យដើរឲ្យសង្គ្រោះមនុស្សពីអំពើបាបរបស់
ពួកគោ។

លោកយុបានបានយើងច្រោះនៅលើដូរឲ្យន កូនចៀងជាក្រោះ
រហូត

អូ! ព្រះគ្រឿស្តីដែលក្រោះគេត្រាងនៅកាលវីរី។

អូ! ខ្ញុំស្រួចរាយៗមនុស្សដែលមកពីភាគីទេ មកពីភាគីទេ
ជើងទ្រង់បានធ្វើប្រើប្រាស់ម្មាប់ខ្ញុំ។
ទ្រង់បានអភ័យៗបាបឃស់ខ្ញុំទាំងអស់ដាក់ព្រះវិញ្ញាណ
បិសុទ្ធ

អូ! ខ្ញុំស្រួចរាយៗមនុស្សដែលមកពីភាគីទេ

មានអ្នកទារពន្លេម្មាក់បានឡាអិស្សាននៅក្រោមដំនឹងនៅ
ថ្ងៃមួយ

គាត់ស្រកចា “ខិត្ត៖អម្ចាស់ដើរឃុំប្រជើសរើស
ទូលបង្វីជីង!”

គាត់ក្រោបានអភ័យៗបាបឃស់ខ្ញុំទាំងអស់ ហើយមាន
សេចក្តីសុខដែរជាលើក្រោបានឡើងក្នុង

គាត់និយាយចា “មកមើលបុរសម្មាក់មកពីភាគីទេ”
(ត្រូវហើយ។)

មនុស្សខ្លួនត្រូវដើរហើយមនុស្សគ្រប់ដែលបានពួរ មនុស្សគា
និយាយបាន

អំណាច់នោះត្រូវបាននិយាយដោយគ្នាំស្រួចរាយៗនៅលើស
មុទ្រ។

មនុស្សខ្លួនកំរាប់មិលយើង ខ្ញុំជីងចាប់រាប់
មេត្តាករុណាបស់បុរសនោះមកពីភាគីទេ។

²⁶⁴ ជាប្រភេទព័ន្ធកិច្ចនៅថ្ងៃនេះ។

ស្រីនៅនៅអណ្តុងនោះ អំពើបាបឃស់នាងបានប្រាប់
នាងមានឆ្លើយប្រាក់នៅត្រូវនោះ។
នាងត្រូវបានលើកកំលងទោសពីអំពើបាបឃទាំងអស់ និង
សន្តិភាពដែរជាលើក្រោបានដាក់នៅខាងក្រោង
នាងស្រកចា “សូមមកមើលបុរសម្មាក់មកពីភាគីទេ”

²⁶⁵ ត្រូវដើរ ទ្រង់អាចធ្វើបានដូចត្រូវ។ ទ្រង់បានរាលិត្តរបស់អ្នកនៅព្រឹកនេះ។
បុរសដើរ ទ្រង់បានអានដួងចិត្តរបស់អ្នកហើយ។ អ្នកទារពន្លេ សូមអិស្សាន!

អូ! ខ្ញុំស្របឡាត្វូលដែលមកពីភាគីទៀត មកពីភាគីទៀត
 ដើរពីព្រៃងបានធ្វើប្រើប្រាស់សម្រាប់ខ្ញុំ។
 ត្រូវដោនអត់ទោសបាបបស់ខ្ញុំទាំងអស់ ហើយដាក់
 ព្រះវិញ្ញាណាមិសុទ្ធនៅខាងក្រោង
 អូ! ខ្ញុំស្របឡាត្វូលដែលមកពីភាគីទៀត

²⁶⁶ តើអ្នកមិនប្រឡាត្វូលត្រូវដោនអត់ទោសពីព្រៃងនេះទេ? អូ! មនុស្សរាងដោនបាបនៅទីនេះ បុគ្គលិនដែលអ្នកនៅ តើអ្នកនឹងទទួលប្រាប់អ្នកស់នៅព្រៃងនេះទេ? ត្រូវដោនជាប្រាប់បន្ទូល ហើយប្រាប់បន្ទូលព្រៃងបាននាំដល់អ្នក។ តើអ្នកមិនទទួលយកត្រូវនៅព្រៃងនេះទេបុរី? តើអ្នកនឹងគ្រាន់តែលើកដែលធ្វើដូចបុណ្យបុរីមួយ ហើយដូចបុណ្យបុរី សូមនិយាយថា “ខ្ញុំចង់ទទួលយកត្រូវដែនឡាន៖” បងប្រុស ខ្ញុំសុខចិត្ត។ ខ្ញុំចង់ទទួលយកត្រូវនៅឡាន៖” តើអ្នកនឹងយកទៀត អ្នកណាបានដែលចង់អធិស្ឋាន ហើយនិយាយថា “ខ្ញុំចង់...” អធិស្ឋានជាជាង “ខ្ញុំជាមនុស្សមនោបាប។ ខ្ញុំចង់បាន...” ព្រះជាម្នាស់ប្រទានពាម្នក។ នរណាម្នាក់ដោយនៅទៀត? ត្រូវប៉ុត្រា អធិស្ឋានតុល្យរោនេះមួយនាទី។

អូ នៅក្នុងស្ថុគសុទ្ធនោះជាយុមកហើយ (តើជាការពីករណី អ្នកដឹងទេ ក្នុងដែលដឹងនេះទេ) ហើយខ្ញុំដឹងថាការពីករណីដូចេះ ទាកកតូចបានកែតែមកដើរឯធម្មសង្គ្រោះមនុស្សពីអំពើបាបបស់ក្នុកគោ។
 នៅពេលដែលយើបានបានយើបានទៀត នៅពេលច្រោះនោះ ត្រូវដោនក្នុកពីករណីដឹងទេ ជាក្នុកបៀបណា (ដូចចូលថ្វីនេះទេ)
 អូ ត្រូវដោនជាប្រាប់គ្រឿនថ្មីដែលព្រៃងបានគេណានៅកាលលៀនៅទៀត។

²⁶⁷ តើអ្នកមិនប្រឡាត្វូលត្រូវដោននៅពេលយកអស់ពីគ្រឿនបស់អ្នកទេបុ ដូចេះអ្នកអាចដើរបានពីស្ថានភាពលោកកីយនេះ ដែលអ្នកអង្គូយនៅ? អ្នកជាស្រី អ្នកជាបុរស អូ តើអ្នកបានអង្គូយនៅទីនេះដើម្បីគ្រឿន? រាប់ឡាត្វូលនៅទីនោះ តើជាក្នុកមួយដែលជាកំបុងនៅក្នុកអ្នក មានអង្គូយដែលយើនហើយព្រៃក។ អ្នកនឹងមិនអង្គូយពីបុរីម៉ោងទៀតទេនៅទីនោះនៅក្នុងអគារដូចនេះ មានអង្គូយ។ តើអ្នកមិនគ្រាន់តែយកចិត្តអ្នកជាកំបុងទេ នៅថ្ងៃនេះ? មួយដីនិងវិញ្ញាសាស្ត្រនិងរបស់ទាំងអស់នេះដែនដី

សូមល្អាចត្តាយពីគំនិតរបស់អ្នកតម្លៃនេះ បងប្រុសជាទីស្របទាញប្រឹមប្រឈមស្រីជាទីស្របទាញប្រឹម

ក្រុមដំនុកកំពងូរបុរាណ ប្រជាពាកិដីអស្សាយកីដែកចាក់
អីស្រាវជលកំពងូរការ ទីសំគាល់ដែលរួមការការបានទាយ
ថ្វូរបស់សាសន៍ដើម្បីបានរបៀប ជាមួយពេលដីខ្លី
“ចូរក្រឡូប់ ខ្នួកខ្នាត់ខ្សោយ អ្នកទៅវិញ”

ថ្វីនេះសេចក្តីព្រាសណ៍ហេរោនិតមកដល់ហើយ
ចិត្តរបស់មនុស្សបានដោចចំពោះការកំយេខ្មារៈ
ត្រូវបានបំពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ សូមខុចដោរបស់អ្នក
បានកុប់តែង និងចូរស់លាស់
មើលប្បុទ្ធរបស់អ្នកជិតមកដល់ហើយ។

ហេរកវិភុងភាយកំពងនិយាយកុហក សេចក្តីពិតរបស់ព្រះ
ត្រូវបានបងដីសេច
នោះព្រះយេស៊ូវជាប្រព័ន្ធដីស្តីរបស់យើង។

²⁶⁸ តម្លៃ នោះជាការពិតា អ្នកដឹងទេ យើងទាំងអស់ត្រូវ គឺថ្វីដែលយើងកំពង
សែនទៅនៅបី បីនេនទេមានបន្ទូលចាំ:

បីនេនទេមានបន្ទូលចាំ វីនិងមានពន្លឹះនៅពេលណ្ឌាច
ជួរទៅរកសិរីលូអ្នកប្រាកដជានិងករយើង។

²⁶⁹ នោះជាថ្វីដែលយើងកំពងរស់នៅក្នុងពេលនេះ។ ពន្លឹះនិងត្រូវចំងនោះពេល
ណ្ឌាចពេលភាពនឹងគឺកំពងពេមកដល់ ផ្តាយពេលណ្ឌាចបាននេះមក។

ផ្តាយព្រឹកនិងផ្តាយណ្ឌាច
ហើយបន្ទាប់ពីនោះកំងងីត!
សូមកំឱ្យមានភាពព្រៃមក្រំនែករបាយត្រូវ
នៅពេលដែលខ្ញុំចាប់ធ្វើមចុងក្រាយ

ដ្ឋីគទាំងអស់ត្នានពេលដែលជានិងចថ្វាតេះ
 ហើយទីកដំន់អាចធ្វើអាយុំអងទួរ
 បីនៃខ្ញុំចង់រើប្រឹមុខទីទ្វាករបស់ខ្ញុំ
 នៅពេលដែលខ្ញុំបានផ្លងការតែបារោះ
 កំប្រាប់ខ្ញុំជាលេខសោកសោះ
 ជីវិតនោះគ្រាន់តែជាសុបិន្ទុទេ!
 ហើយពួកបើដីស្មាប់ហើយអាក់អ្នូល
 ហើយអ្វីរមិនមែនជាអ្វីដែលពួកគេហាក់យើង។
 មែនហើយ ជីវិតគីតិតិ! ហើយជីវិតគីស្មាប់ត្រង់!
 ហើយជួរមិនមែនជាគាលបង្ហាញបែរសៀវភៅទេ។
 ដ្ឋីកម្ពុកជាចូលឱដីនឹងត្រូវត្រឡប់មេជាចូលឱឲ្យ
 មិនត្រូវបាននិយាយអំពីព្រៃលឱងទេ។
 ជីវិតបស់មនុស្សអស្សាយទាំងអស់ទំនួរយើង
 ហើយយើងអាចធ្វើឱ្យជីវិតបស់យើងជួរសៀវភៅយ៉ា
 ហើយធ្វើកខ្លះទុកយើងចោល
 ស្ថាមធើននៅលើខ្លួចនៃពេលដែល
 ស្ថាមធើនដែលប្រើបាលជាមានមួយទៀត
 ពេលកំពុងដី៖ទុកបើជីវិតដីខ្លួរកិត្ត
 បងប្រុសដីកំសត់និងលិចសំណោះ
 តុងការមើលយើងនឹងមានចិត្តមួយទៀត។
 ចូរយើងព្រាកទ្វីងហើយធ្វើវាទេ
 ដោយចិត្តទួរព្រឹមាមួយ
 កំពើជួរគោរបីតិតិ!
 ធ្វើជាអីរុសកុងការពេញ!

²⁷⁰ ព្រះអង្គជាឌីប្រចាំឆ្នាំ ពួកគេគឺជាបស់ត្រង់។ ទូលបង្គំបានយើងបុរសពីរនាក់ឈុយទៀត បិតាអើយ។ ទូលបង្គំអធិស្សនាចារ៉ែងនឹងយកពួកគេគឺត្រូវរៀននេះ។ ពួកគេចង់ធ្វើជាកុនបស់ត្រង់។ ពួកគេបានក្រាក់ពីការណូនីខ្សោយនៃជីវិតដែលពួកគេបានរស់នៅ ហើយតាមីរួរពួកគេចង់ភ្លាយជាអ្នកគីតជាចី ដោយទទួលបុណ្យរៀងមុជ

ដោយព្រះវិញ្ញាណាបិនុទ្ទិ លើក្រាប់ពុជនោះដែលបានជំនោកដឹកចិត្តបិនុបសំពួកគេ ថ្វីនេះ។ ព្រះដីអស់កណ្តាលុជាអូកបង្កើតរបស់សញ្ញសារពីដែលបានបង្កើតដោយ ព្រះបន្ទូលបស់ទ្រង់ ហើយទូលបង្គំដើរបានដឹងចាមនុស្សទាំងនេះនឹង ធ្វើនៅត្រីកនេះ។ ទូលបង្គំ សូមអធិស្ឋាន ព្រះអម្ចាស់អីយេ ចារេងនឹងស្រាប់ ព្រះបន្ទូលនោះទាំងយបនេះ ហើយមិនឡើសាតាំងករាបេញពីដែលបស់ទ្រង់ ឡើយ។ សូមខ្សោយជាមើលឱ្យ នៅក្នុង ហានសុគ្រោះនៃព្រះ នៅពេលដែលអីឡើ ទាំងអស់បានតាំងកិច្ច ដ្ឋីត្រប់បន្ទូលបរបស់ទ្រង់ មិនអាចបានដោយឡើយ វានឹង មានមុន្តផ្សេក ដ្ឋីតេហិយនេះ... .

²⁷¹ ហើយវានឹងគ្មានអិរិយដឹងបែបនេះនៅក្នុងដែលដីឡើទេ។ វានឹងគ្មានចែយនូប្រ គ្មានអីដែលវិញ្ញាសាស្ថ្ធនាប់មានរួចនេះឡើយ។ នៅបើរោកនេះនឹងគ្មានជើង បែបនេះទេ។ បីនែវានឹងជាអាយុដឹងច្នាល់ខ្លួនបស់ព្រះ ដែលទ្រង់នឹងបង្កើតឡើង នៅក្នុងការសោរយកដឹងអូងអូង។ ត្រីតនៅក្នុងអាយុដឹងនេះមានជីវិក ការស្មាប់ ទុក ព្យួយ ផ្លូវ និងការចង់បាន។ ការនៅក្នុងព្រះរាជាណាចក្រការណ៍៖ដែលនឹងក្រុមក គីគ្មានសេចក្តីស្ថាប់ឡើយ គ្មានទុកព្យួយ គ្មានជីវិក គ្មានអាយុចាស់ជក។ បពិត្ត ព្រះអង្គ នឹងមានឡើនីទេនោះ ជាកិរិយដឹងបស់ទ្រង់។

²⁷² ព្រះជ្រាស់បុរាយឱ្យនៅថ្វីនេះដោយអំណាចជ្រាស់បុរាយបស់ទ្រង់ ដោយជ្រាស់ ចិត្តតុគ្នាបិនុបស់យើង ដើម្បីបង្កើរបេញពីតាតកតុចារ៉ែនដែលដីនេះ ទៅព្រះបន្ទូល បស់ព្រះ។ ហើយសូមខ្សោយឱ្យនៅថ្វីបានជ្រាស់បុរាយជាបីដើរបេញអំណាចនេះការជ្រាស់បុរាយ ព្រះជាមាស់លើក្រាប់ពុជដែលមាននៅក្នុងចិត្តបិនុបស់យើងដែលយើងដី ហើយតែងប់ សករៈ ដែលហោមាបុរាណបុរាណត្រីនោះ។ នេះគឺជាការអធិស្ឋានបស់ទូលបង្គំចំពោះ ទ្រង់ ព្រះវិហិតាអីយេ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូ។ អាម៉ែន។

²⁷³ ឥឡូវនេះ សូមប់អ្នកដែលបានធ្វើការចាក់ជ្រូយយនឹកនៅក្នុងណាងដែលអ្នក នៅ ខ្ញុំចង់ឱ្យអ្នកទទួលព្រះគិតស្ថានីទេនោះក្នុងនាមជាប្រះអង្គសង្គ្រោះជ្រាស់ខ្លួន បស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណាបស់ទ្រង់។ ព្រះបន្ទូលដែល ត្រូវបាននិយាយនៅត្រីកនេះប្រែបាលជាពួកគេទៅក្នុងបេះដឹងបរបស់ អ្នក។ ហើយនៅត្រីកនេះអ្នកអាចទទួលព្រះយេស៊ូ។ ហើយអ្នកមិនបានបង្កើតបិនុបស់អ្នក ហើយអ្នកនឹងយើងឡើងអ្នកដែលអ្នកស់នៅបន្ទាប់ពីនោះ។ ហើយពិចារណា ត្រូវការ គិតបិនុបស់មនុស្សនៅត្រីកនេះ។ អ្នកយើងឡើងអ្នកធ្វើអីមួយដែលជួយនឹងព្រះបន្ទូល

នេះ សុមផ្តាស់បូរីឱ្យហេស។ យើងទេ? ដោយសារពេមានកម្រោងមួយនេះគឺជាព្រះបន្ទូលបស់ព្រះជាមាស។ ព្រះបន្ទូលច្រៀងគឺជាជីវិត ហើយពួកគេនឹងការរាយអ្នកពីសែបគីស្អាប់។

²⁷⁴ អ្នករាល់ត្វាដែលនៅថ្ងៃនេះគឺនៅក្នុងសាលាប្រជុំ ខ្ញុំមានអ្នកនៅថ្ងៃនេះរយៈពេលយូរ ខ្ញុំសូមអរគុណចាំពេះការចូលរួមរបស់អ្នក។ ខ្ញុំអធិស្សានចាប្រះនឹងមិនដែលទុកឱ្យពួកនេះស្អាប់ឡើយ។ ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកមិនគឺតិចថាខ្ញុំឈរនៅថ្ងៃនេះគ្រាន់តែនិយាយអ្នកដែលក្រុបប្រុងត្រូវនៅត្រូវនេះ ខ្ញុំនិយាយវាតោយសារសែបគីស្អាប់។ ហើយដឹងថាគារណ៍ពេលដែលខ្ញុំអាចអនិញ្ញាយឡើមនូវមាន។ ហើយខ្ញុំស្រឡាត្រូវបែងស្តីពីស្អាប់។ ច្រៀងគឺជាព្រះអង្គសង្គ្រោះរបស់ខ្ញុំ។ ហើយចាំថា ខ្ញុំបាននៅថ្ងៃនេះតាមផ្ទើរមិនបាននៅថ្ងៃនេះទេ។ ខ្ញុំបាននៅថ្ងៃនេះ ឱ្យទុកមាយរបស់ខ្ញុំនឹងមនុស្សរបស់ខ្ញុំទាំងអស់សុទ្ធតែជាមនុស្សមានបាប។ ប៉ុន្តែ ព្រះជាមួយនឹងអំណាចជ្លាស់បូរីរបស់ព្រះ។ ខ្ញុំដឹងថាការបង្កើតមនុស្សមួយដោយចេញពីខ្ញុំ ហើយខ្ញុំអាច—ខ្ញុំអាចណាំនាំរាយអ្នកដើរូប។ ហើយភាស់សង្គ្រោះនៅក្នុងពេលមានបញ្ហា។ សូមរីកចេលស្អាប់ នៅមាត់ទ្វាអ្នក ក៏ត្រានការកំយេឡាចដោយ “ត្រានរីកដែលអាចបំបែកយើងចេញពីសេចក្តីប្រឡាត្រូវបស់ព្រះជាមួយបែបនាន ឡើយ នោះគឺត្រូវបានព្រះពីស្អាប់” សូមរាយព្រះប្រទានពាណិជ្ជកម្មលីកិច្ចនូវអ្នកនូវដឹកអស់កណ្តាលិច្ឆេច។

²⁷⁵ តើមានប៉ុន្មាននាក់នៅថ្ងៃនេះដែលគ្មានគ្រាប់ពុជរបស់ព្រះ គារធ្វើដោយព្រះវិញ្ញាបាលហិសុទ្ទ? តើអ្នកគ្រាន់តែបើកដែរបស់អ្នកហើយនិយាយថា “សូមចាំខ្ញុំបងប្រុស ប្រាការហំ ដែលខ្ញុំនឹងទទួលបានព្រះវិញ្ញាបាលហិសុទ្ទនោះ។” តុល្យរបស់អ្នកយកព្រះបន្ទូលនៅក្នុងរបស់អ្នក—នៅក្នុងដឹងចិត្តរបស់អ្នកហើយដើរី។ តុល្យរបស់អ្នក...ច្រៀងអាចមើលអ្នក។ ឡើងទៅលើហើយក្រឡាចអើលកញ្ចាំ ហើយអ្នកអាចមើលយើង តើអ្នកនៅឯណាតា យើងទេ អ្នកអាចដឹង។

²⁷⁶ អ្នកនិយាយថា “ខ្ញុំមិនលើកដែទ ពីព្រះខ្ញុំដើរីថាខ្ញុំមាន។”

²⁷⁷ ក្រឡាចមើលខ្លួនអ្នកនៅក្នុងកញ្ចាំបន្ទូប់មកអ្នកនឹងយើងចេញពីអ្នកដែលជាប្រហែលនៅវិញ្ញាបាលកំពុងតែបានក្រឡាចអ្នក យើងទេ។ គាំនិតបាកបញ្ជាត! “មានវិជ្ជ

មួយដែលហាក់ដូចជាគ្រឹះម្រោងនិងលំមនុស្ស តែចុងបញ្ចប់គឺជាដួងវិនសេចក្តីស្អាប់។
តើវាតាមការពិតម៉ែនទេ?

ខ្ញុំបានឱនក្រាបព្រៃងឈើត្រាងព្រះអង្គ
ទាំងសូមឱ្យរៀងឈាងអស់បាបខ្ញុំចុង។
អូ! ឈាមទ្រង់បានលាងហ្មសលើសអស់ចិត្តប៉ែង
សរសើរព្រះ...

²⁷⁸ សូមបិទខ្លួនឯងឱ្យក្នុងមួយក្នុត ហើយប្រៀងចំផ្លូននោះទៅកាន់ត្រៃង់។ តោះ គ្រាន់តែ
លើកដែឡើង។

សរសើរព្រះនាមទ្រង់ ព្រះនាមដីមានតម្លៃបស់ត្រៃង់!
សរសើរព្រះនាមទ្រង់
ឈាមទ្រង់បានលាងហ្មសលើសអស់ចិត្តប៉ែង
សរសើរព្រះ...

²⁷⁹ ខ្ញុំចុងឱ្យ អ្នករាល់ត្រាតារគ្រឹះស្អានចាប់ដើម្បីត្រូវទិញមេក អ្នកដែលបាន
សង្គ្រោះ។

ខ្ញុំបានសង្គ្រោះទង់របាយសម្រាប់អ្នក
ព្រះយេស៊ូវទ្រង់គេនៅយ៉ាងដឹងមិនឱ្យមនៅក្នុង
នៅឯណែនឈើត្រាងដែលទ្រង់បាននាំខ្ញុំចូល
សរសើរព្រះនាមទ្រង់!

សរសើរព្រះនាមទ្រង់ នាមវិសស!
សរសើរព្រះនាមទ្រង់!
អូ! ឈាមទ្រង់បានលាងហ្មសលើសអស់ចិត្តប៉ែង
សរសើរព្រះនាមទ្រង់!

²⁸⁰ ឈាមមានយោងឱ្យកំណើនដើរនៅក្នុងទ្រង់ ដីឱ្យទេ។ នេះគឺសម្រាប់ពួកគេ ដែលមិន
ស្ថាល់ទ្រង់

អូមករកប្រកតទីកដីសម្បូរបែបនិងផ្លូវនេះ។
តោះព្រៃលើងដែលបាត់បងរបស់អ្នកនៅបាតាព្យាបៈអង្គ

សង្កោះ។

អូ ធ្លាក់ចុះនៅថ្ងៃនេះ ហើយឱ្យសម្រច
សរសើរព្រះនាមទ្រដ់!

អូ! សរសើរ...

សូមអនានក្តាលរបស់យើងតែម្ខរោនេះនៅពេលដែលយើងប្រែងរាយ

សរសើរព្រះនាមទ្រដ់!

ទ្រដ់ប្រាសដល់ខ្ញុំប្រើសបីសអស់ចិត្តប៉ង
សរសើរព្រះនាមទ្រដ់!

²⁸¹ អ្នកសិរីប្រញ្ញូលទ្រដ់ទេ? អង្គប្រជុំនិយាយថា “អាម៉ែន”—អើយ បូលបាននិយាយថា “ខ្ញុំនឹងប្រែងដោយព្រះវិញ្ញាណ។ ខ្ញុំនឹងចាតាយបង្កំតាមវិញ្ញាណ។” សូមប្រែងដោយទន្លេត្រូវ ជាថីមុនុយ៉ែតាំដោយដែរបស់យើងបើកឡើង។

²⁸² អ្នកដើរទេ បញ្ហារបស់វា យើងជាពួកពេនទីកសុ យើងបានបាត់បង់អំណារបស់បើង យើងបានបាត់បង់អាមេណុណ្ឌ។ ដូចជាលោកបីលីក្រោមហំបាននិយាយនៅឯែងឡើងឡើត “ពួកគេជាគ្រោះអិប្បាយ ក្រោះបានងាកដីរួចរាល់ ទៅខាងក្រោងទេះដែលបស់ពួកគេ និងលោកឡើងបើនិងចុះក្រោមនៅលើដីនិងញ្ចាក់ ពួកគេមានអ្នៀវដែលពួកគេសប្បាយចិត្ត។” មែនហើយ ខ្ញុំមានអ្នៀវដែលខ្ញុំសប្បាយចិត្ត។ យើងឡើទេ? យើងឡើទេ? មែនហើយ មែន ហើយយើងបានបាត់បង់អាមេណុណ្ឌរបស់យើង។

²⁸³ តែម្ខរោសូមលើកដើរឡើង។ កំបាយអីទីកដ្ឋក ពួកគេនឹងមិនឈើចាប់ឡើងឡើយ។ វាមិនឈើចាប់ឡើង។ “អ្នកណាដែលខែត្រូវបានដោយប្រកាសទីកដ្ឋកនឹងត្រឡប់មកវិញ្ញាបោយនាំមកនូវឱ្យដែលកំណើន។” ត្រីមគ្រូរហើយ។

សរសើរព្រះនាមទ្រដ់ នាយកិសស!

សរសើរព្រះនាមទ្រដ់!

ទ្រដ់ប្រាសដល់ខ្ញុំប្រើសបីសអស់ចិត្តប៉ង
សរសើរព្រះនាមទ្រដ់!

សរសើរព្រះ... (ខ្លោះអង្គអើយ
ព្រះជាម្នាស់!)
សរសើរព្រះនាមទ្រង់!

ពន្លិចពួជនេះ ខ្លោះអម្ចាស់អើយ នៅក្នុងបេរ៉ាដូង!
...ទ្រង់ប្រាសដល់ខ្លឹម្បុសលើសមាស់ចិត្តប៉ែង
សរសើរព្រះនាមទ្រង់!

អំណាចរបស់ព្រះដើម្បីធ្វាស់ប្បរ KHM65-0911

(God's Power To Transform)

សារដៃលើធ្វើងដោយបង្រៀន William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅត្រីកថ្ងៃ
សៅ ថ្ងៃទី 11 កញ្ញា 1965 សម្រាប់ការប្រកបអាហារពេលវិក ក្រុមដួងកិច្ចដំណឹងល្អអនុជាតិនៅ ភូមិ
ជាព្យាក់ ប្រជុំនិក Arizona U.S.A។ កលប់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការធ្វើងជាតិយ៉ាងក្រើមព្រំ ដាក់
សារបែម្បីដែលត្រូវបានធ្វើឡើងជាតិចំពោះ ចម្លោះ និង បានពួកគ៺ដោយក្រុមហ៊ុនកិច្ចដំណឹង ការបក ប្រជាតិ
ភាសាអីឡូរីន គឺជាផ្លូវការរបស់ប្រជាតិបានចំណែក។

KHMER

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធិ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធិ។ សៀវភៅនេះអាចចិត្តចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្តាល់ខ្លួន ដោយសេវី តតិតិតថ្មី ដើម្បីធ្វើធម្មាយ ដំណឹងឈុំអំពីព្រះយេស៊ូគ្រឿសុ។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ដលិតជាញ្រង់ទ្រាយដំ យកទៅជាកំក្នុងដែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេហេបចត្រូនិក បុរកប្រើដោយគ្មានការអនុញ្ញាតឱ្យ រឿយៈអូហ្គ ហ្មត់វីខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ទេ។

សម្រាប់ទាំនាក់ទំនុងបន្ទែម និង បុសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទាំនាក់ទំនុង៖

រឿយស៍អូហ្គ ហ្មត់វីខខតិឱ្យ (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG